

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΜΕ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΠΟΙΟΙ ΕΚΛΕΧΤΗΚΑΝ

Α. για το Δ.Σ. της ΔΟΕ

1. Βαγενάς Γιάννης
2. Καλύβας Χαράλαμπος
3. Κορυφίδης Χριστόφορος
4. Μασούτης Χρήστος
5. Μπαρτσιώκας Ιωάννης
6. Μπλιάνος Αριστείδης
7. Παπαχριστός Μενέλαος
8. Παυλίδης Αντώνης
9. Σπαγόπουλος Κώστας
10. Σπής Νίκος
11. Ψωμάς Γεώργιος

Β. Για την Ελ. Επιτροπή

1. Καζαντζής Αλέξανδρος
2. Καραϊσκάκης Βάσιος
3. Μπαχτής Θωμάς
4. Σαράφης Ανδρέας
5. Χρηστιάδης Χρήστος

Η ομόφωνη απόφαση των αντιπροσώπων του Κλάδου στην 55η Τακτική Γ.Σ. υλοποιείται. Μέσα στο Σεπτέμβριο 1986 συγκαλείται έκτακτη εκλογική Γ.Σ. για να δοθεί συνδικαλιστική λύση στο πρόβλημα που προέκυψε στη ΔΟΕ μετά την καταψήφιση των πεπραγμένων του Δ.Σ. για τη συνδικαλιστική χρονιά 1985-86.

Η επιλογή της συνδικαλιστικής λύσης στο πρόβλημα της ΔΟΕ καταμαρτυρεί τον υψηλό βαθμό ωριμότητας και την ποιότητα λειτουργίας και οργάνωσης του Συνδικάτου των δασκάλων και νηπιαγωγών, σε ζητήματα:

α. Συνδικαλιστικής ηθικής και ευαισθησίας των στελεχών του και των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Η καταψήφιση των πεπραγμένων του Δ.Σ. δε συνεπάγεται κατ' ανάγκη και παραίτηση των μελών του, σύμφωνα με το καταστατικό της ΔΟΕ. Το γεγονός όμως της ομόφωνης πρότασης των μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ προς τη Γ.Σ. των αντιπροσώπων του Κλάδου για σύγκληση έκτακτης εκλογικής Συνέλευσης και ανάδειξη νέας Δ/σης εξαιτίας της καταψήφισης των πεπραγμένων αποδεικνύει την ποιότητα της συνδικαλιστικής τους πολιτείας και της δημοκρατικής τους λειτουργίας. Με την ομόφωνη πρόταση τους έθεσαν εαυτούς υπό την «αίρεση» του Κλάδου.

β. Διασφάλισης της ενότητας και αποφυγής εξωσυνδικαλιστικών παρεμβάσεων.

γ. Ευαισθητοποίησης για την παραπέρα αγωνιστική του πορεία.

Με την ανάδειξη της νέας Δ/σης ο Κλάδος ξεπέρασε τα όποια προβλήματα του τελευταίου τριμήνου και με αγωνιστική ετοιμότητα ανοίγει το δρόμο της νέας συνδικαλιστικής χρονιάς.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡ. ΔΙΑΤΑΞΗΣ

Η έκτακτη Γ.Σ. πραγματοποιήθηκε στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου '86 στη Φοιτητική Εστία της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου.

Η ημερήσια διάταξη είχε τα θέματα:

- Ενημέρωση στα τρέχοντα προβλήματα του κλάδου και του δημοσιογραφικού συνδικαλιστικού κινήματος
- Αρχιφρεσίες για την ανάδειξη Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής της ΔΟΕ.

Συμπληρωματική κατάσταση αντιπροσώπων

1. Αθηνών «Ο Παρθενώνας»: Αγκαβαλάκης Δημήτρης
2. Ηλιούπολης: Βεργολιάς Ιωάννης
3. Ηρακλείου και Νέας Ιωνίας: Κατσιάνης Ιωάννης
4. Ανατ. Αττικής «Ο Σακράτης»: Χήκας Ευθύμιος
5. Αιγάλεω: Ευθυμίου Χρήστος
6. γ', ΙΒ' ΙΘ' Πειραιά: Μουλιανίτης Βασίλης, Τσολής Γιώργος.
7. Κερατσινίου-Περάματος: Μαιστρέλης Χρήστος
8. Παλ. Φαλήρου: Κάσσης Δημήτριος
9. Γλυφάδας: Χαλαράμπους Λάζαρος
10. ΙΣΤ' Πειραιά «Χρυσ. Σμύρνης»: Κανδεράκης Δημήτρης
11. Αγγρινίου και Θέρμου: Γιάννης Δημήτρης

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ που αναπλήρωσαν άλλους συναδέλφους τους, οι οποίοι μετείχαν στην 55η τακτική Γ' Συνέλευση, και οι Σύλλογοι απ' τους οποίους προέρχονται είναι οι εξής:

12. Αμυνταίου: Κολίτσης Στέφανος
13. Άρτας: Στύλιος Δημοσθένης
14. Βόνιτσας: Λογοθέτης Βασίλειος
15. Δράμας: Θεοφιλίδης Παντελής
16. Έδεσσας: Μαρκούλης Βαγγέλης
17. Ελασσόνας: Δριανοβίτης Στέλιος
18. Ημαθίας: Χαλκίδης Ισαάκ
19. Νομού Ηρακλείου: Ανδρεοδάκης Νικόλαος
20. Ηρακλείου «Ν. Καζαντζάκης»: Αυγουστίνης Γεώργιος
21. Θεσσαλονίκης «Ο Προμηθέας»: Αδαμίδης Νικόλαος και Βλάχος Κων/νος
22. «Ο Μέγας Αλέξανδρος»: Παμάκης Αθανάσιος και Βασιλάρος Αντώνιος
23. Θεσσαλονίκης Γ': Χασιώτης Ζήσης
24. Θεσσαλονίκης Ζ': Μαγγλάρης Μιχαήλ
25. Θεσσαλονίκης «Υπαίθρου»: Λαμπριανίδου Χαρούλα και Ακρπίδης Θόδωρος.
26. Θήρας: Καραμολέγκου Λίνα
27. Ιωαννίνων: Οικονόμου Νικόλαος
28. Καβάλας: Κουφάκης Νικόλαος
29. Κιλκίς: Ταχτοΐδης Χρήστος
30. Κοζάνης: Σαμπανόπουλος Ελευθέριος
31. Κύμης: Μπέτσιος Νίκος

32. Λαγκαδά: Αργυρίου Χαρίλαος
33. Λέσβου: Τσερδάκης Περικλής και Γιαννάκης Σπύρος
34. Μεσσηνίας-Μελιγαλά: Καλύβας Σταύρος και Τσιγαριδής Κων/νος
35. Μουζακίου: Κωνσταντάκης Λευτέρης
36. Νάουσας: Φωτόπουλος Ευριπίδης

37. Ναυπλίας-Ερμιονίδας: Αγγυρόπουλος Νίκος
38. Ξάνθης: Βολοβότσης Αθανάσιος
39. Ολυμπίας: Νικολόπουλος Δημήτριος
40. Πολυγύρου: Φουντουκίς Δημήτριος
41. Ρεθύμνης: Λιαντωνιάκης Φανούριος και Σπανουδάκης Αρκάδιος
42. Ρόδου: Παπαεμμανουήλ Νικόλαος και Φράγκος Νικόλαος
43. Σερρών «Εμμαν. Παππάς»: Μαρίνος Νικόλαος και Βαλιόπουλος Διαμαντής
44. Τρικάλων: Ράπτης Απόστολος
45. Χαλκίδας: Αντωνίου Πέτρος, Μαμής Γιώργος και Ευαγγελινός Μιχαήλ
46. Χίου: Κοινάρης Γεώργιος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

Μηνιαία εφημερίδα
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Καθημερινή ΔΟΕ
Αθήνα
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α
105 57 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5226547-5245375

Επίσης
ΣΠ. ΚΟΥΦΑΔΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ
Υπεύθυνος Εκδόσεων
ΧΑΡ. ΚΑΛΥΒΑΣ

Φωτοαντιγραφές
επιλέξιμες-απαιτείται
Ν. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ «2η ΕΠΕ
ΒΑΤΕΡ 11 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5221782-5244555

Επίσης
ΑΝΘ-ΘΩΣΕΤ ΕΛΛΑΣ
Κ. ΔΑΚΤΥΛΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΟΥ 13 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5222916-5230791

ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΜΦΗΣ ΤΗΣ ΠΑΣΕ

- ΠΑΡΑ ΤΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
- ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Παρά τη ρητή πρόβλεψη του Καταστατικού της ΔΟΕ (άρθρο 36) ότι την έκτακτη Γ. Συνέλευση προεδρεύει ο πρόεδρος του Δ.Σ. και παρά τη γνωμάτευση του Νομικού Συμβούλου της ΔΟΕ κ. Γιάννη Δραγασάκη η ΠΑΣΕ επέμενε ότι έπρεπε να εκλεγεί Πρόεδρος της εκτ. Γ. Συνέλευσης.

Μετά τη ρητή άρνηση του Προέδρου κ. Μεν. Παπαχριστού να θέσει καταστατική πρόταση στο σώμα, τονίζοντας ότι πάνω απ' τις πλειοψηφίες στέκεται το καταστατικό, η ΠΑΣΕ έκανε «πρόταση μομφής» κατά του Προέδρου. Η πρόταση μομφής που αποτελεί πρωτοφανές γεγονός στην ιστορία του κλάδου την υπογράφουν οι Κολοβός, Παλάφας, Κουλούρης, Κρυστάλλης, Λίλος Καλύβας, Μαγκάκης, Παπακωνσταντίνου, Τρίμπος, Αγγελόπουλος, Γ. Παπακωνσταντίνου, Γ. Μαντέκας, Δ. Κάσσης, Π. Αντωνίου και Αν. Φεσσεριδής, έχει ως εξής:

«Μομφή εναντίον του Προέδρου της Γ. Συνέλευσης της 27.9.1986. Καταθέτουμε πρόταση μομφής εναντίον του Προέδρου του Δ.Σ., ο οποίος

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΝ

Χρ. Καλύβας («τραπέζι» ΠΑΣΚ): «Η ΠΑΣΚ θέλοντας να διαφυλάξει το κύρος των εργασιών της Γ.Σ. και επειδή αυτή εδώ η Γ.Σ. είναι μια ιδιότυπη έκτακτη Γ.Σ. που δε μοιάζει με τις άλλες, αφού είναι εκλογική, προτείνει στο σώμα την εφαρμογή του άρθρου 40. Προτείνει εκλογή προσωρινού Προεδρείου... και ακολούθως οριστικού Προεδρείου».

Β. Βαβίτσας (ΔΗ.ΚΙ) «Δεν υιοθετούμε παρέκκλιση απ' το καταστατικό. Επιμένουμε στην εφαρμογή του άρθρου 36. Προεδρείο της Εκτ. Γ.Σ. είναι το Προεδρείο του Δ.Σ.».

Γ. Καραγιάννης (Ανεξ. Κίνηση) «Χάνουμε πολύτιμο χρόνο, αν μπορούμε στη διαδικασία εκλογής Προεδρείου. Άλλωστε το Προεδρείο του Δ.Σ. δεν έχει τη δύναμη ούτε την πρόθεση ν' αλλοιώσει τη βουλήση μας».

Δ. Αγκαβανάκης (Δ. Ενότητα) «Μα το κύρος της Γ. Συνέλευσης πως διαφυλάσσεται; Καταστρατηγώντας το

καταστατικό; Ύστερα θέλετε να σπαταλήσετε το χρόνο σε εκλογές Προεδρείου;»

Χ. Κορυφίδης (Γ.Γ. ΔΟΕ, ΠΑΣΚ) «Εφόσον το θέμα αφορά» στην διοίκηση», τότε εκλέγεται Προεδρείο. Επαναλαμβάνω: «Αφορά στην διοίκηση» και δεν αφήνει περιθώρια... θα πρέπει να πάμε στο άρθρο 40 (σ.σ. που μιλά για μια εκλογή Προεδρείου στις Ταχτικές Γ. Συνελεύσεις)»

Χρ. Μαϊστρέλλης (Δ. Ενότητα): «Η ευαισθησία μας να στραφεί στην τήρηση του καταστατικού... Η ΠΑΣΚ και ορισμένα μέλη του Δ.Σ. να σκεφθούν καλά και να μην επιμένουν στην πρότασή τους που σημαίνει καταπάτηση του καταστατικού».

Μ. Μαρίνος (ΔΗΚΙ) «Είναι σαφέστατο. Δεν υπάρχει θέμα. Στις έκτακτες Γ.Σ. Προεδρεύει το Προεδρείο του Δ.Σ. τις εκλογές τις κάνει η Εφορευτική Επιτροπή».

Θ. Ξεάρχος (Ανεξ.) «Αυτά που επικαλέστηκαν ο Κορυφίδης και η ΠΑΣΚ δεν ισχύουν. Πρέπει να προεδρεύσει το Προεδρείο του

Δ.Σ.»

Φ. Χασιώτης («Τραπέζι» ΠΑΣΚ) «Η ΠΑΣΚ ενδιαφέρεται για την τήρηση του καταστατικού. Προτείνουμε να κληθεί ο Νομ. Σύμβουλος να γνωματεύσει».

Πρόεδρος Γ.Σ. (Μ. Παπαχρ.) «Ο Ν. Σύμβουλος γνωμοδότησε επίσημα στο Δ.Σ. ότι και αυτής και κάθε άλλης έκτακτης Γ. Συνέλευσης προεδρεύει το Προεδρείο του Δ.Σ. και κανένας άλλος... Παρακαλώ την ΠΑΣΚ να πάρει την πρότασή της πίσω και για λόγους εφαρμογής του καταστατικού και για λόγους σεβασμού αυτού του σώματος...»

Χαρ. Καλύβας («τραπέζι» ΠΑΣΚ): «Ο Νομ. Σύμβουλος μπορεί να γνωμάτευσε στο Δ.Σ. Εδώ όμως δεν έχουμε Δ.Σ., έχουμε Γ. Συνέλευση...»

Πρόεδρος Γ.Σ. (Μ. Παπαχρ.) «Παρακαλώ το Ν. Σύμβουλο να πάρει το λόγο»

Νομ. Σύμβουλος (Γ. Δραγασάκης): «Όταν τέθηκε το ερώτημα στο Δ.Σ. είπα ακριβώς αυτά που είπε ο Πρόεδρος. Είπα δηλαδή ότι πρόκειται για έκτακτη Γ. Συνέλευση και το άρθρο 36 λέει ότι η έκτακτη Γ.Σ. προεδρεύεται από τον Πρόεδρο ή τον Αντιπρόεδρο. Τέθηκε το θέμα του τελευταίου σημείου του άρθρου 36, που λέει:

«Εφόσον το θέμα αφορά στη Διοίκηση, τότε εκλέγεται Προεδρείο». Είπα και επαναλαμβάνω ότι σήμερα δεν έχουμε θέμα Διοίκησης στην ημερ. διάταξη της Γ.Σ...»

Χαρ. Καλύβας (ΠΑΣΚ) «Ο πρόεδρος της Γ.Σ. θεωρεί ότι δεν έχει το δικαίωμα το σώμα ν' αποφαινεται περί της αποδοχής ή μη της πρότασης της ΠΑΣΚ. Θεωρούμε ότι μ' αυτό τον τρόπο η Γ. Συνέλευση τίθεται υπο συνδικαλιστική απαγόρευση»

Χαρ. Καλύβας (ΠΑΣΚ) «...Θα σας παρακαλέσω πολύ να βάλετε την πρόταση σε ψηφοφορία. Μη μας φέρετε σε δύσκολη θέση ν' ακολουθήσουμε άλλη διαδικασία...»

Θα ληφθούμε πολύ...»

Πρόεδρος Γ.Σ. «Το προεδρείο, παρότι θα ήθελε να σας ικανοποιήσει, δεν είναι σε θέση να βάλει αυτή την πρόταση στο Σώμα...»

Σ. Μαρίνος (ΠΑΣΚ) «Κάθε πρόταση που προέρχεται από το Σώμα και μάλιστα από την παράταξη που αποτελεί την πλειοψηφία είναι υποχρεωμένο το Δ.Σ. να σέβεται την πλειοψηφία...»

Α. Τρίμπος (ΠΑΣΚ) «Από την ώρα -και πρέπει να το προσέξουμε αυτό- που ο Ν. Σύμβουλος δεν είναι σύνεδρος δεν αποφασίζει, δεν επιβάλλει απόψεις...»

Α. Φεστερίδης (ΠΑΣΚ) «Χάθηκε η στοιχειώδης ευαισθησία; Πιστεύω ότι υπάρχουν, είστε αξιόλογα συνδικαλιστικά πρόσωπα... Χάθηκε η στοιχειώδης, ευθιξία; Αυτή τη στιγμή είστε ή δεν είστε καταψηφισμένη Διοίκηση;»

Γ. Κουρμπέλης (Ενότητα): Δεν μπορούμε να βάλουμε σε ψηφοφορία αν θα τηρήσουμε ή όχι το Καταστατικό. Παρακαλώ τον Πρόεδρο με βάση την απόφαση του Δ.Σ. να προχωρήσουμε...»

Κ. Παπαχρήστος (Ανεξ. Κίνηση): «Συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, ζητήσαμε τη γνώμη του Ν. Συμβούλου, που είναι ξεκάθαρη. Και που την είπε και στο Δ.Σ. Γιατί τη ζητήσαμε; Για να μην την ακούσουμε;»

Πρόεδρος Γ.Σ. (Μ. Παπαχρ.): «Μετά και απ' αυτά οι εργασίες της Γ.Σ. συνεχίζονται με βάση το άρθρο 36...»

Ο συνάδελφος Φεστερίδης μίλησε για ευαισθησίες... Η πρώτη ευαισθησία δεν είναι στις πλειοψηφίες, αλλά είναι στην τήρηση του καταστατικού... Αν φτάσουμε στο σημείο οι πλειοψηφίες να καταργούν τα καταστατικά, τότε κινδυνεύει η δημοκρατική πορεία και οι δημοκρατικές κατακτήσεις. Αυτό είναι έτσι, συνάδελφοι, και δεν είναι αλλιώς...»

Ακολούθησαν οι δηλώσεις Κορυφίδη κ. Γιαζκουλίδη ότι αποχωρούν απ' το Προεδρείο, η υποβολή της πρότασης μομφής κ.λπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Γ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

- Η Γ.Σ. ΔΕΝ ΔΕΧΤΗΚΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
- ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΝ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

προεδρεύει των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης για το λόγο ότι θεωρούμε ότι το σώμα της Γ. Συνέλευσης των αντιπροσώπων τίθεται υπο συνδικαλιστική απαγόρευση με την εμμονή του Προέδρου της Γ. Συνέλευσης να μην προσφύγει στην ετυμηγορία του σώματος για το συγκεκριμένο θέμα, που αφορά την ερμηνεία ουσιαστών καταστατικών διατάξεων και ειδικότερα στην εκλογή προσωρινού Προεδρείου».

Η Γ. Συνέλευση με ψήφους 178 υπέρ της συζήτησης της πρότασης μομφής, 186 κατά και 12 λευκά δεν δέχτηκε να συζητηθεί πρόταση μομφής.

Αποχώρησαν, δεν υπογράψαν, «μέτρησαν»

α. Ο Γ. Γραμμ. της ΔΟΕ κ. Χρ. Κορυφίδης και ο Αντιπρόεδρος κ. Λεφτέρης Γιαζκουλίδης αποχώρησαν απ' το Προεδρείο της Γ.Σ. επειδή υποστηρίζανε την πρόταση της ΠΑΣΚ για εκλογή Προεδρείου Γ.Σ.
β. Την επιτροπή καταμέτρησης των αντιπροσώπων στην παραπάνω διαδικασία αποτέλεσαν οι συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΔΟΕ κ. Γ. Βαγενάς, Ν. Σπαής και Κ. Φλουρής.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ Σ

A. Ενημέρωση από ΔΟΕ

ΑΠΟ Δ.

**Εισηγητής: Πρόεδρος Δ.Σ. ΔΟΕ
Μενέλαος Παπαχρίστος**

«Συνάδελφοι, Η ενημέρωση πάνω στα κλαδικά θέματα θα μπορούσε να πάρει ώρες πολλές, ενδεχόμενα και μέρες. Θα επιχειρήσω να είμαι όσο μπορώ συντομότερος έτσι ώστε πραγματικά να μην κουραστεί το Σώμα περισσότερο και να δοθεί στη συνέχεια ο λόγος στον εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ τον Πρόεδρό της για να ενημερώσει και κείνος στα ζητήματα του δημοσιογραφικού κινήματος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, Αυτή εδώ η Γενική Συνέλευση, γίνεται 3 μήνες σχεδόν μετά την κατοκήφιση των πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ στην 55η Γενική Συνέλευση τον Ιούνιο του 1986...»

«Η ομόφωνη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ιούνη για αποφυγή εξωσυνδικαλιστικών λύσεων μετά το πρόβλημα που προέκυψε με την καταψήφιση, ήταν όπως τονίστηκε τότε από την ίδια τη Γενική Συνέλευση με το στόμα του Προέδρου Βαγγέλη Κακατσάκη, ήταν μια βούληση και ένα μήνυμα ότι στο κλάδο μας δεν θα υπάρχουν κερκόπορτες...»

Το διεκδικητικό του Κλάδου

Ο Πρόεδρος Μεν. Παπαχρίστος αναφέρθηκε στη συνέχεια στα ζητήματα του διεκδικητικού πλαισίου της ΔΟΕ (σ.σ. βλ. απεργία 13.9.1985): Αξιολόγηση, ίση μεταχείριση δ/λων (25 ώρες διδ/λια για όλους), ίση μεταχείριση σχολικών μονάδων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπ/σης (προσωπικό, ωράριο Δ/ντών σχ. μονάδων κ.λπ.), ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση κ.λπ. Στο τελευταίο θέμα ο Πρόεδρος για να τονίσει την ανάγκη της μεγαλύτερης ενίσχυσης των υποβαθμισμένων περιοχών και σχολείων είπε:

«Είναι αυτό ζήτημα Δημοκρατίας και αξιοποίησης όλων των κοινωνικών δυνάμεων του λαού μας, κάτι που δεν γίνεται με την ίση μεταχείριση γιατί όπως έχω ξανααναφέρει, η ίση μεταχείριση των ανίσων, πολλαπλασιάζει την ανισότητα...»

Για την Αξιολόγηση

«Συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναπτυχθώ πάρα πολύ στο ζήτημα αυτό. Εκείνο που έχει κυρίαρχη σημασία για όλους τους συναδέλφους ανεξάρτητα από παραταξιακές, κομματικές και λοιπές τοποθετήσεις, είναι η συνειδητοποίηση ότι με ασυνόμηση, με αυταρχικά μέτρα, με αυταρχικές παρεμβολές, με επιθεωρήσεις, με αξιολογήσεις προσώπων κλπ, κλπ, δεν βελτιώνεται το εκπαιδευτικό έργο, αλλά φιμώνεται και ελέγχεται η παιδαγωγική ελευθερία και η ευθύνη του εκπαιδευτικού. Σημεία κυρίαρχα και παράγοντες αποφασιστικοί για την

ανάπτυξη και την δημιουργία ενός σχολείου όπως λέει ο κλάδος μας: Δημοκρατικού, ανοιχτού στην κοινωνία και στην ζωή, ενός σχολείου που δεν θα είναι απλά μεταδότης γνώσεων, αλλά θα είναι θερμοκήπιο καλλιέργειας ερευνητικών προσωπικοτήτων, ελεύθερων ανθρώπων, κριτικών αυριανών πολιτών που θα ενδιαφέρονται για τα κοινά και για την πορεία της χώρας και του λαού μας...»

Για τους Σ. Συμβούλους

Εδώ σαφώς όταν ο συνάδελφος εξαρτάται από τους «Επιθεωρητές» που ενδεχόμενα έχουν άλλο όνομα, είναι ένα σημαντικό ζήτημα. Συνάδελφοι, θα μας δοθεί η ευκαιρία να σας δώσουμε στοιχεία γιατί το εννοούμε αυτό. Και πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι υπάρχει απόφαση του κλάδου που λέει: «Αν κληθούν οι Σχολικοί Σύμβουλοι να επιθεωρούν και να κάνουν εκθέσεις, θα πρέπει να παραιτηθούν».

Δημοσιοποίηση ιδιωτ. εκπ/κών

«Στο διεκδικητικό αυτό πλαίσιο συνάδελφοι, προστέθηκε και η άδικη μεταχείριση που επιφυλάσσεται σε χιλιάδες εκπαιδευτικούς της Δημοτικής και της Μέσης εκπαίδευσης της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας όπως ονομάζεται τώρα. Άδικη μεταχείριση με το νόμο που πέρασε εν «μα νυκτί» και χωρίς συζήτηση στη Βουλή για την δημοσιοποίηση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Είναι γνωστά ζητήματα αυτά. Έχουν καταγγελθεί, αλλά το αίτημα για ίση μεταχείριση και όλων συναδέλφων είχαν εργαστεί σε ιδιωτικά σχολεία και τώρα είναι στο δημόσιο, είναι κυρίαρχο ζήτημα γι' αυτό και προστίθεται στο διεκδικητικό πλαίσιο...»

Νέα προβλήματα: Επιλογές, Διευθυντικό

«Μετά τον Ιούνιο συνάδελφοι, προστέθηκαν και νέα προβλήματα: Είναι οι διαδικασίες μέσα από τις οποίες επιλέχτηκαν οι Προϊστάμενοι Διεύθυνσης και Γραφείων Εκπαίδευσης, είναι επίσης ο τρόπος επιλογής των Διευθυντών σχολείων και το μείζον θέμα για τον κλάδο, οι τοποθετήσεις, Διευθυντών και Υποδιευθυντών από τον Α πίνακα που λέγεται υποχρεωτικός. Τοποθετήσεις που τους υποχρέωσαν να απομακρυνθούν εκατοντάδες

ΚΛΑΔΙΚΑ ΚΑΙ ΔΗΜ/ΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ Ε.Ε ΑΔΕΛΦΥ

χιλιόμετρα πολλές φορές απο τα σπίτια τους ή απο νησί σε νησί και έτσι να αντιμετωπίσουν σοβαρότατα οικογενειακά και οικονομικά προβλήματα τα οποία έχουν άμεση επίπτωση στο ίδιο το έργο της εκπαίδευσης και είναι και γι' αυτό το λόγο αρνητική αυτή η εξέλιξη...»

Θίγεται το αίσθημα περί Δημοκρατίας

«Η ΔΟΕ, το Δ.Σ. της, για το θέμα αυτό συνεργάστηκε με τους δύο αιρετούς του κλάδου, τους αγαπητούς συναδέλφους Κώστα Κακαβάκη και Παναγιώτη Παπαδόπουλο οι οποίοι επίσημα ενημέρωσαν το Δ.Σ. ότι ο πίνακας Προϊσταμένων Διευθύνσεων, είναι ένας πίνακας αναξιοκρατικός και πίνακας σκοπιμότητας με μια σειρά σκεπτικά τα οποία δεν θα αναφέρω, είναι γνωστά στο κλάδο. Σας δώσαμε το Διδακταλικό Βήμα που περιέχει τα σκεπτικά, όμως είναι αναγκαίο να τονιστεί ένα σημείο.

Αν είναι να εφαρμοστούν οι νέοι θεσμοί και να αποδώσουν όσα αναμένει ο κλάδος, θα πρέπει να έχουν διαφάνεια στην εφαρμογή τους και θα πρέπει να έχουν την κοινή αποδοχή οι διαδικασίες. Αυτό, συνάδελφοι, δεν επιτεύχθηκε με τον τρόπο που ενήργησε και λειτούργησε το Συμβούλιο επιλογής τους, το ΚΥΣΠΕ και αυτό θίγει βαθύτατα το αίσθημα περί Δημοκρατίας και δικαίου του κλάδου. Είναι κάτι πολύ αρνητικό για την πορεία αυτού του θεσμού.

Αναβαθμίστηκαν κριτήρια ή υποβαθμίστηκαν κατά περίπτωση και οι προτάσεις των αιρετών μας μέσα στο Συμβούλιο για ενιαιοποίηση αρχών αντιμετώπισης των επιλογών, δεν έγιναν αποδεκτές. Απόφαση του Δ.Σ. που απέρχεται, και είναι θέμα του νέου, αν θα την υιοθετήσει και της Γενικής Συνέλευσης φυσικά, είναι ότι θα πρέπει να εργαστεί για τον περιορισμό των αρνητικών αποτελεσμάτων ενός τέτοιου πίνακα με ενημερώσεις κλπ. κλπ. και οπδήποτε άλλο αποφασιστεί».

Προφορικές πληροφορίες...

Στον τρόπο επιλογής των Διευθυντών, χωρίς να απευθυνόμαι προς κανένα συνάδελφο, γι' αυτό δεν αναφέρω και ονόματα, χρησιμοποιήθηκαν προφορικές πληροφορίες από Σχολικούς Συμβούλους ή από Προϊσταμένους εκπαίδευσης οι οποίες πληροφορίες πάρθηκαν υπόψη. Αυτές οι προφορικές, οι ανεπίσημες ή μη νομοθετημένες πληροφορίες πάρθηκαν υπόψη από τα ΠΥΣΠΕ για να γίνει ο λεγόμενος πίνακας των Διευθυντών με αξιολογική σειρά.

Δημοσιεύσαμε στο «Βήμα» του Ιουνίου ένα συγκεκριμένο περιστατικό από το ΠΥΣΠΕ Αχαΐας όπου ο Πρόεδρος του ΠΥΣΠΕ ομολογεί ότι χρησιμοποίησε την έγκυρη προφορική ενημέρωση των Σχολικών Συμβούλων για να κάνει τον αξιολογικό πίνακα. Δεν αποδίδουμε εμείς προθέσεις στους συναδέλφους αυτούς. Ουσιαστικά αφέθηκαν βοήθητοι ή ενδεχόμενα και να παρασύρθηκαν απο ανυπόγραφο και χωρίς ημερομηνία κείμενο που στάλθηκε απο το

Υπουργείο Παιδείας το οποίο έλεγε με ποιο τρόπο θα συνταχθούν οι πίνακες και τους παρέπεμπε ότι είναι δυνατόν να χρησιμοποιήσουν κατά την κρίση, και παν άλλο στοιχείο που γνωρίζουν τα μέλη του Συμβουλίου από οπουδήποτε και αν προέρχεται και ας μην είναι στο φάκελλο.

Συνάδελφοι, αυτό είναι πολύ σημαντικό ζήτημα και χωρίς εμείς να θέλουμε να αμφισβητήσουμε την ικανότητα και την αξία των συναδέλφων αυτών, αμφισβητούμε ότι με αυτή τη διαδικασία μπορεί να πειστούν οι συνάδελφοι ακόμα και αυτοί που επιλέχτηκαν πρώτοι ή πήραν τις καλύτερες θέσεις, αμφισβητούμε ότι μπορούν να δεχτούν ότι αυτές οι διαδικασίες μπορεί να πείσουν....»

Τοποθετήσεις: Αγνοήθηκε η ΔΟΕ

Όσον αφορά τις τοποθετήσεις, είναι γνωστό το πρόβλημα. Παρά τις επίμονες παρεμβάσεις της ΔΟΕ, παρά την σωρεία, τις δεκάδες τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας των Συλλόγων, η υπεύθυνη ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για τα ζητήματα αυτά, δεν υποχώρησε από την λαθεμένη διάταξη του Π.Δ.

«Εδώ δημιουργείται ένα τεράστιο πρόβλημα: Πως είναι δυνατόν να εμμένει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σε ένα θέμα που δεν ήταν σκοπούμενο απο το νόμο και ούτε είχε προβλεφθεί. Σε ένα θέμα που είναι όλος ο κλάδος αντίθετος;»

Διάλογος κουφών

Είναι ομόφωνη η απόφαση του Δ.Σ. ότι πράγματι ο διάλογος μεταξύ ΔΟΕ και Υπουργείου δεν ήταν ουσιαστικός αλλά ένας διάλογος κουφών. Παρά τις διακηρύξεις και παρά τα αντίθετα λεγόμενα. Τουλάχιστον τα τελευταία δύο χρόνια, ερευνήσαμε προσωπικά. Κανένας δεν έφερε αντίρρηση ποια ζητήματα είναι αυτά που υιοθετήθηκαν από κείνα που με δεκάδες σελίδες και με πολύ πόνο και μόχθο ο κλάδος υπέβαλε να γίνουν αποδεκτά. Δεν τα βρίσκουμε. Αναφερόμαστε ενδεικτικά:

Τα παιδαγωγικά τμήματα ένα θέμα:

Υπαναχώρηση του Υπουργείου Παιδείας παρά τη συμφωνημένη θέση και τελικά συμφωνήθηκε μια άλλη η οποία αγνοήθηκε. Δεν έγιναν σεβαστές οι θέσεις μας.

Η αξιολόγηση: Έχουμε σχεδόν δύο χρόνια που έχουμε υποβάλει τις θέσεις και περιμένουμε απάντηση και δεν υπάρχει καμία απάντηση. Το διαδιδόμενο που εγώ δεν το αμφισβητώ είναι ότι είναι στο ράφι του Υπουργείου Παιδείας το Π.Δ. για την αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού και αναμένουν την έκβαση των αποτελεσμάτων αυτής της Γενικής Συνέλευσης οι υπεύθυνοι για να το ενεργοποιήσουν, να το υπογράψουν.

Στο Νομοσχέδιο για τη Γενική εκπαίδευση: Δεν αναλύω τα προβλήματα. Οι κυρίαρχες προτάσεις μας και θέσεις μας που υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του 1984 αγνόηθηκαν. Οι νέες που τις τροποποίησαμε και υποχωρήσαμε σε πάρα πολλά σημεία και υποβλήθηκαν τον Απρίλιο του '85 μετά απο τη Γενική Συνέλευση που αναφέρθηκε, δεν έγιναν αποδεκτές. Το αίτημά μας να μην ψηφιστεί με κατεπείγοντα χαρακτήρα πριν την έναρξη του διδακτικού έτους 1985-86 το Νομοσχέδιο δεν έγινε δεκτό, αίτημα που ήταν και των άλλων Ομοσπονδιών, το

Ενημέρωση της συνέλευσης στα κλαδικά και δημοσ/κά θέματα

αίτημα μας που ήταν σύμφωνο και με Π.Δ. σχετικό, να καταργηθούν όλες οι παιδαγωγικές Ακαδημίες από το 85-86, δεν έγινε αποδεκτό.

Η μείωση των γραφείων εκπαίδευσης ζητήσαμε να αποτελέσει αντικείμενο διαλόγου μεταξύ ΔΟΕ και Υπουργείου Παιδείας πριν ληφθεί η οποιαδήποτε απόφαση κάτι που δεν έγινε δεκτό. Ούτε ο διάλογος δηλαδή και μειώθηκαν τα γραφεία εκπαίδευσης της Δημοτικής και δημοιούργησαν τεράστια προβλήματα για τα οποία υπάρχουν σωρεία τηλεγραφημάτων διαμαρτυρίας από τους Συλλόγους. Πάλι και αυτό δεν έγινε δεκτό.

Για το νόμο περί δημοσιοποίησης των ιδιωτικών εκπ/κών αν και ζητούσαμε να δούμε το τελικό σχέδιο δεν μας δόθηκε. Και μάθαμε από τις εφημερίδες ότι ψηφίστηκε χωρίς να το δούμε πριν.

Ομόφωνες αποφάσεις του Δ.Σ. για την κατάσταση συναδέλφων συνδικαλιστών κ.λ.π. που πρέπει να αποσπαστούν για λόγους οικογενειακούς και άλλους και ήταν δυνατόν να αποσπαστούν. Το αίτημα μας δεν έγινε αποδεκτό.

Αγνοήθηκε το αίτημα της ΔΟΕ για αναπομπή του πίνακα προϊσταμένων εκπαίδευσης. Και υπήρχε και συγκεκριμένη περίπτωση που κατατέθηκε στο Συμβούλιο και αναφέρθηκε και στους Υπουργούς ότι αγνοήθηκε η ρητή διάταξη του νόμου ότι αυτοί που θα επιλεγούν για στελέχη της εκπαίδευσης πρέπει να έχουν το δημοκρατικό ήθος. Καταγγείλαμε ότι δεν μπορεί αυτοί που υπηρέτησαν το Σώμα των Αλκίμων σαν αξιωματούχοι να υπηρετούν και τους δημοκρατικούς θεσμούς της παιδείας κατά τον ίδιο καλό τρόπο. Και μια σειρά άλλα ζητήματα αγνοήθηκαν συνάδελφοι. Να μην σας τα αναφέρω για να μην σας κουράσω.

Αυτά τα ζητήματα όλα, το θάρρος που επιδείχτηκε από την ΔΟΕ για την αντιμετώπιση παρά το όπριο προσωπικό κόστος, διότι αυτό ήταν προς το συμφέρον της εκπαίδευσης, των συναδέλφων και της ίδιας της δημοκρατικής πορείας, η αντιμετώπιση και το θάρρος αυτό, οδήγησαν στις επιλογές που ξέρετε με την καταψήφιση κλπ, κλπ. Είναι μια κατάσταση που πρέπει να την δούμε αυτοκριτικά και υπεύθυνα. Και θα το κάνουμε όλοι μαζί χέρι με χέρι. Διότι έχουμε κοινούς στόχους και κοινά οράματα...»

Δημοσιοϋπαλληλικά

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της ΔΟΕ κ. Μ. Παπαχρήστος αφού αναφέρθηκε με συντομία στα πανδημοσιοϋπαλληλικά αιτήματα (προστασία εισοδήματος, ΑΤΑ, απελευθέρωση ενοικίων, αυξήσεις τιμών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, πολιτικά αιτήματα κ.λ.π.) έκλεισε την ενημερωτική του εισήγηση και παρακάλεσε τον Πρόεδρο της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ κ. Δ. Κίτσιο ν' ανέβει στο βήμα της Γ. Συνέλευσης για να ενημερώσει τους αντιπροσώπους του κλάδου στα ζητήματα του Δημοσιοϋπαλληλικού Κινήματος.

Σημ. Δ.Β. Ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Δ. Κίτσιος προσήλθε στη Γ. Συνέλευση επικεφαλής πολυμελούς κλιμακίου της Ε. Επιτροπής αποτελούμενο από τους Μ. Μπαλλά (Γ.Γρ.), Σ. Μπάρλο, Αντώνη Δρόσο και Ν. Πολυδωρόπουλο).

ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΒΑΘΡΟ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΕΚΠΡ.

ΜΕΤΑ την ενημέρωση του Προέδρου στη βήμα ανέβηκαν αντιπρόσωποι και εκπρόσωποι παρατάξεων. Ας δούμε τι είπαν

Ν. Μουσαδράκας (Ζωγράφου ΔΗΚΙ)

Μήπως και οι δικές σας εντολές που παίρνατε από μας φραχτήκανε, κομματιαστήκανε σε κάποιο γραφείο ή στην πόρτα κάποιου γραφείου του Υπουργείου ή στο ίδιο το Υπουργείο; Δεν κάνατε τίποτα.

Χ. Κωσταντουδάκης (Χανίων-ΔΗΚΙ)

Θεωρείτε κ. πρόεδρε ότι και σήμερα ακόμα δεν έχουν ωριμάσει συνθήκες να ονομαστούν αυτοί οι μηχανισμοί και τα κέντρα στα οποία αναφερσθε; Ή μήπως πρέπει να εξακολουθούμε να καλύπτουμε τα κέντρα αυτά και τους μηχανισμούς αυτούς, για τους οποίους τουλάχιστον, εκεί σφειλεται το πάγωμα των προβλημάτων μας;

Χρήστος Μαιστρέλης (Συλλ. Κερασιανού, ΔΕΕ)

Ήθελα πρώτα να κάνω τρεις παρατηρήσεις:

1η Ο Κλάδος δεν έχει ανάγκη από εγγυήτες. Εγγύηση είναι η δική του πάλι.

2η Κανείς δεν αμφισβητεί ότι αυτά τα χρόνια της ίδρυσής της η ΠΑΣΚ μέχρι σήμερα, έχει αρθρώσει λόγο. Το ζήτημα είναι τι λόγος είναι αυτός. Για μας αυτός ο λόγος επιγραμματικά είναι ο εξής: Κυβερνητικός συνδικαλισμός. Αυτό το λόγο έχει αρθρώσει η ηγεσία της ΠΑΣΚ.

3η Θα αμφισβητήσουμε την πρωτοπορία της, γιατί την πρωτοπορία στον κυβερνητικό συνδικαλισμό την έχει η ΔΗΚΙ. Έπειτα η ηγεσία της ΠΑΣΚ.

Για να μπορούμε όμως στην ουσία: Σήμερα ο κλάδος από αυτή τη Γενική Συνέλευση, περιμένει μια απάντηση: Γιατί φτάσαμε εδώ που φτάσαμε; Γιατί καταψηφίστηκαν τα πεπραγμένα της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ και όχι του Προέδρου της ΔΟΕ; Δεν υπαρσιζόμαστε ούτε προστατεύουμε κανένα όμως την ευθύνη της καταψήφισης όταν οι συνάδελφοι καταψήφισαν, δεν καταψήφισαν τον Μενέλαο ή τον οποίο Μενέλαο, καταψήφισαν την τακτική της πλειοψηφίας της ΠΑΣΚ και αυτή την πλειοψηφία αυτή τη στιγμή την βλέπουμε να γίνει κριτής αυτής της τακτικής που την καταδίκασε ο κλάδος.

Προσπαθούν μερικοί να αναγάγουν το όλο πρόβλημα σε δια-

προσωπικό. Είναι εργατοπατέρα ο ένας, είναι έτα ο άλλος, είναι αλλοιώς ο άλλος. Για μας η ουσία βρίσκεται αλλού. Σήμερα φτάσαμε εδώ που φτάσαμε γιατί υπάρχει μια δεξιά κυβερνητική πολιτική την κρίση στη ΔΟΕ, τη δημιουργία η Κυβέρνηση με την δεξιά της πολιτική και αυτή τη στιγμή, θέλει να επεμβεί πρέπει να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Έχουμε κυβερνητικό παρεμβατισμό σήμερα. Δεν θα απευθυνθώ στην ηγεσία ΠΑΣΚ, θα απευθυνθώ όμως στους Αριστερούς που βρίσκονται μέσα στην ΠΑΣΚ και τους λέω το εξής: Πρέπει να διαλέξουν ή θα τραβήξουν το δρόμο του τρένου που είτε ο Πρωθυπουργός στην κατεύθυνση την δεξιά, ή θα κατέβουν για υπάρχει παραδίπλα ένα άλλο τρένο που πηγαίνει στην Αλλαγή.

Το πε καθαρά η Κυβέρνηση και όταν έλεγε ο Πρωθυπουργός όσοι κουράστηκαν να κατέβουν απευθυνόταν κυρίως στους Αριστερούς. Δεν θέλω να ενοχλήσεις από σας, αφήστε με ήσυχα άμα δεν σας αρέσει πηγαίνετε εκεί απ' όπου ήρθατε. Λοιπόν είναι ευκαιρία σήμερα μαζί με όλες τις ζωντανές δυνάμεις του κλάδου, να συμπαραταχτούμε και να χτυπήσουμε αυτό που λέγεται κυβερνητικός συνδικαλισμός και ο οποίος δεν έλυσε κανένα πρόβλημα. Τι θα πείτε; Απευθυνόμαστε στην ηγεσία της ΠΑΣΚ. Τι θα πείτε στους συναδέλφους που περιμένουν να λυθεί το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν; Οι τους πεί ότι: «Παιδιά, πάμε όλα μαζί για αγώνα έστω και απεργιακό»; Γιατί αυτή είναι μια δύσκολη στη λέξη στο λεξιλόγιο της ηγεσίας της ΠΑΣΚ. Αυτό περιμένει ο κλάδος.

...Θέλετε ταξικό αγώνα που να διακηρύσσετε. Να ο δρόμος.

Κ. Παπαχρήστος (Συλλ. Γλυνός-Παν. Ανεξ. Συνδ. Κρήνη)

«Μια μικρή απάντηση σ' έναν ανταγωνιστή της ΠΑΣΚ... Εμείς δεν είμαστε σημερινοί. Έχουμε να καταθέσουμε χρόνια αγώνων στον συνδικαλιστικό στίβο... Και την πάλη μας για το στήσιμο της ΠΑΣΚ. Άλλοι βρεθήκαμε δια-

ΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ

γραμμένοι, άλλοι παρατημένοι. Έχουμε ιστορική ευθύνη...»

«Η αντίληψή μας είναι ότι το συνδ. κίνημα πρέπει να έχει κριτική στάση και είναι αυτόνομο σε σχέση με την κυβέρνηση...» «Οι εργαζόμενοι όχι στο περιθώριο, αλλά στο κέντρο των αποφάσεων...»

«Αναρωτήθηκα ποτέ ποιοί έστησαν και καθοδήγησαν τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς;...»

«Καταλυτικός ο ρόλος των Κομμουνιστών... Όμως οι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν το πάνω χέρι, τον κύριο ρόλο...»

«Το σ. κίνημα πρέπει να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Να παράγει ιδεολογία και να δραστηριοποιεί τους εργαζόμενους... Να παρέμβει στις εξελίξεις και να συμβάλει αποφασιστικά για την δημιουργία μιας άλλης κοινωνίας που όλοι οραματιστήκαμε...»

Μ. Καραϊωτίτης (Β' Θεσσαλονίκη-ΔΗΚΙ)

Αλλά ο χρόνος είναι τόσο λίγος, που θα σταθώ σ' ένα σημείο από αυτά που δεν έγιναν, για να το επισημάνω και ν' ακουστεί για άλλη μια φορά, θα το επαναλάβουν και άλλοι συνάδελφοι αυτό, σ' αυτή την επίσημη αίθουσα και από αυτό το επίσημο βήμα και πιστεύω να φθάσει επτέλους στις καρδιές, όχι σ' αυτά, αυτών που έχουν τις τύχες των διαφόρων οικογενειαρχών που εξόρισαν με τον μανδύα του Δ/ντου στα πέρατα των μικρών χωριών και τέλος πάντων κάποτε να σκύψουν στο πρόβλημα τους και να το λύσουν.

Ν. Χριστόπουλος (Ηλιούπολη-ΔΗΚΙ)

Ένα σημείο που θα ήθελα ιδιαίτερα ν' αναφερθώ και να ρωτήσω τον πρόεδρο της Συνέλευσης. Όταν εμείς κ. πρόεδρε -η ΔΗΚΙΔΑΝΕ- υποστηρίξαμε ότι το καλύτερο μοντέλο του συνδικαλισμού ήταν ο ελεύθερος, ο δικαιοδικός συνδικαλισμός εσείς όλοι σας, εσείς μας λέγατε, ότι πέρασαν οι καιροί που ζητούσαμε και δεν μας έδιναν. Δεν μπορούμε να κτυπάμε τις κλειστές πόρτες του Υπουργείου. Το Υπουργείο σήμερα έρχεται σ' εμάς και συνεργαζόμαστε. Σας ερωτώ: Μήπως είχατε κάνει λάθος τότε; Μήπως είχατε παρασυρθεί από το μοντέλο του συμμετοχικού συνδικαλισμού;

Τ. Τόμπρος: (Ενότητα-Κέρκυρα) Στη σημερινή φάση του

συνδικαλιστικού μας κινήματος συνάδελφοι, υπάρχουν ορισμένα φαινόμενα που θα πρέπει να εκτιμηθούν ανάλογα και ο καθένας από μας να αναλάβει και τις ευθύνες του. Σε μερικά τέτοια φαινόμενα αυταρχισμού και Δημοκρατίας, θέλω και γω να τοποθετηθώ και να πω τις σκέψεις μου.

Στο Συνεδριο του Ιουνίου, είχαμε μια πολιτική ομιλία του Τρίτη και μια ανάλογη πάλι πολιτική τοποθέτηση εκπροσώπων άλλου πολιτικού φορέα που κατά κάποιο τρόπο, τα βρίσκανε σε ζητήματα παιδείας σε εθνικό επίπεδο και έριξε ο ένας κατά κάποιο τρόπο το γαντί στον άλλο. Ξεκινώντας τη σχολική χρονιά, είχαμε μια εγκύκλιο από το Υπουργείο της παιδείας που ο καθένας από μας που την διάβασε, έβγαλε τα ανάλογα συμπεράσματα του. Έχουμε κατευθύνσεις Μάρωλη συγκεκριμένες σε συγκεντρώσεις Διευθυντών γιατί προχωρήσαμε και σε νέες μορφές οργάνωσης που αναλύονται πλήρως οι κατευθύνσεις του Υπουργείου της Παιδείας με πλήρη απαγόρευση των πολιτικών ιδεών στα σχολεία και πλήρη εφαρμογή του ΔημοσίουΠολιτικού Κώδικα μέχρι να δούμε τι θα κάνουμε. Έχουμε τις κρίσεις των Διευθυντών που έχουμε και κει πέρα μεγάλα ζητήματα αυταρχισμού, έχουμε την αξιολόγηση και κει έχουμε ζητήματα αυταρχισμού, έχουμε την λειτουργία σχολείων και κει έχουμε ζητήματα αυταρχισμού. Η κατάσταση αντιμετωπίζεται με την πιο πλατιά ενότητα των συνεπών δυνάμεων στον Κλάδο.

Κ. Παπακωνσταντίνου (Καισαριανή-ΔΗΚΙ)

Επίσης βλέπουμε ότι η αξιολόγηση έρχεται στα σχολεία. Υπηρετώ στην Καισαριανή και ο σχολικός Σύμβουλος έχει έρθει στις αίθουσες, έχει κάνει τις επεωρήσεις του, κάθεται ακριβώς όπως ο Επιθεωρητής στην έδρα, κατεβάζει τα γυαλάκια του χαμηλά και έχει το μολύβι. Πρέπει επτέλους να πάρουμε ξεκάθαρη θέση.

Απόστολος Ράπτης (Τρικαλα-Ανεξ. συνδικ. Κίνησης)

«Κανένας σ' αυτή την αίθουσα δεν αμφισβητεί ότι ο Κλάδος βρίσκεται σε κρίσιμες ώρες... Έχω να θεωρώ ορισμένα καυτά ερωτήματα...»

«Υπάρχει, Κύριε Πρόεδρε, πολιτική βούληση για την επίλυση των ζωτικών προβλημάτων της Εκπ/σης και του Κλάδου;

Είναι αλήθεια ότι πολλά Π. Δ/τα βρίσκονται στα συρτάρια του Υπουργείου έτοιμα; - Και αναφερομαι

σ' αυτά που αφορούν την αύξηση του διδακτικού ωραρίου του δασκάλου, την τριπλή αξιολόγηση κ.λ.π.-

Γιατί 5 χρόνια τώρα δεν περπάτησε το θέμα των πολιτικών δικαιωμάτων;

Ποιές οι επιπτώσεις για το συνδ. κίνημα απ' τη διασπαστική κίνηση της απεργοσπαστικής παρέμβασης στις 12 Σεπτ. 1985;

Είναι αλήθεια ότι μερικοί Προϊστάμενοι ή Σχ. Σύμβουλοι παρουσιάζουν συμπεριφορά «Καίσαρος;...»

«Όσο για την ιδεολογική ταυτότητα της Κίνησης μας, που έθεσε ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ, τους πληροφορούμε ότι πρώτα οφείλουν να ψαχτούν μεταξύ τους μήπως εκείνοι έχασαν την ιδεολογική τους ταυτότητα...»

«Το σ. κίνημα, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ θα τραβήξει την πορεία του. Γι' αυτό να είστε σίγουροι...»

Αναγνώστου (Αριστοτέλης Αθηνών-ΔΗΚΙ)

Ρωτώ λοιπόν: Όπως γνωρίζουμε, την 55η Γενική Συνέλευση 35 της ΠΑΣΚ καταμήνησαν τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Με λίγα λόγια, στράφηκαν εναντίον του προέδρου της ΔΟΕ. Έχω λοιπόν την μεγάλη απορία. Τι συνέβη μέσα σε 3 μήνες; Τι έκανε ο πρόεδρος της ΔΟΕ, ή τι δεν έκανε και από 35 μέσα σε 3 μήνες όπως είδαμε προ ολίγου, στρέφονται εναντίον του 176.

Β. Μπαρτζώκης (Α. Γληνός-ΔΗΚΙ)

Ερωτώ γιατί τα υπηρεσιακά μέλη του ΚΥΣΤΕ δεν αεθίστηκαν τη γνώμη των αρετών; Αλλά συνάδελφοι τα 3 διορισμένα μέλη φέρουν την ευθύνη στο ακέραιο. Επομένως και τα 3 υπηρεσιακά μέλη πρέπει να λογοδοτήσουν στο κλάδο και εφόσον αποδειχθεί ότι φταίει, πρέπει η τιμωρία τους να είναι παραδειγματική, ώστε να μην βρεθούν στο μέλλον άλλοι συνάδελφοι να αναστατώνουν τον κλάδο με τέτοιους μονομαχητακούς και ανεξικτακούς πίνακες.

Στράτος Σαββίδης (Συλλ. Καβάλας, ΔΕΕ)

Κάποιοι λοιπόν σε άλλους ορόφους από αυτούς της ΔΟΕ, αποφάσισαν ότι ο Πρόεδρος της ΔΟΕ για τον Α ή Β λόγο, δεν τους κάνει και ζητάνε να τον απομακρύνουν, χωρίς και να αναφέρουν τους λόγους. Εσείς όμως κ. συνάδελφοι της ΠΑΣΚ τους γνωρίζετε; Αν ναι, πότε τους να τους γνωρίζουμε και μεις.

Αν όχι, πως δέχεστε αυτόν τον παθητικό και αρνητικότατο ρόλο να έρχεστε και να κατοχυρώνετε αντιπαραδικαστικά και αντιπαραδικαστικά αποφάσεις άλλων;

Είναι γνωστή η δική μας αντίθεση πάνω σε ορισμένες ενέργειες και γενικότερα την πορεία που η πλειοψηφία της ΔΟΕ ακολουθούσε τα τελευταία χρόνια. Σε αυτή βέβαια την κριτική και αντίθεση, πρωταρχική θέση είχε και το πρόσωπο του κ. Προέδρου σαν εκφραστή αυτής της πολιτικής και κάναμε μια καθόλα θετική, συνδικαλιστική προσπάθεια μέσα από την κριτική και την δική μας πορεία να αυξήσουμε τις δυνάμεις μας και να αγωνιζόμαστε από καλύτερες θέσεις.

Δεν μπορώ όμως πραγματικά να καταλάβω τι ήταν αυτό που οδήγησε σήμερα εσάς να διαχωρίζετε τη θέση σας από αυτή την πορεία. Μήπως ο κ. Παπαχρίστος δεν ακολουθήσε τις δικές σας αποφάσεις όσον αφορά σημαντικά οικονομικά και εκπαιδευτικά μας προβλήματα; Μήπως έτι έκανε, δεν το έκανε σε εφαρμογή αποφάσεων που ήταν βασικά δικές σας και τελικά διαμορφώθηκαν σαν αποφάσεις του κλάδου; Τι έχετε λοιπόν τώρα να μας πείτε κ. συνάδελφοι της ΠΑΣΚ; Ότι αυτός ο άνθρωπος που προσπάθησε να εφαρμόσει και να υπηρετήσει αλληλεγγύη με τις δικές σας κυρίως αποφάσεις το κλάδο για 4 περίπου χρόνια, είναι τώρα ανίκανος να ανήκει στην ΠΑΣΚ επειδή έπεσε σε δυσμένεια κάποιων κυβερνητικών παραγόντων; Το Υπουργείο Παιδείας λοιπόν κ. συνάδελφοι της ΠΑΣΚ θα καθορίζει ποιόν θα έχετε εσείς επικεφαλής και ποιόν η ΔΟΕ Πρόεδρο; Και μάλιστα ακόμα για αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος; Για αναλογιστείτε και τις ευθύνες που αναλαμβάνετε στηρίζοντας τέτοιες μεθοδεύσεις.

Δ. Νταρούλης (Αριστοτέλης-ΔΗΚΙ)

Προτείνω την κατάργηση των πινάκων Α γιατί όπως φαίνεται τώρα στην πραγματικότητα τιμωρούνται οι συνάδελφοι. Στην πρώτη φάση όπως τώρα που υπάρχουν Δ/ντές οι μέλη που να γίνουν αυτές οι τροποποιήσεις, προτείνω κ. Πρόεδρε, το νέο Δ.Σ. της ΔΟΕ, να αγωνιστεί να δικαιώσει, την απόφαση των συνάδελφων αυτών από τα πλέον απομακρυσμένα σχολεία στα οποία βρέθηκαν να υπηρετούν χωρίς τη θέλησή τους και σε αυτά τα σχολεία να οριστούν συνάδελφοί που υπηρετούν εκεί.

ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Χ. Ρατόπουλος (Παγκράτι - ΔΗΚΙ)

Σας διαβάζω τις σκανδαλώδεις ευνοϊκές διατάξεις που παίρνουν οι στρατιωτικοί με το νόμο 1643/86.

Πέρα από τα γνωστά επιδόματα δίδονται επί πλέον στους στρατιωτικούς, επιδόματα στολής ύψους 2.800 δρχ., πάγια οδοπορικά 6.000 δρχ., στεγαστικό επίδομα από 12.500 ως 18.000 δρχ., επίδομα ειδικών συνθηκών 4.200, επίδομα ευδαιμονίας παραμονής 6.300 το οποίο μπαίνει στη σύνταξη και κάτι άλλο βασικότερο. Τα επιδόματα αυτά, δεν υπολογίζονται στο έθροισμα για την περικοπή στο ύψος 50.000 δρχ.

Γ. Παπανικολάου (Συλλ. Σικυώνος-Ανεξάρτητος)

«Καταγγέλω τις παράνομες μεθοδεύσεις του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με τους αναξιοκρατικούς πίνακες Προϊσταμένων Δ/σεων...»

«Με βάση αυτές τις μεθοδεύσεις τοποθετήθηκαν στις κενές θέσεις Ν. Κορνιδιάς και Ν. Φλώρινας παράνομα Προϊσταμένοι Δ/σεων. Παράνομα, γιατί οι συνάδελφοι αυτοί δεν ζητούσαν αρχικά στην δηλωσή τους, όπως απαιτεί ο νόμος, τους νομούς αυτούς...»

Σ. Ζυγούπουλος (Α. Δελμούζος-ΔΗΚΙ)

Οι μάχες που έχει δώσει η ΔΟΕ κ. συνάδελφοι για τα συμφέροντα των δασκάλων, μοιάζουν με τις μάχες που έδινε ο Δον Κιχώτης. Ποιος κ. Πρόεδρε μπορεί να βγάλει την πικρία από την ψυχή του δασκάλου που κρίθηκε ακατάλληλος με το σκεπτικό κάποιου προϊσταμένου ή Σχολικού συμβούλου ότι δεν αγαπά τα παιδιά;

Μ. Γεωργιάλης (Πάτρα-ΔΗΚΙ)

Θα ήθελα να ρωτήσω. Άραγε είναι θεαμακή αντιμετώπιση Σχολικός Σύμβουλος να βγαίνει στις εφημερίδες, να δηλώνει επίσημα πρόεδρος του ΠΥΣΤΕ Αχαΐας, και να απαγγέλλει ότι Σχολικός Σύμβουλος

καρφώνει τους δασκάλους; Έχει το δικαίωμα να το κάνει; Ερωτώ. Αυτό τον Σχολικό Σύμβουλο οραματίστηκε ο κλάδος;

Δημήτρης Αγκαβανάκης (Συλλ. «Παρθενώνας», ΔΕΕ)

Θα δεχτούμε την καθημερινή υποβάθμιση του βιοτικού μας επιπέδου;

Θα δεχτούμε τον εμπαιγμό του 4,7% της ΑΤΑ;

Θα δεχτούμε να είμαστε πολίτες Β' κατηγορίας;

Θα δεχτούμε να πέσει η συμμετοχή των μισθών μας στο 30% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος όπως υπολογίζει με επίσημο έγγραφο το Δ.Ν.Τ.;

Θα δεχτούμε τους φραγκιμούς τους αναχρονισμούς και τις ξένες επιπτώσεις στην παιδεία;

- Θα δεχτούμε συνολικά την οικονομική και εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης, την πολιτική που υπαγορεύουν και χειροκροτούν το χρηματιστικό κεφάλαιο και οι εκπρόσωποι του, οι διάφοροι Αμερικάνοι, Υφυπουργοί Γκόλφιν οι διάφοροι προεβιτές Κήλυ, οι ομογενείς Σπάνος και, οι επεμβαρητές της ΕΟΚ και του ΟΟΣΑ; Όχι συνάδελφοι.

Απέναντι από αυτήν την πολιτική που βθαίνει την εξασφάλιση του εργαζόμενου, που οδηγεί την εθνική οικονομία στο βάρβαρο και σταθεροποιεί μόνο τα κέρδη και αυξάνει τα κέρδη των μονοπωλίων, οι εργαζόμενοι έχουμε να προτείνουμε μια άλλη πολιτική, όπως διαμορφώνεται μέσα από τα αιτήματά μας και τους αγώνες μας. Μια πολιτική, προς όφελος του λαού, της παιδείας και του τόπου. Μια πολιτική που την κάνουν σημαία τους όλοι και πλατύτερες μάχες των εργαζόμενων, μέσα από τις συσπειρώσεις τους το μαζικό και το λαϊκό κίνημα.

Ενωμένοι, συνάδελφοι και εμείς και εσείς, ανεξάρτητα από παρατάξεις και αυτοί που φεύγουν από το τραίνο της κυβερνητικής πολιτικής και από το τραίνο της συντήρησης, μαζί να βρεθούμε στους κοινούς αγώνες. Να διεκδικήσουμε τα αιτήματά μας, απέναντι στην σε βάρος μας οικονομία, που συναινετικά ακορνώνουν οι διάφορες πτέρυγες και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι, εμείς μαζί και με τους άλλους εργαζόμενους να υψώσουμε το μέτωπο της συμπάραταξης και του αγώνα.

Κ. Ξεάρχος (Ιωάννινα-ΔΗΚΙ)

Ο εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ δεν

μίλησε καθόλου για τον διάλογο των κορών εκτός και δεν τον μίσησε ακόμα. Δεν άκουσε τίποτα για διάλογο κορών όπως επίσης, δεν αναφέρθηκε καθόλου ο μόνος, σε μηχανισμούς και μηχανάκια που αναφέρθηκαν άλλοι συνάδελφοι, και νομίζω ότι σήμερα είναι η καταλληλότερη ευκαιρία να καταγγεληθούν και να εξαλεφθούν από το κλάδο μας προς όφελος του συνδικαλιστικού κινήματος και της παιδείας.

Γιάννης Καραγιάννης (Συλλ. Κορυθαλλού - Παν. Ανεξ. Συνδ. Κίνηση)

«Η ΠΑΣΚ σήμερα εγκαινίασε νέα μορφή διαλόγου: Τον μονόλογο... Πραγματικά εξεπλάγην όταν είδα να εξαντλεί όλο το χρόνο της η ΠΑΣΚ με ένα και μόνο Αντιπρόσωπο. Αυτό ερμηνεύεται είτε ως φήμιση της βάσης της ΠΑΣΚ είτε ως απροθυμία από τους Αντιπροσώπους-μέλη της ΠΑΣΚ ν' ανέβουν στο βήμα...»

«Έχω στα χέρια μου μια επιστολή που δημοσιεύτηκε στον τύπο με ημερομ. 4.9.1986, λίγο μετά τη διαγραφή σας απ' το κόμμα (σ.σ. εννοεί το ΠΑΣΟΚ) η οποία σας αποκαλεί, κ. Πρόεδρε, «εργατοπατέρα». Οι 5 αυτοί της ΠΑΣΚ (σ.σ. εννοεί τους Χρ. Κορυφίδη, Α. Γιαζκουλίδη, Ν. Στρατικόπουλο, Ν. Σπύη και Αντ. Παυλίδη) μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ που συνηγόρησαν την επιστολή, άραγε στις 4.9.86 ανακάλυψαν ότι είστε «εργατοπατέρας»;

«Το πρόβλημα είναι το εξής: Μήπως όλα αυτά τα χρόνια σας τραβούσαν το χαλί κάτω απ' τα πόδια σας, κ. Πρόεδρε, και ετοιμάζαν το λαϊκό για να πέσετε μέσα.»

«Διότι, συνάδελφοι, στόχος των μηχανισμών δεν ήταν το πρόσωπο ο Μενέλαος Παπαχρήστος, αλλά ο Πρόεδρος της ΔΟΕ που τους δυσκόλευε να περάσουν τα σχέδιά τους...»

«Γότε ανακαλύψατε, συνάδελφοι Κορυφίδη, Στρατικόπουλε και Λευτέρη (σ.σ. Γιαζκουλίδη) ότι δεν είμαστε συναγωνιστές; Και ότι δεν είστε συναγωνιστές με τον Πρόεδρο της ΔΟΕ;»

«Συνάδελφε Πρόεδρε της ΔΟΕ ασχοληθήκατε σαν Δ.Σ. με την καταψήφιση των πεπραγμένων και κύρια με τους 35 «Μητσοστάκηδες»; (σ.σ. εννοεί τους 35 ΠΑΣΚίτες που καταψήφισαν τα πεπραγμένα στη Γ.Σ. τον Ιούνιο 1986)»

κ. Α. Μιτάνης (μέλος Δ.Σ. ΔΟΕ): Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Ότι σήμερα γίνεται εκτακτό ΕΚΛΟΓΙΚΗ Συνέλευση δείχνει την κρίση που υπάρχει στα συνδικαλιστικά μας πράγματα, μια κρίση που μας αγγίζει όλους. Αυτό το δημερο θα προσπαθήσουμε όλοι και ευχόμεστε να βγούμε από το αδιέξοδο για το καλό του κλάδου.

Τα προβλήματα όμως του κλάδου, συνάδελφοι, παραμένουν ανοιχτά. Πέρυσι τον Σεπτέμβριο κάναμε μια απεργία με πολύ μεγάλη επιτυχία. Ρωτώ: Τα προβλήματα της απεργίας μας λυθήκατε; Γίνατε οι απεργίες της ΑΔΕΔΥ το φθινόπωρο του 85. Τα αιτήματα των απεργιών αυτών λυθήκατε; Δεν παραμένουν ανοιχτά μπροστά μας;

Μήπως τελικά είναι πολυτέλες αυτός ο υπερβολικός παραταξιακός πατριωτισμός που μας διακρίνει όλους, μπροστά στ' ανοιχτά προβλήματα, τα κατ'από τα οποία υπάρχουν για τον κλάδο μας;

Συνάδελφοι,

Ας κρατήσουμε ψηλά τα ιδεολογικά μας λαβαρα όλοι, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχουμε στο ίδιο συνδικαλιστικό καράβι, και ότι οφείλουμε για να μην βουλιάξουμε να κρατήσουμε την συνδικαλιστική μας κορροπία και μέσα από τις αντιθέσεις και τις διαφορετικές αντιλήψεις των αγώνων και των πεποιθών μας και των πρακτικών μας, ας βγάλουμε την καινούργια συνδικαλιστική πρόταση για την πρόοδο του κλάδου μας.

Μπροστά μας υπάρχει κυρίαρχο το αίτημα των πολιτικών διεκδικημάτων και είναι απαραίτητο την στιγμή που όλα τα κόμματα της Βουλής των Ελλήνων αναγνωρίζουν ότι πρέπει και οι δημόσιοι υπάλληλοι να αποκτήσουν το δικαίωμα του ενεργού Έλληνα πολίτη, τούτο ακόμα να μην έχει γίνει. Ίσως μας χρειάζονται για νυκτερινές επιχειρήσεις για αξιοσημείωτη και όχι για την ενεργητική συμμετοχή μας στην πολιτική ζωή.

Συνάδελφοι,

Οι καιροί είναι δύσκολοι. Ένα ερώτημα πλανιέται μέσα σ' αυτήν την αίθουσα. Γιατί άραγε μετά ένα χρόνο, που έχει ψηφιστεί ο 1586 τα Π.Δ. που προβλέπει ο νόμος αυτός, δεν έχουν ακόμα ανακοινωθεί; Μήπως συμβαίνει - και το καταγγέλω ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης ότι συμβαίνει - να είναι έτοιμα τα Π.Δ. αλλά να ανακοινωθούν μετά το αποτέλεσμα των σημερινών εκλογών; Αυτό όλους δεν μας προβληματίζει;

Συνάδελφοι, τελειώνω με μια ευχή. Μέσα από αυτό το «καθαρό ήλιο» της εκλογικής διαδικασίας

οίας, επιτέλους για τον κλάδο μας, ας ανθίσει, ας παλέψουμε ν' ανθίσει μια καινούργια ελπιδοφό-

ρα προοπτική για τον κλάδο και το λαό μας.

Ευχαριστώ.

Εκ μέρους της ΠΑΣΚ μίλησε μόνο ο εκπρόσωπος της Χαράλαμπος Καλιβάς

ΚΑΛΥΒΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ εκπρόσωπος της ΠΑΣΚ

Αγαπητοί συνάδελφοι, αντιπρόσωποι.

Ακούσαμε την σύντομη ενημέρωση από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Η ενημέρωση είχε στοιχείο αναφοράς τα κυρίαρχα προβλήματα του κλάδου όπως αυτά διαμορφώθηκαν και προβλήθηκαν αγωνιστικά από την πρωτοπόρα παράταξη της ΠΑΣΚ που σαν πλειοψηφία στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, δεν σταμάτησε ούτε μια μέρα να παράγει τεκμηριωμένη και αγωνιστική άποψη για το πως θα αντιμετωπιστούν όχι μόνο τα προβλήματα του κλάδου, αλλά και του ευρύτερου δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος. Μια σύντομη ματιά στην ιστορική πορεία του κλάδου, τα τελευταία χρόνια, μας πείθει πως προβλήματα δεκαετιών όπως: Μισθολόγιο, βαθμολόγιο, Σχολικός Σύμβουλος, νέοι θεσμοί που εισάγονται με τον νέο νόμο για την εκπαίδευση, έχουν βρει την θεσμική τους αντιμετώπιση.

Για όλα αυτά, η πρωτοπόρα παράταξη της ΠΑΣΚ, διαμόρφωσε άποψη, τα διεκδίκησε με όλες τις μορφές πάλης που μπορεί να χρησιμοποιήσει ένα Συνδικάτο και τώρα τα προβάλλει ως θεσμική αλλά και υλοποιήσιμη πραγματικότητα η μορφή και ο τρόπος προβολής της οποίας έχει κατ' επανάληψη προβληθεί μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις του κλάδου με συγκεκριμένες αποφάσεις που έχουν πάρει την μορφή συγκεκριμένων διεκδικητικών πλαισίων, τα οποία αυτή τη στιγμή αποτελούν ιστορικά ντοκουμέντα για τον κλάδο του οποίου την ευθύνη της διοίκησης έχει για πολλά χρόνια και όλοι το γνωρίζουμε.

Όλες αυτές οι ιστορικές αποφάσεις του κλάδου διαμορφώθηκαν από την αυτοδύναμη πλειοψηφία της ΠΑΣΚ τόσο στις Γενικές Συνελεύσεις όσο και στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Στην ΠΑΣΚ λοιπόν ανήκει η ιστορική ευθύνη όλων αυτών των αποφάσεων. Η παράταξη μας που στέκεται κριτικά και υπεύθυνα σε όλα τα κυρίαρχα προβλήματα του κλάδου, έχει το θάρρος, όχι μόνο να εντοπίζει τις οποιαδήποτε αδυναμίες στην πορεία υλοποίησης των κλαδικών και πανδημοσιοϋπαλληλικών αιτημάτων, όχι μόνο να βροντοφωνάζει προβλήματα αυνεργασίας με τους άλλους πολιτικούς φορείς, όχι μόνο να διεκδικεί ρεαλιστική άποψη επενδυμένη με κοινωνικό πολιτικό λόγο, αλλά συγχρονως έχει και την θέληση και την δυναμική να επβάλλεται στην υπάρχουσα κοινωνικοπολιτική συγκυρία αγωνιστικά και με τεκμηριωμένο και ακαταμάχητο λόγο.

Δεν μπορεί όμως να μην εσημαίνει και όλες τις κατακτήσεις που σαν κλάδος κατακτήσαμε, πάντα μέσα από την αυτοδύναμη πλειοψηφία της ΠΑΣΚ, πράγμα που αναγορεύει την ίδια την ΠΑΣΚ ως εγγυητρια δύναμη για το παραπέρα προχώρημα των αιτημάτων. Αξίζει εδώ να εσημανθεί το γεγονός ότι όλα αυτά τα κατέκτησε η ΠΑΣΚ μέσα από αντιρρήσεις και αντίθετες απόψεις άλλων παρατάξεων, χωρίς ποτέ μέχρι τώρα να δώσει την αίσθηση ότι ταυτίζεται με οποιαδήποτε από αυτές, αλλά αυτοδύναμα να προχωρεί αρθρώνοντας το δικό της παραταξιακό και πολιτικό λόγο.

Την ίδια αυτή στρατηγική, ακολουθεί αγαπητοί συνάδελφοι με συνέπεια και σήμερα με το να σας υπενθυμίζει για μια φορά ακόμα τις διακηρυγμένες και ιστορικά καταξιωμένες θέσεις της. Μέσα από όλα αυτά, γίνεται σε όλους φανερό συνάδελφοι αντιπρόσωποι, ότι η ΠΑΣΚ συνεχίζει να δίνει αυτοδύναμα τον αγώνα για την διαμόρφωση της παραπέρα πορείας του κλάδου, χωρίς να μπαίνει ποτέ στο δίλημμα, πως τα προβλήματα θα λύνονται καλύτερα, ακόμα και στην περίπτωση που είναι δυνατόν να διανοηθεί κανείς ότι μπορούμε να ταυτιστούμε με τους παλέμους των θέσεων της παράταξης πιστεύοντας έτσι, ότι μπορούμε να τις προωθήσουμε καλύτερα...

Μέσα από αυτά τα λόγια διαφαίνεται ξεκάθαρα και η δύναμη και η θέληση της ΠΑΣΚ για παραπέρα καταξίωση των θέσεων της αλλά και το ιστορικό γεγονός πως η παράταξη αυτή, αποτελούσε, αποτελεί και θα αποτελεί την εγγυητρια και πρωτοπόρα δύναμη για την ιστορική καταξίωση του κλάδου αλλά και του ευρύτερου δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος.

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι, ας μην τρέφουμε ψευδοσθήσεις. Τα

προβλήματα του κλάδου, λύνονται όχι μέσα από αντιθέμενες απόψεις και θέσεις αντιφατικές, αλλά μέσα απ' τον συνεκτικό αγώνα για παραγωγή και διεκδίκηση άποψης συνθετικής και τέτοια άποψη, ρεαλιστική και πρωτοπόρα και πειστική και ακαταμάχητη, έχει διατυπωμένη και διακηρυγμένη μόνο η ΠΑΣΚ. Υπάρχουν αποφάσεις του κλάδου μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις βγαλμένες για την αξιολόγηση, για τα πολιτικά δικαιώματα. Υπάρχουν διεκδικητικά πλαίσια για τα οικονομικά μας προβλήματα, για το νέο νόμο για την εκπαίδευση και τόσα άλλα.

Για όλα αυτά, μια παράταξη έχει το προβάδισμα και την πρωτοπορία. Πρωτοπορία που εδράζεται στην διαλεκτική ανάλυση και εριμηνεία του ιστορικοκοινωνικού γίνεσθαι και που δεν βλέπει την πραγματικότητα μέσα από παραμορφωτικούς φακούς, αλλά κριτικά και υπεύθυνα και προχωρεί.

Η παράταξη, καλεί όλους σε αγωνιστική συσπείρωση και ενωτική διεκδίκηση των θέσεων και των αρχών της γιατί μόνο έτσι πιστεύει πως θα προχωρήσουν τα προβλήματα του κλάδου και θα αναγορευτεί αυτός σε κυρίαρχο μοχλό παρέμβασης στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο.

κ. Θ. Ξεάρχος (ανεξάρτητος - Αγίου Δημητρίου): Βέβαια εγώ λυπάμαι πολύ γιατί δεν έγινε η αντιπαράθεση από τους πρωτοπόρους και συναγωνιστές της ΠΑΣΚ για να πω και γω ορισμένα πρωτοποριακά και αγωνιστικά. Ακούγοντας όμως τον φίλο τον Μπάμπη, νομίζω πως αν το πρῶο ήταν εδώ και άκουγε την ενημέρωση από

τον Πρόεδρο Παπαχρήστο και τον Πρόεδρο της ΑΔΕΔΥ Κίτσιο, έπρεπε να αλλάξει το κείμενο και να μην γράφει αυτά τα επίθετα τα αγωνιστικά, τα πρωτοποριακά, όταν λύθηκαν όλα τα θέματα και μια σειρά από ζητήματα που μας έκανε και αυτό που μας είπε ότι μιλούν τα έργα γι' αυτό δεν θα πούνε λόγια.

**ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ
ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΕΝΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ
ΑΝΟΙΧΤΟ
ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ:

ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΛΕΓΞΟΥΝ ΔΟΕ ΚΑΙ ΑΔΕΔΥ

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ Δ.Σ. κ. ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥ

- «Η κρίση στη ΔΟΕ άρχισε το Μάρτη του 1984 με τα Παιδ. Τμήματα».
- «Ήθελαν να υποβάλουμε σαν θέσεις του κλάδου για την Αξιολόγηση τις θέσεις του γνωστού σχεδίου Π. Δ/τος για την τριπλή αξιολόγηση...».
- «Για το Ν/Σ για την εκπ/ση αξιωναν οι μηχανισμοί απ' το προεδρείο να εισηγηθεί στην εκτ. Γ.Σ. του Μάρτη 1985 αυτά που ήταν αρεστά σ' αυτούς κι όχι στον κλάδο...».
- «Λασπολογούν οι μηχανισμοί και διαδίδουν ότι μέλη της πλειοψηφίας στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ήθελαν να διοριστούν τα ανήλικα παιδιά τους σε Υπουργεία...».
- «Δηλώνοντας αλληλεγγύη στον αγώνα συνεργάτες δεν με άφησαν το Φλεβάρη του 1986 να παραιτηθώ μπροστά στη Γ.Σ. του κλάδου. Αργότερα μου έστειλαν... ανοιχτή επιστολή και διαχωρίζαν τη θέση τους... Τραγικό το φαινόμενο, συνεργάτες ν' αποποιούνται τη συλλογική ευθύνη...».
- «Μεγαλύτερη τιμή από το να είσαι μέλος του Δ.Σ. και μάλιστα Πρόεδρος ενός περηφανού κλάδου δεν υπάρχει...».
- «Η προσπάθεια χτυπήματος της ΔΟΕ εντάθηκε πιο πολύ όταν οι μηχανισμοί έχασαν την ελπίδα ότι ο πρόεδρος της ΔΟΕ θα κάνει στο Δ.Σ. τις αρεστές σ' αυτούς εισηγήσεις...».
- «Οι μηχανισμοί παρενέβαιναν ξεδιάντροπα ακόμα και στη λειτουργία και στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. Και απειλούσαν με κάθε τρόπο τα μέλη της πλειοψηφίας (σ.σ. εννοεί της ΠΑΣΚ)».
- «Έχουν τον τρόπο οι μηχανισμοί εξουσίας να πείθουν ότι εκείνο που λένε τα κέντρα έξω απ' τους εργαζόμενους είναι το σωστό. Κι όχι εκείνο που λένε οι εργαζόμενοι...».
- «Ο έλεγχος του σ. κινήματος βάζει σε κίνδυνο τη δημοκρατική πορεία...».
- «Από υπεύθυνα χείλη ειπώθηκε σε συγκέντρωση Δ/ντών σχολείων: «Θα πρέπει να είστε μικροί επιθεωρητές μέσα στο σχολείο...».
- «Οι «ντιρεκτίβες» των Βρυξελλών: Η Δημ. Διοίκηση για να είναι ευέλικτη πρέπει να μπορεί να απολύει, να μεταθέτει κλπ...».
- «Κυρίαρχος στόχος των μηχανισμών εξουσίας να ελεγχθεί η ΑΔΕΔΥ...».
- «Ο κλάδος περιμένει: Τι θα γίνει με τα διεκδικητικά πλαίσια (σ.σ. εννοεί της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ)».
- «Μία πρόβλεψη: Δεν πρόκειται να ελεγχθεί το σ.κ. των δασκάλων και ηηγητών...».
- «Οι δ/λοι δεν έχουν καμιά σχέση με τους μηχανισμούς...».
- «Οι δ/λοι και ηη/γοί οφείλουν να παλεύουν για τα προβλήματα του λαού και της Εκπ/σης...».

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Η Δευτερολογία του Προέδρου του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ κ. Μεν. Παπαχρήστου έγινε εκτός χειρογράφου, διήρκεσε μισή ώρα - τόσο είχε καθοριστεί - περιέχει σημαντικά ζητήματα για την πορεία του σ. Κινήματος, του κλάδου των 45.000 δ/λων και νηπιαγωγών και των αιτημάτων του.

Ο συναδ. Παπαχρήστος αναφέρθηκε στην κρίση στην οποία βυθίστηκε ο κλάδος, στους «μηχανισμούς» που επιτίθενται και αποσταθεροποιούν την πορεία του. Στον τρόπο και στις μεθοδεύσεις των «μηχανισμών», στις παρεμβάσεις τους ακόμα και στη λειτουργία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, στις απειλές τους, στην παραποίηση της αλήθειας και στη λασπολογία σε βάρος μελών της πλειοψηφίας στο Δ.Σ...

Παραπέρα τονίζει πως οι μηχανισμοί αυτοί αναπτύσσονται

και δρούν και ποιά το χρέος των εργαζομένων.

Επιχειρεί στη συνέχεια ν' απαντήσει γιατί επιλέχτηκε η ΔΟΕ ως στόχος των «μηχανισμών», γιατί αυτά δεν λέγονταν γρηγορότερα, «ποιοί οι κίνδυνοι εάν ελεγχθεί το σ. κίνημα της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ»...

Αφού αναφερθεί παραπέρα στο ρόλο και τις ευθύνες του σ. κινήματος, κάνει την πρόβλεψη ότι «σε καμιά περίπτωση το σ. κίνημα των δ/λων και νηπιαγωγών δεν πρόκειται να ελεγχθεί», και καλεί τον κλάδο να παλαίμει για τα προβλήματα του λαού και της εκπαίδευσής του.

Παρακάτω δίνουμε ολόκληρη τη δευτερολογία του Προέδρου του απερχόμενου Δ.Σ. της ΔΟΕ κ. Μενελάου Παπαχρήστου, η οποία έχει ως εξής:

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΟΡΟΣ

Συνάδελφοι Αντιπρόσωποι της Έκτακτης Γεν. Συνέλευσης, προκλήθηκα και προσκλήθηκα να πω την καθαρή αλήθεια για όλα τα ζητήματα που τέθηκαν από τους ομιλητές που παρέλασαν από αυτό το βήμα, και αυτό θα κάνω. Αυτό θα προσπαθώ να κάνω.

Η καθαρή αλήθεια είναι αναγκαίος όρος στον Δημοκρατικό Διάλογο για να έχει αυτός τα αποτελέσματα που προσδοκούν, όσοι

τον πραγματοποιούν. Μιλήσατε όσοι παρελάσατε από αυτό εδώ το βήμα για μια σειρά ζητήματα, στα οποία αν όφειλα να τοποθετηθώ, θα έπρεπε να μιλήσω 2-3 ώρες το λιγότερο. Όμως έχει καθοριστεί να μιλήσω μόνο μισή ώρα και θα προσπαθώ σε αυτή την μισή ώρα να αναφερθώ σε όλα, όσα κρίνω σκόπιμο να αναφερθώ.

Η ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ

Είναι μια κοινή πεποίθηση όλων όσοι βρισκόμαστε σε αυτή την αίθουσα, αλλά και σε όλον τον Κλάδο, σε όλο το Δημοσιούπαλληλικό Κίνημα, σε όλο το Κίνημα των Εργαζομένων, και σε όλη την Ελληνική Κοινωνία ότι αυτή την στιγμή, υπάρχει συγκεκριμένο πρόβλημα στον Κλάδο των Δασκάλων και Νηπιαγωγών της Ελλάδας. Υπάρχει συγκεκριμένη κρίση, η οποία δεν είναι ξαφνική, δεν είναι κεραυνός εν αιθρία.

Η κρίση άρχισε, συνάδελφοι, να δημιουργείται από την στιγμή που διάφοροι μηχανισμοί, που όφειλαν κατά την κρίση τους να

ελέγξουν το Συνδικαλιστικό Κίνημα της ΔΟΕ, έκαναν επιλογή να χτυπήσουν την ΔΟΕ. Αυτό ξεκίνησε ουσιαστικά από τον Μάρτη του 1984, όταν προέκυψε το θέμα των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Όμως εντάθηκε αυτή η προσπάθεια ελέγχου και χτυπήματος της ΔΟΕ, όταν κλήθηκε ο Κλάδος να υποβάλει τις θέσεις του για την αξιολόγηση. Θέσεις που απαιτούσαν οι μηχανισμοί να είναι εκείνες του γνωστού Προεδρικού Διατάγματος για την τριπλή αξιολόγηση.

ΠΟΤΕ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΚΡΙΣΗ

Ξεκίνησε αυτή η προσπάθεια άμεσου χτυπήματος του κλάδου, και της ΔΟΕ δεν θα αναφερθώ σε πρόσωπα γιατί είναι Όργανο η ΔΟΕ, και εντάθηκε ακόμα πιο πολύ όταν οι μηχανισμοί έχασαν μια την ελπίδα ότι είναι δυνατόν ο Πρόεδρος της ΔΟΕ να εισέρχεται στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., αφού προηγουμένως θα έχει επισκεφτεί παράγοντες του Μηχανισμού, για να κάνει τις αρεστές σ' αυτούς εισηγήσεις στο Δ.Σ. Αυτή η προσπάθεια πήρε ακόμα πιο έντονο

χαρακτήρα, όταν στην συνάντηση των Δ.Σ. των Συλλόγων του Λεκανοπεδίου Αττικής στις 9 Φεβράρη του 1985, τα Δ.Σ. με τους Εκπροσώπους τους σχεδόν ομόφωνα, πλην ενός-δύο Συλλόγων, τόνισαν ότι είναι αναγκαία η αγωνιστική παρέμβαση του Κλάδου, για να αποτραπεί η ψήφιση Διατάξεων που περιείχε το Νομοσχέδιο για την εκπαίδευση.

ΚΑΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΣΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΗ ΤΟΥ 1985

Διατάξεων που έρχονταν κόντρα στην φιλοσοφία και τις θέσεις του Κλάδου και στα οράματά του για μια εκπαίδευση της κοινωνικής απελευθέρωσης και για ένα Δημοκρατικό Σχολείο ανοικτό στην κοινωνία και στην ζωή. Πήραν συνάδελφοι ακόμα εντονότερες μορφές οι παρεμβάσεις και οι προσπάθειες αυτές, όταν μέσα στην Γεν. Συνέλευση του Κλάδου την Έκτακτη, τον Μάρτη του 1985, οι Μηχανισμοί παρενέβηκαν κάθετα και απαράδεκτα και αξίωσαν από τον Προεδρία της ΔΟΕ να εισηγηθεί στην Γεν. Συνέλευση όχι εκείνα που είχαν εισηγηθεί στο Δ.Σ. και στον Κλάδο με το «Έκτακτο Διδακταλικό Βήμα» για το Νομοσχέδιο, αλλά άλλα πράγματα αρεστά και μόνο σε αυτούς.

Συνέλευσης που ήταν απόφαση της ΠΑΣΚ και μόνο - γιατί οι άλλες παρατάξεις για δικούς τους λόγους δεν συμμετείχαν στην απόφαση - που μεταξύ των άλλων περιείχε ζητήματα που έρχονταν ενάντια στις επιλογές των Μηχανισμών εξουσίας, επειδή η απόφαση εκείνη περιείχε και την ρήτρα ότι το Δ.Σ. θα πρέπει να προχωρήσει σε αγωνιστική διεκδίκηση των αιτημάτων που περιείχε το Διεκδικητικό Πλαίσιο, τότε η απόφαση αυτή ουσιαστικά έγινε η αφετηρία άμεσης λειτουργίας όλων των μηχανισμών όλων των καναλιών για παρέμβαση. Και «ανανέωση» όλων των μελών της πλειοψηφίας της ΠΑΣΚ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

Και μετά την κορυφαία απόφαση της πλειοψηφίας εκείνης της

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ: «Η ΔΟΕ ΔΕΝ... ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ»

Αυτά τα ζητήματα, συναδέλφω, μάλλον αυτές οι παρεμβάσεις επιφανών τις μορφές ότι «εδώ δεν γίνεται τίποτα», «δεν υπάρχει συνεργασία», «η ΔΟΕ δεν κάνει αυτά που λέμε» κ.λ.π. Και επιφανών και μορφές απαράδεκτες, λασπολογικές εναντίον των Μελών του Δ.Σ. που είχαν την ευθύνη της απόφασης, της υλοποίησης της απόφασης. Αρχισαν να μιλούν για αναγκαιότητα «γενικής ανανέω-

σης». Οι Μηχανισμοί, όχι ο Κλάδος, όχι η Βάση. Συναδέλφω, επιτρέψτε μου να μην αναφερθώ σε κανένα όνομα γιατί από τη θέση αυτή είμαι υποχρεωμένος να περιφρουρήσω την υψηλή ποιότητα και το ήθος του Κλάδου. Και δεν είναι εδώ εισαγγελική έδρα για να απευθυνθούν κατηγορίες εναντίον προσώπων.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Διότι σε τελική ανάλυση τα πρόσωπα μπορούν να αλλάξουν, αλλά οι «Μηχανισμοί» όπως είχα καταγγείλει και στην Γεν. Συνέλευση τον Φεβράριο του 1986 έχουν ένα απάνθρωπο πρόσωπο, Εξουσιαστικό που δεν ενδιαφέρονται ούτε για τους παράγοντές τους, ούτε για τα Όργανά τους, αρκεί το σύστημα να προχωράει και να επιτυγχάνει τους στόχους του. Αλλάζουν πολύ εύκολα τα πρόσωπα και τα Όργανα. Πολλές φορές και φθείρονται και ξαναπαίρνουν άλλα. Συναδέλφω, κάποιοι άλλοι μιλούσαν για αναγκαιότητα ανανέω-

σης της Ηγεσίας της ΔΟΕ. Όχι ο κλάδος. Αυτό είναι ένα κυρίαρχο θέμα. Ποτέ αυτοί οι άλλοι δεν μιλούσαν για ανανέωση προσώπων σε άλλες θέσεις. Γιατί είναι δεδομένες οι θέσεις αυτές. Είναι κληρονομικό δικαίωμα, κτήμα άλλων οι θέσεις εξουσίας, οι πολιτικές και οι κοινωνικές. Εκείνοι που δεν έχουν δικαίωμα να ελέγχουν και να διασφαλίζουν τις θέσεις των Ηγετών τους στο Συνδικαλιστικό Κίνημα είναι οι εργαζόμενοι. Αυτή είναι η λογική των «Μηχανισμών».

ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ...

Το καλοκαίρι του 1985, προχωράει το Νομοσχέδιο για την εκπαίδευση με την μορφή του κατεπείγοντος στην Βουλή. Αγνοήθηκαν βασικές θέσεις του κλάδου. Αντιδράσαμε αγωνιστικά. Οι Μηχανισμοί, ουσιαστικά, περίμεναν αυτή την ευκαιρία. Γιατί έλπιζαν ότι θα μετατρέψουν αυτή την προσπάθεια την αγωνιστική του Κλάδου και της ΔΟΕ σε «μπούμεραγκ» εναντίον των συμφερόντων του Κλάδου. Γιατί μια Διοίκηση θα όφειλε ή να πεδαρχήσει ή να παραιτηθεί, εάν η απεργία της 13ης Σεπτεμβρίου είχε αποτύχει. Έτσι, συναδέλφω, παρατηρήθηκαν τα γνωστά φαινόμενα χρησιμοποίησης εκ μέρους των μηχανισμών συναδέλφων εργαζόμενων, στο ρόλο του απεργιοσπαστή για το χτύπημα των επιλογών και των αποφάσεων των Οργάνων, στα οποία ήταν Μέλη.

Αυτό το γεγονός είναι πραγματικά πρωτοφανές. Δεν απευθύνουν με καμιά προσωπική κατηγορία σε αυτούς τους συναδέλφους. Γιατί οι μηχανισμοί έχουν τον τρόπο να τους πείθουν ότι εκείνο που λένε Κέντρα έξω από τους Εργαζόμενους, και όχι τα Κέντρα των Εργαζόμενων, είναι το σωστό. Η πράξη αυτή θα κριθεί από τον ιστορικό του Κλάδου. Στην συνέχεια, και για να μπορέσει η Διδασκαλική Ομοσπονδία να λειτουργήσει έπρεπε να αντιμετωπίσει το απεργιοσπαστικό φαινόμενο. Οι μηχανισμοί παρέμβαίνουν ξεδιάντροπα ακόμα και στην λειτουργία, και στις Συνεδριάσεις του Δ.Σ. και απειλούσαν με κάθε τρόπο και τηλεφωνικά τα Μέλη του Δ.Σ., εννοώ της πλειοψηφίας.

ΛΑΣΠΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΥΒΡΕΙΣ

Φαινόμενα, πραγματικά απαράδεκτα. Προχωράμε στην Έκτακτη Γεν. Συνέλευση του Φεβραρίου 1986. Οι Μηχανισμοί έντειναν ακόμα πάρα περα τις προσπάθειές τους να διασπάσουν την πλειοψηφία. Να στρέψουν συνεργάτες εναντίον συνεργατών, συντρόφους εναντίον συντρόφων. Να μηχανεύονται, να λασπολογούν, να στέλνουν γραμμάτια υβριστικά για κατασπατάληση του χρήματος του Κλάδου.

Να διαδίδουν ότι μέλος της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ ζητάει τα ανήλικα παιδιά του να εργαστούν στα Υπουργεία και σε διάφορες Πρεσβείες. Να λένε ότι αυτό συμβαίνει επειδή τα μέλη της πλειοψηφίας ή ότι μέλος της πλειοψηφίας ήθελε να γίνει ετούτο ή το άλλο στην θέση του «Βεζύρη» κ.λ.π. κ.λ.π.!!!

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΤΙΜΗ

Από τη στιγμή που έγινε ξεκάθαρο, όσον αφορά τον Πρόεδρο της ΔΟΕ, ότι μεγαλύτερη τιμή από το να είναι Μέλος του Δ.Σ. και Πρόεδρος ειδικότερα ενός τόσο μεγάλου και περήφανου Κλάδου δεν υπάρχει, από τη στιγμή εκείνη πήραν ακόμα πιο σκληρή και ασφυκτική μορφή οι προσπάθειες ελέγχου της ΔΟΕ. Ο Πρόεδρος της ΔΟΕ σε αυτήν εδώ την αίθουσα στην Έκτακτη Γεν. Συνέλευση του Φεβραρίου 1986, μπροστά στις μεθοδεύσεις των Μηχανισμών να πάρει η Γεν. Συνέλευση αποφάσεις σύμφωνα με

τις επιλογές των Μηχανισμών και όχι σύμφωνα με τα συμφέροντα και με την βούληση της Βάσης. Ζήτησε από τους συντρόφους και συνεργάτες του να του επιτρέψουν να παραιτηθεί, ενόψει αυτής της Συνέλευσης και πριν την έναρξη των εργασιών της, ακριβώς για να μπορέσει να βοηθήσει το Συνδικαλιστικό Κίνημα να συνειδητοποιήσει τους κινδύνους οι οποίοι το απειλούν.

ΔΕΝ ΜΕ ΑΦΗΣΑΝ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΩ

Να συνειδητοποιήσει τους κινδύνους μέσα στους οποίους μπαίνει. Δεν θα κάνω κριτική. Δεν με άφησαν να παραιτηθώ δηλώνοντας ότι είναι αλληλέγγυοι μαζί μου στον αγώνα και ότι καλύτερες μέρες θα έρθουν για την ΔΟΕ. Και όμως, οι Μηχανισμοί προγραμματίζουν και μεθοδεύουν χειρότερες μέρες. Ήθελε η Τακτική Συνέλευση του Ιούνη 1986. Τώρα είναι γνωστά τα γεγονότα. Δύο

μηχανισμοί τώρα σε πλήρη συνεργασία και πλήρη σμόνοια με όργανα που είχαν εγκαταστήσει πλέον μέσα στο ίδιο το Δ.Σ. της ΔΟΕ, μεθοδεύουν την καταψήφιση των Πεπραγμένων, μιλώντας ακριβώς «στο αυτί αυτών που έπρεπε να τα καταψηφίσουν».

ΤΡΑΓΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

Δεν είναι ανάγκη να αναφερθούμε σε ονόματα, είναι δεδομένα τα ονόματα. Και το ξέρουν και αυτοί οι φίλοι από μόνοι τους, - ελπίζω - ότι δεν έπραξαν καλά. Στην συνέχεια, συνάδελφοι, συνέβησαν το καλοκαίρι γεγονότα τα οποία μας είναι γνωστά, και τα οποία επειδή έχουν και μια πολύ προσωπική χροιά, δεν θα ήθελα να τα αναφέρω. Όμως, είναι τραγικό το φαινόμενο συνεργάτες και σύντροφοι που τρώγανε και πίνανε μαζί νερό και αλάτι, να αποποιούνται κάθε ευθύνη για συλλογικές αποφάσεις και συλλογική δράση, και στο όνομα των επιλογών των Μηχανισμών να τα βάζουν με συνεργάτες και μάλιστα με

«ανοικτή επιστολή» στην δημοσιότητα. Χωρίς προηγουμένως να πουν κάτι στον συνεργάτη τους πριν την δημοσίευσουν!!!

Δεν καταφερομαι, γιατί είναι όλοι αγαπητοί συνάδελφοι. Και από ότι θα είδατε, δεν μπορεί την φιλία και την ανθρωπιά να την χτυπήσουν μέσα στον Κλάδο. Μπορούν όμως, συνάδελφοι, να δημιουργήσουν συνθήκες κακής συνδικαλιστικής συνεργασίας. Και είναι απαραίτητη η καλή συνεργασία για να προχωρούν τα ζητήματα. Χονδρικά έδωσα το περίγραμμα των γεγονότων που σηματοδοτούν την πορεία των προσπαθειών του χτυπήματος της ΔΟΕ.

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Η επιλογή, οι αποφάσεις και οι παρεμβάσεις των Μηχανισμών στο Συνδικαλιστικό Κίνημα είναι έξω από τις επίσημες διακηρύξεις για ένα αυτονομο Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Για ένα κίνημα πολιτικοποιημένο, ταξικό που θα αρθρώνει κοινωνικό και πολιτικό λόγο αυτόνομο, αυτο-διοικούμενο. Και όπως με πλήρη ευθύνη δημοσίευσα και σε ένα περιοδικό που το ξέρετε, την «Συνδικαλιστική Επιθεώρηση» λέω: «Οι Μηχανισμοί και τα Μηχανάκια τα οποία

δρουν κόντρα στις διακηρύξεις των Φορέων που τους καλύπτουν δεν δρουν ποτέ με δημοκρατικές διαδικασίες και στο φως της δημοσιότητας, στο φως της «Αγοράς του Δήμου». Δρουν στο παρασκήνιο, κάτω από μηχανισμούς ελέγχου ακόμα και της ίδιας της συνείδησης των Εργαζόμενων, επικαλούμενοι κινδύνους, βάζοντας σε αμφισβήτηση αν έχει το δικαίωμα ή όχι ο Εργαζόμενος να κρίνει ακόμα και για τα προβλήματά του... κ.λ.π.!!

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ

Κανένας δεν μπορεί να στραφεί εναντίον των Κομμάτων, και των Πολιτικών Φορέων οι οποίοι είναι ακρογωνιαίοι λίθοι του Κοινοβουλίου και της Δημοκρατίας. Όμως, έχει κάθε δημοκρατικός πολίτης και κάθε συνδικαλιστής ανεξάρτητα από το μετερίζι που αγωνίζεται, έχει την υποχρέωση να μην αφήνει τους Μηχανισμούς που αναπτύσσονται κάτω από τέτοιους Πολιτικούς Φορείς και Κόμματα,

που διακηρύσσουν την δημοκρατία και την αυτονομία του Συνδικαλιστικού Κινήματος, έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να αντιστέκεται. Και ότι ο έλεγχος του Κινήματος των Εργαζόμενων, είναι ενάντια στην ίδια την Δημοκρατική Πορεία του Ελληνικού Λαού και της Ελληνικής Κοινωνίας.

ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΕΣ...

Συνάδελφοι, μήκε το ερώτημα γιατί αυτά δεν λέγονταν. Απαντάμε: Διότι, είμαστε αιθεροβάμονες! Όχι σήμερα, όχι αύριο, θα αλλάξουν οι Μηχανισμοί αυτοί, οι τακτικές! Κάπου ελπίζαμε ότι θα δουν το λάθος τους! Κάπου ελπίζαμε ότι κάποιος θα τους ελέγξει! Αλλά αυτοί οι μηχανι-

σμοί αναπτύσσονται και θεριεύουν και παίρνουν γιγαντιαίες διαστάσεις, στον βαθμό που οι εργαζόμενοι δεν συνειδητοποιούν το ταξικό τους καθήκον και το ταξικό τους συμφέρον. Η, το κοινωνικό τους καθήκον και συμφέρον ή το δημοκρατικό τους καθήκον και συμφέρον.

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΕΛΕΓΧΘΕΙ Η ΔΟΕ;

Αλήθεια, συνάδελφοι, γιατί τάχα έπρεπε να ελεγχθεί η ΔΟΕ; Μα η ΔΟΕ είναι αναγνωρισμένη από την ίδια την ιστορία και από τον ίδιο τον Ελληνικό Λαό και την Κοινωνία ότι είναι κορυφαίος παράγοντας, συνδικαλιστικός, κοινωνικός, στην πορεία του Συνδικαλιστικού Κινήματος της Δημοκρατίας της Κοινωνίας κ.λ.π. Γιατί; Γιατί η ΔΟΕ, συνάδελφοι, με τις αποφάσεις της ΠΑΣΚ και με τις θέσεις της ΠΑΣΚ προχώρησε περισσότερο από ότι ανέχονταν οι μηχανισμοί που ελέγχουν την πολιτική εξουσία και την κοινωνική εξουσία της Χώρας.

Προχώρησε περισσότερο όταν απαιτεί ένα δημοκρατικό, ανοικτό

στην Κοινωνία Σχολείο. Ένα Σχολείο που θα διαμορφώνει τέτοιους πολίτες που ανέφερα πρωτολογώντας. Είναι επικίνδυνο να αξιώνουν 45.000 Δασκαλοί ίσες ευκαιρίες μόρφωσης για όλα τα Ελληνόπουλα, αφού τα Κατεστημένα των Πολιτικών και των Κοινωνικών Εξουσιών δεν έχουν συμφέρον τέτοιο. Διότι είναι γνωστό πως με ίσες ευκαιρίες μόρφωσης τα παιδιά του Ελληνικού Λαού, της Εργατίας, της Αγροτίας κ.λ.π. που είναι αδιάφορα Κοινωνικά Στρώματα, θα αξιώσουν μερίδιο από την Πολιτική, Κοινωνική και Οικονομική εξουσία.

ΣΤΟΧΟΣ Ο ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ

Γι αυτό έπρεπε να ελεγχθεί το Κίνημα των Δασκάλων. Πάρα πέρα, έπρεπε να ελεγχθεί για να μην αναπτυχθεί δημοκρατική εκπαίδευση σε όφελος του Λαού. Θα έπρεπε να υπάρχει αυταρχισμός, έλεγχος ακριβής και πλήρης μέσα στην εκπαίδευση. Όχι του τι γίνεται στην Εκπαίδευση, γιατί ξέρουν τι γίνε-

ται και δεν θέλει μεγάλη φιλοσοφία να το μάθει κανείς. Αλλά έλεγχο στον ίδιο τον Δάσκαλο, στον ίδιο τον Εκπαιδευτικό, στην ίδια την προσωπικότητα του, την αξιοπρέπεια του, την παιδαγωγική του ευθύνη και ελευθερία.

Αλλά ένα τέτοιο πράγμα, με μια ΔΟΕ κυρίαρχη συνδικαλιστική

δύναμη, είναι αδύνατο. Είναι πραγματικά αδύνατο με ένα Κλάδο αγωνιζόμενο, μη ελεγχόμενο από έξω-Διδακτικά Κέντρα να περάσουν διατάγματα για την Αξιολόγηση τέτοια που ξέρετε και που περιείχε το Σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος. Είναι δύσκολο να

περάσουν διδακτικά ωράρια πέραν των 25 ωρών. Κάτι για το οποίο είχε δηλώσει ο Υπουργός Παιδείας τότε ότι θα κάνει δήλωση ότι δεν θα αυξηθεί το ωράριο διδασκαλίας πέραν των 25 ωρών!!

«ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΙ.. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ»!!!

Ένα αγωνιστικό, διεκδικητικό, πολιτικοποιημένο Συνδικαλιστικό Κίνημα Δασκάλων και Νηπιαγωγών δεν είναι δυνατόν να επιτρέψει την επανανάπτυξη του αυταρχισμού και του δεσποτισμού μέσα στα Σχολεία κ.λπ. Και μην πείτε ότι αυτά συ νάδελφοι είναι κυνδυολογίες. Οι Διευθυντές Σχολείων του Διαμερισματος Αθηνών σε

συγκεντρώσεις τους άκουσαν από υπεύθυνα χείλη, ότι θα πρέπει να είναι προσεκτικοί με τους Δασκάλους, επειδή ούτε λίγο-ούτε πολύ μετά από λίγο θα κληθούν να τους αξιολογούν. Θα πρέπει να είναι μικροί Επιθεωρητές μέσα στο Σχολείο, συγκεντρώνοντας την διοικητική και την καθοδηγητική αρμοδιότητα

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΔΥ...

Αλλά, μόνο για αυτό έπρεπε να ελεγχθεί η ΔΟΕ; Όχι, συνάδελφοι! Η ΔΟΕ έπρεπε να ελεγχθεί κύρια και απαραίτητα, γιατί κυρίαρχος στόχος των Μηχανισμών είναι να ελέγξουν το Δημοσιό-πληθικό Κίνημα της Χώρας. Και γνωρίζουν οι Μηχανισμοί αυτοί, από την ίδια την αγωνιστική ιστορία του Κλάδου μας, ότι αν η ΔΟΕ δεν ελεγχθεί, δεν μπορεί να ελεγχθεί και η ΑΔΕΔΥ, γιατί είναι το μεγαλύτερο κομμάτι-βάση της ΑΔΕΔΥ. Αλλά αλήθεια γιατί να ελεγχθεί η ΑΔΕΔΥ;

Διότι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για πρώτη φορά στην ιστορία της η ΑΔΕΔΥ, μπόρεσε

και άρθρωσε λόγο και έπαιξε ρόλο υπέρ των συμφερόντων των εργαζομένων, με αρκετή αυτονομία. Όχι με πλήρη, με αρκετή αυτονομία. Μπόρεσε να πάρει θέσεις στα προβλήματα των Εργαζόμενων και τις διεκδικήσει κιόλας. Με πάρα πολλά εμπόδια στην πορεία του αγώνα της. Εμπόδια που είναι γνωστά στον καθένα πως στήνονταν μέσα από τηλέφωνα και μέσα από κανάλια και παρασκηνία. Και είναι γνωστό στον καθένα ότι οι Μηχανισμοί τολμούν ακόμα να διακηρύσσουν ότι η επιτυχία η δική τους, είναι η αποτυχία του αγώνα της ΑΔΕΔΥ.

ΝΤΙΡΕΚΤΙΒΕΣ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

Γιατί να ελεγχθεί η ΑΔΕΔΥ; Γιατί συνάδελφοι οι «ντιρεκτίβες» των Βρυξελλών, είναι συγκεκριμένες. Με ένα αγωνιστικό, Δημοσιό-πληθικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, δεν μπορεί η Κρατική Μηχανή, η Διοίκηση να κάνει τις επιλογές εκείνες που θέλει για να υπηρετήσει συμφέροντα άλλα, και όχι των Εργαζόμενων. Θα πρέπει να ελεγχθεί, να απο-μαζικοποιηθεί το Δημοσιό-πληθικό Κίνημα, και να ενταχθεί μέσα στην Κρατική Μηχανή, να γίνει εξάρτημά της.

Τότε, είναι εύκολο να αρθεί η κατάκτηση των Εργαζόμενων στο Δημόσιο, η μονιμοποίηση. Είναι εύκολο να χτυπηθεί το αμετάθετο, τουλάχιστον στον χώρο της εκπαίδευσης. Είναι εύκολο να μειωθεί ο αριθμός των εργαζόμενων στο Δημόσιο. Και όλα αυτά στο όνομα του ότι θα πρέπει μια Κρατική Διοίκηση να είναι ευέλικτη, να μπορεί να απολύει, να μπορεί να μεταθέτει, να διορίζει

όπου τους θέλει και να μπορεί να μειώνει το προσωπικό των εργαζόμενων στο Δημόσιο αντικαθιστώντας την εργασία τους με σύγχρονη τεχνολογία!!!

Είναι επίσης εύκολο, να περάσει και να εφαρμοστεί η απαίτηση των Βρυξελλών για συνταξιοδότηση στα 58 χρόνια, και όχι όταν κλείσεις τον αναγκαίο χρόνο για την συνταξιοδότηση. Επιδιώκεται συνάδελφοι-τελειώνω-ο έλεγχος της ΑΔΕΔΥ και της ΔΟΕ μπροστά σε κηρυγμένους αγώνες. Μπροστά σε ανοικτά προβλήματα, μπροστά σε αποφασμένα Διεκδικητικά Πλαίσια που έτσι και αλλιώς θα πρέπει να τα λύσουν. Και για να τα λύσουν, θα πρέπει να αγωνιστούν. Ο χαρτοπόλεμος αναφέρθηκε και στην πρωτολογία της ενημέρωσης έχει τελειώσει.

ΑΝ ΕΛΕΓΧΘΕΙ Η ΑΔΕΔΥ...

Κάτι πρέπει να γίνει πάρα πέρα. Για να μην γίνει, θα πρέπει να ελεγχθεί το Συνδικαλιστικό Κίνημα. Αν ελεγχθεί, συνάδελφοι, η ΑΔΕΔΥ, θα έχει για τον Κλάδο μας μια άμεση επίπτωση. Και το λέω, για να γραφτεί στην Ιστορία. Αν ελεγχθεί η ΑΔΕΔΥ και χάσει την εμπιστοσύνη των Εργαζόμενων, τότε οι Κλάδοι θα ξαναγυρίσουν στους κλαδικούς αγώνες για Παν-Δημοσιό-Υπαλληλικά ζητήματα, όπως είναι οι αποδοχές τους, τα Μισθολόγια κ.λπ. Και πάντα κερδίζουν εκείνοι οι Κλάδοι που είναι πιο κοντά στα

Κέντρα, στις Εξουσίες. Είναι οι συντεχνίες των συγκεκριμένων κοινωνικών κατηγοριών, που δεν θα ήθελα να ονομάσω.

Και θα επιστρέψουμε ξανά στην επιδοματική πολιτική. Και σε μια τέτοια κατάσταση εκείνος που μένει τελευταίος είναι ο Κλάδος των Δασκάλων και Νηπιαγωγών. Και πρέπει να ομολογήσουμε εδώ, ότι χάρη στην ΑΔΕΔΥ και τους αγώνες της και την ανυποχώρητη στάση της έγινε δυνατόν να εφαρμοστεί το νέο Μισθολόγιο, να ψηφιστεί με τις αδυναμίες του.

ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Ποιός είναι, συνάδελφοι, ο ρόλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος και τι πρέπει να γίνει μετά από αυτά; Είναι ξεκάθαρο. Έχει

διακηρυχτεί από επίσημα χείλη όλων των Κομμάτων των Πολιτικών Το Συνδικάτο έχει ακόμα αξία, αυτόνομη κοινωνική παρουσία.

Όλα τα άλλα μπορεί να χάνονται, να ξανάρχονται, οι Κυβερνήσεις να περνάνε, να πέφτουν, αλλά το Συνδικάτο θα πρέπει να παίξει μόνιμα το ρόλο του υπέρ της Δημοκρατίας, της κοινωνικής προόδου και αλλαγής, υπέρ της προστασίας των συμφερόντων των Εργαζομένων. Από εκεί και πέρα για το πως θα παίξει τον ρόλο

αυτόν, δεν είναι ανάγκη να το αναλύσω εγώ. Το ξέρει καθένας από εσάς, γιατί εσείς είστε καταξιωμένοι συνδικαλιστές και ξέρετε ποιός είναι ο ρόλος του Συνδικαλιστικού Κινήματος και οι υποχρεώσεις σας.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

Είναι αναγκαίο συνάδελφοι και απευθύνομαι προς όλες τις παρατάξεις, προς όλες τις πτέρυγες, τις αντιλήψεις, από εκεί και πέρα να καταλήξουμε τι μπορεί να γίνει. Αυτό περιμένουμε από αυτήν την Γεν. Συνέλευση σαν Κλάδος, όχι εμείς σαν άτομα. Αυτό περιμένει ο Κλάδος όλος. Τι θα γίνει με τα Διεκδικητικά μας Πλαίσια; Τι θα γίνει μπροστά σε αυτή την κατάσταση, όταν

είναι φανερό και γνωστό σε όλους ότι οι μηχανισμοί δεν αναπτύσσονται σε έναν συγκεκριμένο χώρο; Αναπτύσσονται σε όλους τους χώρους, μόνο που αναστέλλουμε αυτές τις προσπάθειες τους όταν ο χώρος αυτός δεν έχει συγκεκριμένες εξουσίες μέσα στην Κοινωνία.

ΜΙΑ ΠΡΟΒΛΕΨΗ: ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΕΓΧΘΕΙ Η ΔΟΕ

Κλείνοντας, στο βαθμό που μου επιτρέπει το Σώμα, θα κάνω μια έκκληση και μια πρόβλεψη. Η έκκληση είναι ότι πρέπει να ξεπεράσουμε τον αυστηρά παραταξιακό λόγο και να δούμε ότι οι παρατάξεις είναι υποσύνολα του σ. κινήματος των Εργαζομένων. Και μια πρόβλεψη: Σε καμιά περίπτωση δεν πρό-

κειται να ελεγχθεί το Συνδικαλιστικό Κίνημα των Δασκάλων και Νηπιαγωγών. Μπορεί, αν χρειαστεί, να θυσιάσει και κορυφικούς συνδικαλιστές. Αυτοί είναι αποφασισμένοι να θυσιάσουν. Όμως δεν πρόκειται να ελεγχθεί.

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ

Μπορεί ο Κλάδος των Δασκάλων να κάνει όλα τα απαραίτητα βήματα, όλες τις αναγκαίες επιλογές για να προχωρήσει το Εκπαιδευτικό Κίνημα εκεί που θέλουν οι Δάσκαλοι προς τα εκεί που τα οράματά τους έχουν κτισμένα! Γιατί οι Δάσκαλοι και νηπιαγωγοί δεν είναι παιδιά της Αρχουσας Τάξης. Δεν είναι παιδιά των Κατεστημένων. Δεν έχουν καμιά σχέση με τους «Μηχανισμούς». Έχουν σχέση με τον Λαό και μόνον με τον Λαό. Και με την απαίτηση

και επιθυμία του Ελληνικού Λαού, σύμφωνα και με την ρήση του Γληνού, να στέκονται και να παλεύουν για τα προβλήματα του Λαού και της Εκπαίδευσής του. Γιατί αν δεν το κάνουν αυτοί, δεν μπορεί να το κάνει κανένας άλλος. Ευχαριστώ πάρα πολύ, συνάδελφοι.

ΤΕΛΟΣ

Ομιλίες Εκπροσώπων Ψηφοδελτίων

(ΑΣΚΕ, ΔΕΕ, ΔΗΚΙ, ΠΑΣΚ,
Πανελ. Ανεξ. Συνδ. Κίνηση)

ΑΣΚΕ

1. Τζήκας: (ΑΣΚΕ): Νομίζω ότι την ΑΣΚΕ τουλάχιστον, την μοναδική φορά που μιλά σε αυτή την Συνέλευση, μπορούμε να την ακούσουμε.

Έλεγα λοιπόν συνάδελφοι ότι είναι απορίας άξιο πως και οι άλλες παρατάξεις που αδικούνται από το ισχύον εκλογικό σύστημα δεν έχουν αναγάγει το πρόβλημα, σε κυρίαρχο. Η ΑΣΚΕ πάνω σε αυτό το τόσο καυτό πρόβλημα για μας και για άλλες παρατάξεις προτείνει:

1ον) Στο νέο Καταστατικό πρέπει να διασφαλίζεται η μεγαλύτερη διαφάνεια των Δ.Σ. Να προβλέπεται ο κυρίαρχος καθοδηγητικός χαρακτήρας των Γεν. Συνελεύσεων του Κλάδου, η έγκριση κριτική των Πεπραγμένων της Διοίκησης, και η αναθεώρηση της πορείας της πράξης που δεν επιτυγχάνονται με τις μακρόχρονες θητείες. Και μιλάμε εδώ για την 2ετή θητεία του Δ.Σ. της ΔΟΕ.

2ον) Επιστροφή της μονοετούς θητείας σε όλα τα όργανα Συμβούλια, στους Τοπικούς Δασκαλικούς Συλλόγους και στην ΔΟΕ.

3ον) - Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πρώτη φορά γίνεται τέτοια πρόταση στον χώρο των Δασκάλων. - Να εφαρμοστεί το Πανελλαδικό Ψηφοδέλτιο των Παρατάξεων, όπως συμβαίνει σε άλλες Οργανώσεις Εργαζομένων στο Δημόσιο.

Αναλυτικά, τις πάρα πάνω προτάσεις μας θα τις παρουσιάσουμε στο Οργανωτικό Συνέδριο του Κλάδου,

για το οποίο έχει δεσμευτεί το Δ.Σ. της ΔΟΕ, με απόφαση της Γεν. Συνέλευσης της προηγούμενης. Και ελπίζουμε, ότι επιτέλους αυτό το Οργανωτικό Συνέδριο θα γίνει.

Αγαπητοί συνάδελφοι αναρωτήμαστε, όχι εμείς, αλλά και οι χιλιάδες Εργαζόμενοι της Χώρας, για το ποια είναι η πορεία του συνδικαλιστικού Κινήματος σήμερα. Πως τελικά θα μπορέσει να απεμπλακεί από τον «παραγοντισμό», τις ωμές κοιμητικές παρεμβάσεις, την κοιμητικοποίηση και τα παρασκήνια. Πως τελικά τέλος πάντων το Συνδικαλιστικό Κίνημα θα αποκατασταθεί στα μάτια των εργαζομένων, και θα αποκτήσει

τον αυτόνομο διδακτικό του ρόλο.

Τα τελευταία χρόνια το Συνδικαλιστικό Κίνημα βέβαια σοβαρά χτυπήματα, από μια Κυβέρνηση που θέλει να λέγεται Σοσιαλιστική. Και το τραγικό είναι, ότι υπήρξαν πρόσωπα από τις ηγεσίες των Συνδικαλιστικών Οργανώσεων που όχι μόνο αποδέχτηκαν, αλλά και στήριξαν τις κυβερνητικές επιδόσεις. Θυμηθείτε το άρθρο 4, τα ΜΑΤ-ΜΕΑ, την αφαιμάξη του εισοδήματος των εργαζόμενων. Δείτε τι έγινε στην ΓΣΕΕ, και μην αυτοπατάστε.

Το ίδιο επιχειρείται να γίνει και στην ΑΔΕΔΥ, με την ενδο-παραταξιακή κρίση της ΠΑΣΚ. Για εμάς, το Συνδικαλιστικό Κίνημα σήμερα, βρίσκεται μπροστά σε διπλό δίλημμα. Από την μια να αποκαταστήσει την ταξική του φυσιογνωμία, και από την άλλη να αποπνέει την εξάρτησή του από οποιδήποτε και αν προέρχεται και να κατακτήσει την αυτονομία του. Και μέσα σε όλη αυτή την δίνη και την τελματοποίηση του Συνδικαλιστικού Κινήματος, ποιά είναι η στάση της ΔΟΕ;

Μήπως ήταν κάτι το διαφορετικό; Γιατί η βαθιά κρίση του γενικότερου Συνδικαλιστικού Κινήματος, φυσικό είναι να αντανακλάται πλήρως και στο Διδακταλικό Συνδικαλιστικό Κίνημα. Η ΔΟΕ μια Ομοσπονδία που όχι μόνο δεν αρθρώνει εναλλακτικό, πολιτικό εκπαιδευτικό λόγο, αλλά ανεπιτήδιστα έχει επικρατήσει τον ρόλο «νεροκουβαλήτη» των Κυβερτητικών αποφάσεων. Όσο και αν η πρωταρχική ευθύνη βαρύνει την παράταξη της ΠΑΣΚ, εντούτοις άμοιρες ευθυνών δεν είναι οι άλλες Παρατάξεις του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, που με την συνδικαλιστική τους πρακτική και με τις θεωρητικές τους πολλές φορές επεξεργασίες, νομιμοποιούν πέρα για πέρα την Διοίκηση.

Έχουμε την προκλητικότητα αύξηση των μισθών εργασίας των Δασκάλων και Μηναγικών που γίνεται με τις «ευλογίες» της ΔΟΕ, πράγμα τελείως αδιανόητο σε παλιότερες εποχές. Έχουμε την τριπλή αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού Προσωπικού. Στρατηγικός στόχος της αυταρχικής αντίληψης για την Εκπαίδευση, που για να περάσει, σκόπημα η Διοίκηση απεπροσανατόλιζε τον Κλάδο. Έχουμε ακόμα την θεομωβή στην ελασνότερη μορφή των απεργασιαστικών μηχανισμών, φαινόμενο πρωτοφανές. Που καμιά Διοίκηση στο παρελθόν δεν αποτόλμησε.

Ο διοικητικός αυταρχισμός, και ο αυταρχισμός αποθώνεται. Ενδεικτικό για την περίπτωση, είναι τα όσα πριν από λίγο κατό ο Υπουργός Παιδείας είπε σε Σχολικό των Διοικητικών Προϊσταμένων και σχολικών Συμβούλων σε αυτόν εδώ τον χώρο. Και όλα αυτά τόσα χρόνια δεν

τα βλέπατε - και εσείς κ. Παπαχρήστου; - Και αν τα βλέπατε και τα γνωρίζατε, γιατί δεν τα καταγγείλατε έγκαιρα, ώστε να μην οδηγηθεί ο Κλάδος στο σημείο που βρίσκεται σήμερα;

Το ερώτημα αυτό, μένει αναπάντητο από την μεριά σας. Αλλά όποια απάντηση και αν μας δώσετε, ένα είναι σίγουρο. Ότι οι ευθύνες βαρύνουν και εσάς προσωπικά, και είναι τεράστιες. Βέβαια σήμερα, αναγνωρίζουμε και κρίνουμε σαν θετική την στάση του απερχόμενου Προέδρου της ΔΟΕ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απαλλάσσεται από τις πρότερες ευθύνες του. Καθώς επίσης αναγνωρίζουμε και εγκρίνουμε την στάση εκείνων των συναδέλφων που συμπαρατάσσονται μαζί του, κύρια γιατί σπάει το μονοπώλιο της ΠΑΣΚ και με την ρήξη στους κόλπους της ανοίγονται νέες εξελίξεις.

Οι ευθύνες όμως για όλα τα δεινά που σωρεύονται στον χώρο μας και που προηγούμενες ανέφερα, δεν καταλογίζονται μόνο στην Κυβέρνηση ή στο Δ.Σ. της ΔΟΕ. Εξίσου καταμερίζονται και στις υπάρχουσες Συνδικαλιστικές Παρατάξεις μέσα στον Διδακταλικό χώρο. Ξεκινώ από την ΠΑΣΚ. Η Παράταξη αυτή, σε όλη της την δράση και σε κάθε συνδικαλιστική της έκφραση έδειξε τι σημαίνουν στην πράξη:

1ον) Ο Κυβερνητικός Συνδικαλισμός και ο «αριστοτέρας βερμπλισμός» που καταδεικνύει την κοινωνικοπολιτική σύγχυση της παράταξης αυτής και την απειγνωσμένη της προσπάθεια να καλύψει και να προωθήσει οποιεσδήποτε Κυβερνητική επιλογή.

2ον) Οι νέες μέθοδοι, ο εκμωλιμός συνειδήσεων, η χρησιμοποίηση του Κρατικού Μηχανισμού για την μαζικοποίηση της, οι «πελατειακές σχέσεις» με τους Αναπληρωτές ιδιαίτερα, αλλά και με όλους τους Δασκάλους στην βάση του «βολέματος». Η δημιουργία απροκάλυπτων απεργασιαστικών Μηχανισμών και η μονιμοποίηση του απεργασιαστικού, η πορεία, η τακτική και ο ρόλος της ΠΑΣΚ έχουν πια τις κρίσιμες αυτές ώρες, πλήρως διευκρινιστεί. Η ΠΑΣΚ είναι χρεωμένη στις συνειδήσεις των συναδέλφων, σαν εκφραστής και άκριτος υποστηρικτής της Κυβέρνησης.

Γιατί μέχρι σήμερα δεν τόλμησε να αντισταθεί σε κανένα απολύτως Κυβερνητικό, οικονομικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό μέτρο που φαινόταν να συμφέρει τους μαθητές. Αντίθετα μάλιστα τα στήριξε.

Είναι αυτό πάρα πολύ λυπηρό. Η ΔΗ.ΚΙ μετά την Κυβερνητική αλλαγή του 81 και με την απώλεια των πλεονεκτημάτων από την χρησιμοποίηση Κρατικού Μηχανισμού, αναγκάστηκε μπροστά στα προβλήματα να οργανωθεί σε πανελλαδικό επίπεδο. Για την παράταξη της Δεξιάς, κύριο μέλημα ήταν και είναι να εκμεταλλευτεί την λαϊκή δυσανεμία από τις υπαναχωρήσεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Και προφασίζόμενη τον υποστηρικτή τόχο των εργαζόμενων, έχει μοναδικό στόχο να μετατρέψει την δυσανεμία σε ψήφους, προς όφελος της Δεξιάς παράταξης και αντίληψης που υπηρέτει. Πάντως, παρά τον έντονο Λαϊσμό, χαρακτηριστική είναι η απουσία οποιουδήποτε εναλλακτικού λόγου, πάνω στα κοινωνικά και εκπαιδευτικά προβλήματα της παράταξης αυτής.

Κλάδου σχετικά με το πρόβλημα της αμείας του αντιπροσώπου της ΑΣΚΕ προς τους Αντιπροσώπους της Γεν. Συνέλευσης. Όπου ήταν η μόνη παράταξη, που βασίζομενη στις τάξεις του Αντι-δημοκρατικού και αντι-δραστικού Καταστατικού της ΔΟΕ, και το οποίο από κοινού θέλωμε να αλλάξουμε, απέκλεισε την φωνή της ΑΣΚΕ από την Γεν. Συνέλευση του Κλάδου.

Παράδειγμα δεύτερο. Η θέση της «Δημοσιούπαλληλικής Ενότητας» που τελευταία πήρε σχετικά με την αξιολόγηση των μαθητών. Ενώ μέχρι πρό τινους υποστήριζε την αξιολόγηση του μαθητή - και επιλογή της Αστικής Τάξης - και είναι, για να βάζει φραγμούς στην μόρφωση των παιδιών του Λαού, σήμερα αλλάζει θέση και υποστηρίζει ότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος αξιολόγησης των μαθητών, γιατί η κατάργηση της Βαθμολογίας στα Σχολεία είναι επιλογή της Αστικής Τάξης και πάλι.

Εδώ φανερά έχουμε ένα αξιοπερίεργο γεγονός συνάδελφοι. Και

ΟΜΙΛΙΕΣ ΕΚΠΡ.

«Δημοσιούπαλληλική Ενότητα Εκπαιδευτικών». Η «Ενότητα» ξεκομμένη σε έναν βαθμό από την σημερινή πραγματικότητα, περιορίστηκε σε δογματικές και στεριές αντιπροτάσεις με μεθοδολογικές-συνθήματα και λεκτικά σχήματα που έχουν ξεπεραστεί από καιρό και δεν πείθουν κανέναν, παρά το στενό περίγυρό τους. Αλλά και στις περιπτώσεις που παίρνει θέση σε σημαντικά ζητήματα του Κλάδου, π.χ. Θεσμός Σχολικού Συμβούλου, Διευθυντής Σχολικής Μονάδας, Αιρετοί, ΚΥΣΠΕ-ΠΥΣΠΕ, διακρίνεται για την κρατοκρατική της νοσηρία που δεν διαφέρει σε τίποτα από τις δύο άλλες παρατάξεις.

Και δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά βέβαια, για τους φίλους της «Ενότητας» γιατί το όραμα του κρατισμού που τους διακατέχει, είναι έντονο και αποβλέπουν σε κάποιες κοινωνίες, όπου ο κρατισμός, ο αυταρχισμός αν θέλετε, και εκεί ανθεί και υπάρχει. Αλλά για να αντιληφθούμε όμως καλύτερα την δογματική στερότητα αλλά και την ανπρακτική πολιτική αυτής της παράταξης, και για να μην θεωρηθεί τέλος πάντων, ότι τα όσα της καταμαρτυρούμε δεν έχουν καμιά βάση, θα αναφέρω δύο απλά παραδείγματα.

Παράδειγμα πρώτο. Η στάση που κράτησε η «Ενότητα» τον περασμένο Ιούνιο στην Γεν. Συνέλευση του

χρειάζεται εμβριθής ανάλυση συνάδελφοι από ειδικούς για να απαντήσουν στο ερώτημα: «Η Αστική Τάξη στην Ελλάδα, άλλαξε σε μια μέρα ή οι φίλοι της «Ενότητας» δεν ξέρουν τι λένε;». Αγαπητοί συνάδελφοι, φίλες και φίλοι, συνεχίζω με την παράθεση των θέσεων και προτάσεων της ΑΣΚΕ, πάνω σε συγκεκριμένα και καυτά προβλήματα που αφορούν την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Μια Εκπαίδευση, που εμείς θέλωμε και οραματίζομαστε η κάθε σχολική Μονάδα, να είναι μια μικρή, αυτοδιοικετιζόμενη κοινότητα, που θα διευρύνεται ανάλογα σε επάλληλα και όχι ιεραρχικά σχήματα με την άμεση συμμετοχή των Φορέων του Σχολείου. Με όσο βαθμό που θα υποδομηθούν μορφές Αυτοδιοίκησης, θα αποκτήσουμε μεγάλη εμπειρία και γνώση, στον βαθμό που θα μας δοθεί η δυνατότητα των αποφάσεων, θα απεγκλιβιστούν οι δυνατότητες ερευνητικότητας δημιουργικότητας και πειραματισμού.

Έτσι αυτή καθ' εαυτή η άμεση συμμετοχή, είναι ένα μέσο μόρφωσής μας. Μέσα σε μια τέτοια συνολική αντίληψη εκπαιδευτική, εντόσση και οι πάρα κάτω επιμέρους προτάσεις. Σχολική Μονάδα, να διακείται από τον Σύλλογο των Εκπαιδευτικών και την Μαθητικό-Κοινότητα, με την συμβολή των Γονέων. Οι ευθύνες για την διεύθυνση του σχολείου ανατίθενται στον Σύλλογο των Διδασκόντων. Η Σχολική μονά-

δα, εξειδικεύει την εκπαιδευτική διαδικασία, συγκεντρώνει και καταγράφει τα αποτελέσματα των διαφόρων εφαρμογών, ώστε αυτά να συμβάλουν στην χάραξη του γενικού εκπαιδευτικού σχεδιασμού.

2ον) Διευθυντής σχολείου. - Και είναι επίκαιρο το ζήτημα, ακούστε την άποψή μας, την έχουμε πει επανειλημμένα. - Ο Διευθυντής σχολείου εκλέγεται από τον Σύλλογο Διδασκόντων στην αρχή κάθε Σχολικής Χρονιάς και η θητεία του διαρκεί ένα έτος. Είναι εκτελεστής των αποφάσεων του Συλλόγου Διδασκόντων, και εκπροσωπεί την Σχολική Μονάδα, προς τα έξω. Ο Θεσμός του Διευθυντή πρέπει να είναι ανεκτός σε όλους τους συναδέλφους. Φυσικά για τα 2 θέσα ή 3 θέσα Σχολεία, μπορεί να κοχλάει η αρχαιότητα.

3ον) Σχολικός Σύμβουλος. Εκλέγεται κάθε δύο χρόνια, στο τέλος της Σχολικής Χρονιάς, από το Εκπαιδευτικό Συνέδριο Δασκάλων. Είναι μετακλητός, μετά από απόφαση του Εκπαιδευτικού Συνεδρίου που συγκαλείται όποτε το ζητήσουν τα 2/3

λόγησης του Εκπαιδευτικού Έργου», δεν είναι παρά η «φλούδα» που προσπαθεί να κρύψει τον πικρό καρπό.

Εμείς αρνούμαστε μετωπικά, βασιζόμενοι σε μια διαμετρική αντίθετη φιλοσοφία για την εκπαίδευση, την υπηρεσιακή κρίση του εκπαιδευτικού, τον έλεγχο τους δηλαδή από την Κεντρική Εξουσία. Κατά συνέπεια πρόθεση μας είναι να χτυπήσουμε εκείνες τις διατάξεις του Ν. 1566. Εκεί είναι σε μια διαμετρική αντίθετη φιλοσοφία για την εκπαίδευση, την υπηρεσιακή κρίση του εκπαιδευτικού, τον έλεγχό τους δηλαδή από την Κεντρική Εξουσία. Κατά συνέπεια πρόθεση μας είναι να χτυπήσουμε εκείνες τις διατάξεις του Ν. 1566. Εκεί είναι το πρόβλημα και όχι μεμονωμένα η Αξιολόγηση, Διατάξεις, που στηρίζουν την υπηρεσιακή κρίση. Συγκεκριμένα θεωρούμε πως η καθημερινή πράξη του Δασκάλου, καθορίζεται: α) Από την επιστημονική του κατάρτιση και β) από την Παιδαγωγική του επάρκεια.

Για το πρώτο σημείο προτείν-

αυτόνη, μάλλον αυτοδιαχειριζόμενη. Δείτε έμπρακτα με την ψήφισή σας ότι απορρίπτετε τους παράγοντες, τα παρασκήνια και τις ιντρίγκες, που υφίστανται πίσω από την πλάτη σας.

Και να θυμάστε ότι αν και αυτό το Ψηφοδέλτιο δεν εκπρο-

σωπείται σήμερα με όση και έναν Αντιπρόσωπο σε αυτή την Γεν. Συνέλευση, εκπροσωπεί όμως τους 1.100 συναδέλφους που τίμησαν με την ψήφο τους την ΑΣΚΕ στις παρασκήνιες εκλογές των Αρετών του Κλάδου. Σας ευχαριστώ.

Δ.Ε.Ε.

Εκ μέρους της «Δ. ΕΝΟΤΗΤΑΣ» μίλησαν δύο εκπρόσωποι. Ο Γιάννης Βαγενός και ο Θόδωρος Έξαρχος

Βαγενός Γιάννης (ΑΕΕ):

Συναδέλφισσες και συναδέλφισσες, πρώτα πρώτα θα μου επιτρέψετε να κάνω μια παρέκλιση από αυτά που είχα σκοπό να πω, -δεν έχω τίποτα γραμμένο εδώ μέσα- όμως προκλήθηκα ίσα κι πά δυο λόγια γ' αυτά που ακούστηκαν, όσο μας αφορά από τον προηγούμενο συναδέλφο.

Δηλαδή, συναδέλφισσες της ΑΣΚΕ νομίζω πως είναι γενική η αντίληψη από αυτά που είπατε εδώ μέσα ότι έχετε μεγάλο πόνο από το αμεταρτίστο πλεύρο. Δεν θα καθίσω εδώ αυτή τη στιγμή να αναλύω την θέση μας για τους Συμβούλους ή για τους Διευθυντές ή για τους Βοηθούς ή δεν ξέρω τι. Όμως, θα πρέπει να πω στους συναδέλφους αυτούς, ότι οι καρποί επάβλουν να αναλάβουν και αυτοί τις ευθύνες τους, μαζί με τους άλλους εργαζόμενους, χέρι με χέρι και σύμφωνα με την πραγματικότητα να προχωρήσουμε όλοι μπροστά.

Και δεν μπορεί να φτάσουμε στο σημείο να μας κατηγορούν εμάς, για το μέτρο.. Φτάσαμε δηλαδή ως το σημείο να μας κατηγορούν ότι εμείς δεν είδαμε ούτε το δικό μας το παραστατικό εδώ συμφέρον. Και φτάσαν να μας κατηγορούν λέει, ότι τους αποκλείουμε εμείς από τη Γεν. Συνέλευση όταν οι ίδιοι ξέρουν ότι εμείς τους κάναμε πρόταση στον Σύλλογο του Πειραιά, του Κερατσινίου κ.λπ. να κατεβούμε μαζί, να βγάλουν και αυτοί αντιπρόσωπο. Γιατί και εμείς θέλαμε να είναι εδώ στην Συνέλευση.

Και οι συναδέλφισσες τράβηξαν «μπαράκι» και δεσάκιμα τους. Όμως δεν μπορούν να έρχονται να μας κατηγορούν εδώ εμάς, επειδή επιμένουμε να εφαρμοστεί το Καταστατικό. Λοιπόν νομίζω πως θα πρέπει αυτά τα πράγματα να τα δούν. Είναι και το συμφέρον το δικό τους και του Κινήματος, γενικότερα.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ Γ.Σ.-Η ΚΡΙΣΗ- Συναδέλφισσες και συναδέλφισσες

Σήμερα η προσήλξη και το ενδιαφέρον του Κλάδου και του συνδικαλιστικού κινήματος, στρέφεται ανήσυχος σ' αυτή την αίθουσα, σ' αυτό το Έκτακτο Συνέδριο της ΔΟΕ, στην κάθε απόφαση και την κάθε ενέργειά μας.

Πόσο θα ανταποκριθεί στις αντικειμενικές ανάγκες και στις προσδοκίες των Δασκάλων και Νηπιαγωγών αυτή η Έκτακτη Γεν. Συνέλευση της Ομοσπονδίας τους; Πόσο θα ανταποκριθεί στις προσδοκίες και στις ανάγκες των μαθητών και των εργαζόμενων γονέων τους, που ζούν

και πληρώνουν καθημερινά το Σχολείο της κρίσης και της αβεβαιότητας; Πόσο θα μπορέσει να δει καθαρά μπροστά του, την επίθεση που κάνει η Ολιγαρχία σε όλα τα μέλη και το χρέος του Συνδικαλιστικού Κινήματος να ενώσει και να συμπαραβεί τις δυνάμεις, με σκοπό προανατολισμό;

Όποτε, να βάλει φραγμό στην επίθεση αυτή, αλλά και πάρα πέρα να επβάλει την πολιτική που χρειάζεται για ένα καλύτερο αύριο; Τι θα γίνει με την τακτική και την πορεία της ΔΟΕ; Αυτά συναδέλφισσες Αντιπρόσωποι, είναι κυρίαρχα ερωτήματα, όλων ανεξαιρέτως των συναδέλφων μας. Όλων των Εργαζόμενων και κάθε ενδιαφερόμενου για τα Εκπαιδευτικά μας Πράγματα. Πολλοί μιλούν για κρίση στην ΔΟΕ. Ήταν κρίση το ότι δεν πέρασαν οι επιλογές της ΠΑΣΚ ή ήταν αποδοκιμασία του Κλάδου σε γνωστή τακτική του Δ.Σ. της ΔΟΕ και προειδοποίηση για αλλαγή πορείας και τακτικής σε αγωνιστική κατεύθυνση;

Εμείς πιστεύουμε ότι αυτό που εκφράστηκε στις Γεν. Συνελεύσεις του Μάη και στο Συνέδριο του Ιουνίου για αλλαγή πορείας της ΔΟΕ, με αύξηση της Δύναμης της «Δημοσυνδικαλιστικής Ενότητας», αποχωρήσεις, διασπάσεις παραταξιών κ.λπ. δεν είναι κρίση του Κλάδου. Είναι, μια άρνηση επιλογής του για αλλαγή αυτής της πολιτικής. Η κρίση υπάρχει στις παρατάξεις και στην πολιτική τους. Σε αυτήν την κατεύθυνση η «Δημοσυνδικαλιστική Ενότητα» δεν μπορεί να αποδεχτεί τις προσπάθειες ηγετικών ομάδων να εδραιώσουν μια νέα κατάσταση στο

ΣΤΗ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΩΝ

των Δασκάλων που το αποτελούν 35 Μέλη. Και εκεί δίνει λόγο.

4ον) Ωράριο εργασίας. Σαν ωράριο εργασίας θεωρήθηκε το διδακτικό ωράριο και μόνο. Να υπάρξει ίση μεταχείριση μεταξύ εκπαιδευτικών της Μέσης και των Πρωτοβάθμιας. Πέραν του ωραρίου η διδακτική απασχόληση, κυρίως μελέμη για τους μονοθεσμίτες αλλά και για τους άλλους δασκάλους, αμοιβεται υπερυποβατικά. Η διάκριση που κάνει η ΔΟΕ μεταξύ ωραρίου εργασίας και διδακτικού ωραρίου, είναι απαράδεκτη. Επιζητούμε ότι η δημοκρατική Παιδεία έχει σχέση με ποιοτικά και όχι ποσοτικά μεγέθη.

5ον) Για την Αξιολόγηση. Το ζήτημα της Αξιολόγησης, αναδεικνύει μερικούς μύθους της Ασπικής Ιδεολογίας μεγάλου βεληνεούς. Τέτοιοι είναι κυρίως ο μύθος της Αξιοκρατίας και της Αύξησης της παραγωγικότητας και της απόδοσης των εργαζομένων. Διέφευξε, ενστατικοποίηση και υπερεπιμετάλληση, για το γενικότερο -δήθεν- κοινωνικό καλό.

Χωρίς να επεκτανόμαστε τώρα στα πως και γιατί, αξίζει πράγματι να διερωτηθούμε όλοι μας τι είναι αυτή η Αξιολόγηση; Για ποιόν είναι, για τις ανάγκες κ.λπ. Για την ΑΣΚΕ, το «ζουμί» όλης της φασαρίας που γίνεται, ο διαφανής στόχος των προτάσεων Υπουργείου και ΔΟΕ, είναι η Υπηρεσιακή Κρίση του Εκπαιδευτικού. Όλα τα άλλα περί «εξο-

νομια. Ετήσια υποχρεωτική επιμόρφωση, ανα βετία, χωρίς αποκοπή του Δασκάλου από το σχολείο, αλλά με μείωση του ωραρίου του σε αυτό. Για το δεύτερο σημείο προτείνουμε, ο Σύλλογος Διδασκόντων με την πιθανή συμμετοχή του Σχολικού Συμβούλου, -δεν αποκλείουμε τον Σχολικό Σύμβουλο- και προσπάθια με την συμμετοχή των Γονέων συνέρχεται κάθε χρόνο, σε τακτά χρονικά διαστήματα, εκτιμά την παιδαγωγική πληρότητα του σχολείου.

Όλα τα παραπάνω, εννοούνται σε μια κατεύθυνση, κατάρτισης ευρύτερων θεσμοθετημένων εξουσιών, του Συλλόγου Διδασκόντων, σε μια προσπάθεια που οδηγεί σε ένα Σχολείο αυτοδιαχειριζόμενο, διεκδικώντας παράλληλα, γενικότερες κοινωνικές αλλαγές. Με τέτοια πλαίσια δουλεύει πιστεύουμε πως ελαχιστοποιείται και η οποιαδήποτε πιθανότητα προσφοράς αρνητικού έργου από κάποιο Εκπαιδευτικό.

Συναδέλφισσες-Συναδέλφισσες Αντιπρόσωποι, τελειώνοντας σας λέμε ότι κάθε ψήφος στο ψηφοδέλτιο της ΑΣΚΕ, είναι ψήφος που ανοίγει κανονικούς δρόμους στα εκπαιδευτικά πράγματα της Χώρας μας. Είναι ψήφος που βοηθά στην άρνηση μας σύγχρονης εναλλακτικής οριστερής πρότασης. Και ταυτόχρονα δίνει νέα ώθηση στην ενότητα εκείνων των Δυνάμεων, που στοχεύουν σε μια κοινωνία σοσιαλιστική

Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Έτσι, που οι συνάδελφοι να δίνουν απλά την ψήφο τους, όταν τους ζητηθεί και να χειροκροτούν ή τουλάχιστον να αποδέχονται κάθε Κυβερνητική ενέργεια, γιατί τότε αποτελεί «νέο θεσμό υπέρ του Λαού», «τίποτα καλύτερο δεν μπορεί να γίνει». Ούτε την ιδιαίτερη προσπάθεια που καταβάλουν για να στηρίξουν τον νέο Νόμο, τον Ν.1566 και να παρουσιάσουν τον αυταρχισμό που τον διαποτίζει σαν μια αναγκαιότητα που εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της εκπαίδευσης. Προσπαθώντας να καλύψουν έτσι την αυξανόμενη ακλιήρηση του κρατικού μηχανισμού, τον ασφυκτικό έλεγχο εκπ/κών, τις αυθαίρετες υποκειμενικές επιλογές, τη ρουσφετολογία, τις μεθόδους δηλαδή που σταθερά και μηχανισμοί η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί της, για να κρατούν εξαρτημένο και καθυλωμένο τον υπάλληλο, τον εργαζόμενο.

Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΣΤΟ ΔΙΚΟΝΟΜΑΤΙΚΟ ΚΑΥΤΑ

Είμαστε αντίθετοι με αντίστοιχους - απ' τη δική της πλευρά - τρόπους ηγετικών ομάδων - που προσπαθούν να περιορίσουν τα συνδ/κα όργανα - ακριβώς γιατί δεν πιστεύει στη δύναμή τους - κύρια σε όργανα δικονομικού καυτά, όπου «προσφέρουν» αντιπολιτευση για πολλαπλή χρήση προς όφελος του κατεστημένου όπου, σαν πρόβλημα των εργαζομένων θα ανακηρυχτεί ο ανταγωνισμός του ΠΑΣΟΚ με τη Ν.Δ. για το ποιος διαχειρίζεται καλύτερα το σύστημα.

Οι ηγεσίες αυτές κι αυτό το γνωρίζετε ήταν και είναι μακριά από το πρόβλημα του εκπαιδευτικού κι ακόμα πιο μακριά από τον πόθο του γονιού για το δικαίωμα στη μόρφωση και στη δουλειά.

Το πρόβλημα π.χ. της επιλογής Δ/ντών τους απαιτείται στο βαθμό που δεν... «κατανέμονται» αναλογικά αυτές οι θέσεις! Όμως για μας δεν είναι θέμα κομματικής ή παραταξιακής αναλογίας.

Ο νέος νόμος 1566 στα βασικά του σημεία (δομή, προσανατολισμός κ.λπ.) θεωρείται γι' αυτούς ανεξάρτητος ή όχι καλύτερων μεταρρυθμίσεων που θερμά βέβαια υποστηρίζεται. Όμως εμείς υποστηρίζουμε και επιβεβαιώνουμε από τα προβλήματα που δημιουργήσε και θα δημιουργήσει ανη να λύσει-ότι είναι στην ίδια βάση με τους προηγούμενους μακριά από τους αγώνες του Κλάδου και τις ανάγκες της ζωής.

Η οικονομική πολιτική - κεντρικό ζήτημα για το λαϊκό κίνημα, η έδωση Χαλκιά, οι αποφάσεις του ΕΣΑΠ που θα επεδεικνύουν τη λιτότητα και την ανεργία θεωρούνται απ' αυτούς στην πραγματικότητα μια αναγκαία πο-

λιτική για τη στήριξη της «οικονομίας» δηλαδή του σημερινού συστήματος κερδών και εκμετάλλευσης.

ΔΗΜΑΓΩΓΟΥΝ ΚΑΙ ΦΩΝΑΖΟΥΝ...**ΑΛΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ**

Αυτό δείχνει και η ανοχή υποστήριξη της ΔΑΚΔΥ (λεικό στο Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ) στα μέτρα Χαλκιά και ΕΣΑΠ, σε βαθμό που ξεπέρασε κι αυτή την ηγεσία της ΠΑΣΚ. Έτσι οι όποιες φωνές τους για την ακριβεία, για ΑΤΑ για αυξήσεις κ.λπ. είναι μόνο για να βοηθούν τον δικονομικό ανταγωνισμό μας και την ίδια στιγμή αυτοί είναι ιδεολογικά και πολιτικά εναρμονισμένοι με τις αιτίες αυτών των προβλημάτων, με τις αιτίες που δημιουργήσαν την κοροϊδία των 1,2% και 4,7% ΑΤΑ! Η «φιλότιμη» αυτή προσπάθεια αυτών να μας συμφιλίωσουν με τις βαθύτερες αιτίες των προβλημάτων μας με την ΕΟΚ, την ολιγαρχία, την εξάρτηση, το ΝΑΤΟ είναι και μια πολύτιμη προσφορά όχι μόνο προς την κυβερνητική πολιτική αλλά και ευρύτερα προς τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα που εξυπηρετούνται απ' αυτήν. Εδώ βρίσκεται άλλωστε και η βάση των συχνών συναινετικών διαδικασιών.

Η ΜΟΜΟΠΛΕΥΡΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Συνάδελφισσες, συνάδελφοι

Σήμερα που νέες μορφές παίρνει η επίθεση κυβέρνησης και ολιγαρχίας σε βάρος των εργαζομένων. Χρησιμοποιείται πάντα το ίδιο πρόσχημα «της σταθεροποίησης της οικονομίας». Πρόσχημα που η ζωή έχει αποδείξει ότι μεταφράζεται σε «σταθεροποίηση» όχι της οικονομίας αλλά του συστήματος εκμετάλλευσης και σε άνοδο των κερδών. Κοντά στη συρρίκνωση των αποδοχών μας με το πάγωμα των βασικών μισθών και την περικοπή της ΑΤΑ, κοντά στις πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου που απαγόρευαν κάθε αύξηση των αποδοχών, έρχονται τώρα και τα μέτρα του ΕΣΑΠ, οι αδικαιολόγητες ανατιμήσεις (ΔΕΗ, ΟΤΕ αλκοολικές) η απελευθέρωση των ενοικίων, η νέα περικοπή της ΑΤΑ, η μείωση των δαπανών για την παιδεία η ένταση του αυταρχισμού που τα συνοδεύει, καθώς και άλλα μέτρα-που λόγω πολιτικού κόστους αναμένονται με τό τις δημοτικές εκλογές. Δεν είναι απλά «παλάματα» στην οικονομία, δεν είναι μια απλή τακτοποίηση εκκερομητήτων αλλά είναι μια συνολική πολιτική που πάει να διαμορφώσει μια ΝΕΑ κατάσταση πολύ δυσμενή για τους εργαζόμενους στο βιοτικό τους επίπεδο, στον εργασιακό χώρο και στο συνδικαλιστικό κίνημα.

ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - «ΦΤΑΙΝΕ ΟΙ ΕΚΠ/ΚΟΙ»

Πολλές πλευρές έχει η επίθεση αυτή στο χώρο της εκπαίδευσης, όπου ουσιαστικά ζητείται με τα λόγια του ίδιου του Υπουργού και του Πρωθυπουργού όχι μόνο η συναινεση των εκπαιδευτικών σ' αυτά τα μέτρα αλλά και η «συμβολή» τους! Η παροχή δηλαδή διευκολύνσεων στην κυβέρνηση για το πιο εύκολο πέρασμα των επιλογών της στη ζωή.

Ζητείται από τους εκπαιδευτικούς να ξεχάσουν κάθε διεκδίκηση τους για καλύτερες συνθήκες ζωής και δουλειάς, για ένα σχολείο σύγχρονο και δημοκρατικό και να μετατραπούν ενεργητικά σε φορείς αυτής της αντιλαϊκής-νεοσυντηρητικής πολιτικής, σε φορείς μιας ολόπλευρης αποπροσανατολιστικής προσπάθειας, μιας αντιδραστικής ιδεολογίας. Κάθε αντίσταση από τους εκπαιδευτικούς ή από τους

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΕΕ-ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΣΗΜΕΡΑ

Η Δ.Ε.Ε. κι αυτή τη χρονιά που ήδη ξεκίνησε με άδυναση των προβλημάτων αλλά και με ανάταση των εργατικών αγώνων, θα δώσει όλες τις δυνάμεις για να παραμερστούν οι δυνάμεις του συμβιβασμού και οι θεωρίες τους, που αναπέλουν τους αγώνες. Η Δ.Ε.Ε. καλεί κάθε συνάδελφο, κάθε συνδικαλιστική κίνηση, που ενδιαφέρεται για την κατάκτηση λύσεων υπέρ των εργαζομένων και της νεολαίας, να δραστηριοποιηθεί πρώτα απ' όλα στο πρωτοβάθμιο σωματείο (το δασικικό σύλλογο) και στο σχολείο. Να απαιτήσει από τις διοικήσεις των Α/θμίων, της Ομοσπονδίας και της ΑΔΕΔΥ να υπερασπιστούν τα συμφέροντα της Παιδείας και των εκπαιδευτικών.

Κι όταν λέμε να απαιτήσει το εννοούμε αυτό χωρίς περιστροφές στη βάση, ότι η κατάκτηση των στόχων μας δεν θα βρικοκτα στις

ΟΜΙΛΙΕΣ ΕΚΠ

μαθητές βαφτίζεται πλέον «κομματικοποίηση» ή ακόμα σαν βόλεμα, τεμπελα, αδιαφορία ή συντεχναιοσύνη!

Στόχος να καλλιεργηθεί η εντύπωση πως αυτοί ευθύνονται για την κρίση στην Παιδεία. Η υποβάθμιση της μόρφωσης (π.χ. κατάργηση της βαθμολογίας σε δημοτικό σήμερα στο γυμνάσιο αύριο), η άθλιση των ακριβών ιδιωτικών σχολείων, η ένταξη τους στην ανεργία ή στην παραγωγή χωρίς κανένα επαγγελματικό εφόδιο από το σχολείο βαφτίζεται «επανάσταση» στην Παιδεία.

Αναζητείται έτσι με πολλούς τρόπους η υποταγή των εκπαιδευτικών, των μαθητών και ευρύτερα των εργαζομένων στη σημερινή κατάσταση πραγμάτων, η «αυτοθυσία» που θα εξασφαλίσει μεγάλα και άνετα κέρδη στην ολιγαρχία.

Με το δικό τους τρόπο από τις προαναφερόμενες ηγετικές ομάδες προτείνονται αναρχία ή καλλιμπαίνα το συμβιβασμό μ' αυτή την οικονομική και γενικότερη πολιτική.

Με αμυδρές φωνές κριτικής, με επαναστατικές δημαγωγίες για την τακτική ή για τον τρόπο υλοποίησης της πολιτικής αυτής με προτάσεις για κινητοποιήσεις εκπαιδευτικού κρούσματος την ουσιαστική συμφωνία και προσαρμογή της διασφάλισης των εργαζομένων να τη μεταβάλουν σε απλή, ανάδουλη και ψηφιακή εκτόνωση.

βουλίες και στα σχέδια και στα οράματα κάποιων ορόφων, κάποιων Υπουργικών και κάποιων κυβερνητικών ορισμάτων (για να χρησιμοποιήσουμε γνώριμη έκφραση) αλλά θα έχει αμετακίνητο βάθος τις αγωνιστικές δραστηριότητες που δίνει η κοινή δράση με όλους τους εργαζόμενους.

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Γι' αυτό:

● να καταγγείλουν τα πρόσφατα αντεργατικά μέτρα του ΕΣΑΠ, που μάλιστα ξεκινάνε την εφαρμογή τους από το δημόσιο

● να καταγγείλουν τις ανατιμήσεις, την απελευθέρωση των ενοικίων και την έλλειψη στεγαστικής πολιτικής καθώς και την περικοπή της ΑΤΑ.

● Να προχωρήσουν σε συλλεγόμενες κλιμακούμενες κινητοποιήσεις μαζί με άλλα πρωτοβάθμια δημοτικά σωματεία και μαζί με τον ιδιωτικό τομέα (Εργασιακά Κέντρα κ.λπ.) σ' πατώντας:

Αναπλήρωση των απωλειών με αυξήσεις των βασικών μισθών κατά 20% (όση η απώλεια από την ΑΤΑ 1985-1986)

Γνήσια ΑΤΑ -Ανάκληση των ανατιμήσεων και των άλλων μέτρων-Αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.-

Με εκδηλώσεις διεκδίκησης και αλληλεγγύης να αποκρούσουν την αυταρχική επίθεση που θέλει τους εκπ/κούς και τους μαθητές πεδύτους εντολοδόχους της κυβερνητικής

κής πολιτικής και του κατεστημένου. Να απαιτήσουν αγωνιστικό στάση των δωξέων.

Να ξεκινήσουν εξορμήσεις αγώνα σε κάθε σχολείο, σε κάθε δήμο, αποκαλύπτοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζει (υποδομές, προοπτικού, αυταρχισμού, συμμετοχής στις αποφάσεις, πολιτισμού κ.λ.π.) καθώς και τις απτίες τους και διεκδικώντας συγκεκριμένα αιτήματα για λύσεις μαζί με τους γονείς, τους μαθητές και τις δημοτικές αρχές.

Να αποκρούσουν τις συνέπειες από την εφαρμογή του νέου νόμου 1566 (υφομισθιοί, Δ/ντές κλπ) να διεκδικήσουν την εφαρμογή αναγκαίων διατάξεων του (διορισμοί στα δημοτικά για ξένες γλώσσες, μουσική, Γυμναστική, κάλυψη όλων των κενών, διορισμοί γραμματέων κ.λ.π.).

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες Έτσι με κύριο στήριγμα στη βάση και τα πρωτοβάθμια σωματεία, η Διοίκηση της ΔΟΕ δεν θα μπορεί να συνεχίζει το ρόλο του υπηρεσιακού

γίνει η καθημερινή πορεία και η καθημερινή πρακτική.

Και κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει συνάδελφοι με τους σημερινούς συσχετισμούς στο Δ.Σ. της ΔΟΕ.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΗΣ

Η ΔΕΕ καλεί πρώτα-πρώτα κάθε συνάδελφο κάθε έκφραση συνδ/κή που πιστεύει στη δύναμη του αγώνα και την οργανωμένη κοινή δράση και πάλη, σε συμπάραταξη σ' όλα τα επίπεδα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Κλάδου.

Σας καλούμε συνάδελφοι αντιπρόσωποι να ενισχύσετε το ψηφοδέλτιο. Είναι αυτό η καλύτερη απάντηση και η πιο ορθή στάση μπροστά στις σημερινές ανάγκες και η καλύτερη εγγύηση για τον αγωνιστικό προσανατολισμό του κινήματος.

Συνάδελφοι

Στον αγώνα βρίσκεται η λύση

ΑΔΕΔΥ ότι έχουμε τώρα μπροστά μας ένα πακέτο, έχουμε μια δέσμη από αιτήματα σοβαρά προβλήματα, άμεσα, που καίνε τον κλάδο και όλους τους εργαζόμενους. Αυτά τα αιτήματα, για να βρούν κάποια επίλυση για να προωθηθούν, χρειάζεται μια ΔΟΕ αγωνιστική, μαχητική, δυναμική και μια τέτοια ΔΟΕ, πρέπει να είναι πολυφωνική όπως σας είπα. Αγώνας λοιπόν χρειάζεται γιατί όπως ξέρουμε σε αυτό εδώ τα συστήματα, τα πάντα κατακτώνται με αγώνες και θυσίες, τίποτα δεν χαρίζεται. Επομένως, αγώνας χρειάζεται μεγάλος. Αγώνας όμως χωρίς αγωνιστές, δεν νοείται και αγωνιστής είναι εκείνος ο οποίος ασχολείται, δραστηριοποιείται, ενεργοποιείται για το καλό του συνόλου και όχι για ατομικά του συμφέροντα ή μιας ομάδας, ή κάποιου κόμματος.

2) Ανεξάρτητο το Δ.Σ.

Βέβαια, είμαστε εμείς οι Ανεξάρτητοι, κατά των παρατάξεων. Ποιόν παρατάξεων όμως: Εδώ πέρα γίνεται ένα λάθος: Των κομματικών και κυβερνητικών παρατάξεων, όχι των συνδικαλιστικών, διότι είναι απαράδεκτο για μας μια παράταξη συνδικαλιστική να αποτελεί την πλατφόρμα, τον μάντα, των κυβερνητικών ή κομματικών επιλογών, ή κομματικών διαφορών μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτή η μεταφορά των διαφορών, θα έχει σαν αποτέλεσμα την διαίρεση και τον κατακερματισμό του κλάδου και απ' ότι ξέρετε και σεις και γώ, τέτοιους αγωνιστές για να γίνει ένας αγώνας, βρίσκω σε αυτή την παράταξη γιατί μαζί και σεις και αυτοί και οι άλλοι εδώ, όλα τα χρόνια που αγωνιστήκαμε για να κατακτήσουμε κάτι, παλέψαμε πραγματικά και ξενυχτίσαμε νύχτες ολόκληρες και παλέψαμε και τρέξαμε. Για να προχωρήσει μια κάποια αλλαγή και γι' αυτό λέω: Συμπαρατάξομαι και βοηθώ σαν Ανεξάρτητος και συμμετέχω και στο ψηφοδέλτιο αυτής της παράταξης που λέγεται Δημοσιούπαλληληκή Ενότητα.

Εξάλλου, αυτοί που ασχολούνται με τα κοινά, έχουν καθήκον και υποχρέωση και μάλιστα τα στελέχη τα συνδικαλιστικά όπως είμαστε όλοι εδώ πέρα και ασχολούμαστε με τα κοινά, πρέπει να προσέχουμε και να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια να ενώνουμε τη βάση και όχι να την χωρίζουμε, να μην βοηθάμε στον κατακερματισμό. Αλλά για να γίνει τούτο, πρέπει και μεις εδώ να είμαστε ενήμενοι. Τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν πρέπει να χτυπούνται μεταξύ τους, να αλληλοκατηγορούνται και να αφήνουν τα αιτήματα στο συρτάρι, στο ράφι όπως είπα χτες, αλλά πρέπει από κοινού μέσα σκεί να μεθοδεύουν τέτοιες μεθόδους και τέτοιους τρόπους που όσον το δυνατόν ταχύτερον να υλοποιήσουν τις αποφάσεις

που εμείς εδώ παίρνουμε και είναι δεσμευτικές γι' αυτούς.

Είστε οι περισσότεροι αντιπρόσωποι εδώ πέρα για πολλά χρόνια. Βλέπετε ότι τα ίδια αιτήματα προβλήματα και προτάσεις που λέμε, κάθε μέρα, τσουβαλιάζονται εδώ στους φακέλλους. Τα ίδια θα είναι και του χρόνου, τα ίδια θα είναι και του παρά χρόνου. Δηλαδή, τι Δ.Σ. θέλουμε να βγάλουμε; Αυτό που σας είπα:

Αγωνιστικό, διεκδικητικό, γιατί δεν χαρίζεται τίποτα. Ένα Δ.Σ. που να είναι ευρύτερης αποδοχής στη βάση, ένα Δ.Σ. που να είναι μακριά σε έργα και κοντά σε λόγια.

Η ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ακούγεται εδώ στους διαδρόμους και στα παρυσήνια και έξω και στην (επαρχία) η περίφημη αυτοδυναμία μιας παράταξης. Πρώτα-πρώτα, όλοι είμαστε θύματα αυτής της λιτότητας και αυτής της πολιτικής που είδαμε προηγουμένα εδώ πέρα με τις δώξεις, τον αυταρχισμό και την λιτότητα. Αυτή την αυτοδυναμία της Κυβέρνησης πληρώνουμε. Συνάδελφοι σαν πολιτικοποιημένοι που είμαστε εδώ πέρα συνδικαλιστές, γνωρίζουμε, πρέπει να γνωρίζουμε ότι μόνο με συμμαχικές ομάδες, με συμμαχία προοδευτικών ομάδων και αριστερών και προοδευτικών και δημοκρατικών στόμων, μπορεί να προχωρήσει μια αλλαγή. Γι' αυτό ακριβώς, η αυτοδυναμία εδώ στην περίπτωση τη δική μας, θα είναι -το λέω αυτό από την εμπειρία που έχω και δεν είμαι υποβόλεας καμιάς παράταξης ή κόμματος κλπ.- αν βγει σαν αποτέλεσμα, θα είναι ο θάνατος του συνδικαλιστικού κινήματος όχι μόνο των Δασκάλων, αλλά και της ΑΔΕΔΥ και όλων των εργαζομένων.

Γιατί να υπάχτει αυτή η αυτοδυναμία και να παίρνονται αποφάσεις μονόχωντες; Χρησιμοποιώντας την πλειοψηφία; Γιατί όταν τα αιτήματα που βάζει μια παράταξη άλλη και είναι σωστό να μην συμφωνήσουν και οι άλλοι και να περάσει αυτό το μονόχωντο και μονοπαραταξιακό; Εξάλλου με την απλή αναλογική που λέμε και όλοι και σεις λέτε και στο πολιτικό στίβο και δω στον συνδικαλισμό, αυτή την αυτοδυναμία δεν πάμε να χτυπήσουμε των Κυβερνήσεων και συνδικαλιστικών οργάνων; Γι' αυτό ακριβώς, θα παρακαλέσω αυτούς -απευθύνομαι σε κείνους που σκέφτονται, σε κείνους που έχουν εμπειρία, σε κείνους που είναι υπεύθυνοι, σε κείνους που αναγνωρίζουν εδώ ότι εκπροσωπούν τα αιτήματα των Δασκάλων και όχι κάποιων εξωδασκαλικών παραγόντων.

Η ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

υποκαταστήματος του Υπουργείου Παιδείας.

Δεν θα μπορεί η πλειοψηφία και το Προεδρείο της ΔΟΕ να συνεχίζουν το ρόλο του κυβερνητικού υπάλληλου, κουρελιάζοντας κυριολεκτικά όχι μόνο το συνδικαλιστικό αλλά και το δασκαλικό ήθος.

Δεν θα μπορεί να συνεχίσει η Διοίκηση της ΔΟΕ να αρνιέται την αυτοτέλεια του οργάνου, το ίδιο το καταστατικό του Κλάδου και να εναποθέτει την πάσα ελπίδα σ' ότι πει η ΑΔΕΔΥ. Το τι κάνει και τι θα κάνει η ΑΔΕΔΥ δένεται αναπόσπαστα με το τι κάνει και πως πιέζει η ΔΟΕ και όλα τα άλλα μέλη της. Τέρμα στο δόγμα «ότι πει η ΑΔΕΔΥ».

Ο Κλάδος και οι ανάγκες σήμερα θέλουν ΔΟΕ κινητήρια δύναμη προς τα πάνω, νου και επιτελείο δράσης προς τα κάτω, μετερίζι αγωνιστικό στην πράξη και όχι εκτροφείο και παράδειγμα απεργασσών στην πράξη κι αγωνιστικών κορώνων απ' αυτά τα βήματα.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η πολιτική της κυβέρνησης, οι σημερινές ανάγκες η ίδια η πείρα και η πορεία του συνδ/κού κινήματος υπογραμμίζουν σήμερα όσο ποτέ άλλοτε το δοκιμασμένο «Ενότητα και πάλη»

Αυτό δεν αμφισβητείται πια από κανένα. Όμως αυτό θα πρέπει να πάρει σάρκα και οστά. Θα πρέπει να

των προβλημάτων. Δύναμή μας η συμπάραταξη με τους άλλους εργαζόμενους.

Θόδωρος Έξαρχος (ΔΕΕ):

Εμείς οι Ανεξάρτητοι, αν και είμαστε λίγοι στον αριθμό, πήραμε την απόφαση όπως και κατά το παρελθόν πέρα, πρόπερα κλπ, να συνεργαστούμε με μια παράταξη: Γιατί είμαστε της γνώμης ότι σε αυτή τη φάση και στις προηγούμενες λόγω της στέλειας που είχε ο Αντιπρόσωπος της ΑΣΚΕ και ο Βαγενάς για το Καταστατικό κλπ. Είμαστε της άποψης ότι πρέπει στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, να εκπροσωπούνται όλες οι φωνές, όλες οι απόψεις γιατί τότε το έργο της ΔΟΕ, είναι εποικοδομητικό και γόνιμο, είναι ωφέλιμο για τον κλάδο.

Και γι' αυτό πήραμε αυτή την απόφαση να στείλουμε όπως στείλαμε και κατά το παρελθόν μια ακόμα φωνή. Και είμαστε σε θέση και μεις και όλες οι άλλες παρατάξεις και σεις που παρακολουθήσατε τις Συνεδριάσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, πόσο ωφέλιμο κατά το παρελθόν και πόσο θα ωφεληθεί αυτή η φωνή σε αυτή τη φάση, σε αυτή την κρίση που διέρχεται το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας και γενικότερα, στην χώρα.

Ακούσατε εδώ από τους προηγούμενους ομιλητές τους 2 συντρόφους και από χθές τους άλλους συντρόφους και τον Πρόεδρο της

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ

Γι' αυτό ακριβώς πρέπει να σκεφτεί ο καθένας να κάνει χρήση καλής της ψήφου του. Η ψήφος είναι το νυστέρι κάθε καρνανιμάτος, κάθε αποστήματος, ξάθε γογγυσμένου κατάστασης, με το νυστέρι αυτό της ψήφου να αποβάλλετε από το κορμό του κλάδου όλα τα καρνανιμάτα.

Μην ακούτε δεξιά και αριστερά. Πρέπει να σκεφτείτε συνάδελφοι αυτή την ώρα σοβαρά και υπεύθυνα. Είναι το καθήκον σας αυτή τη στιγμή

την τελευταία να κάνετε τη καλύτερη χρήση της ψήφου. Αν κάνετε αυτό που σας λέω με την εμπειρία που έχω, θα βοηθήσετε και τον κλάδο και τους εργαζόμενους όλους και την Δημοκρατία γενικότερα, γιατί μην ξεχνάτε ότι ο κεντρικότερος στύλος της Δημοκρατίας, είναι το συνδικαλιστικό κίνημα και μετά είναι ο κοινοβουλευτισμός, και η Τ.Α., γιατί αυτοί οι δύο στύλοι εξαρτώνται από ένα δυναμικό και αισθημένο και αυτόνομο συνδικαλιστικό κίνημα. Ευχαριστώ».

κού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ: Η ΑΔΕ-ΔΥ, δεν μπορεί να είναι αυτόνομο όργανο συνδικαλιστικό. Πρέπει να έχει άμεση εξάρτηση από το κόμμα.

Είναι δημοσιεύματα όλα αυτά: Υπάρχουν τα επίσημα κείμενα των δηλώσεων. Συνάδελφοι, με βάση την πρώτη αρχή του απριόρι συμπεριφέροντος των εργαζομένων και με βάση αυτές τις άλλες καθοριστικές δηλώσεις, διαμορφωνόταν για αυτή η συλλογιστική, η οποία κατέληξε επηρασματικά στο «στηρίζουμε» και κάτω από αυτή, στο «επιβάλλουμε» σαν πρακτική της εργοδοσίας στους εργαζομένους και μετά να τις φέρνουμε σαν λαοπρόβλητες θέσεις.

Ζόμενοι αυτοί που πληρώνουν τις συνέπειες αυτής της τακτικής και γι' αυτό πρέπει να δούμε βαθιά και γι' αυτό επιμένω ότι αν δεν συγκεντρώσουμε την προσοχή μας για να συνειδητοποιήσουμε αυτές τις καταστάσεις, δεν θα μπορέσουμε με οποιαδήποτε προσχήματα, να επηγεκλώσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα.

ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Έτσι φτάσαμε στην κρίση, στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση που καταψηφίστηκαν τα πεπραγμένα. Επικρίθηκε συνάδελφοι ότι είχαν διαφορετική κατεύθυνση οι ψήφοι που τελικά καταψηφίζαν τα πεπραγμένα και επιδόθηκαν μάλιστα ότι οι 35 -δεν τους ξέρω, δεν τους μέτρησα, τους διαβάσαμε όλοι στο τύπο σε ανακοινώσεις, - είχαν ένα άλλο στόχο, όχι να καταψηφίσουν τα πεπραγμένα. Εγώ το δέχομαι, ότι είναι έτσι. Οι άλλοι 180 όμως που ψήφισαν τα πεπραγμένα, δεν δέχονται αυτή την

ΔΗΚΙ - ΔΝΕ

Σπαγόπουλος Κώστας (ΔΗΚΙΑΝΕ):

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ο λόγος πάντοτε των παρατάξεων, λειτουργεί παραγωγικά μέσα στην συνείδηση όλων των αντιπροσώπων και μιας Γενικής Συνέλευσης. Έστω και αν σε πολλά σημεία είναι ευχολόγια, ή τοποθετήσεις επί επιμέρους θεμάτων χωρίς να συνθέτουν μια συγκεκριμένη πρόταση που να κινείται πάνω σε αντικειμενικές διαδικασίες, θεωρούμε ότι και αυτές ακόμα, είναι παραγωγικές στο μέτρο τους μέσα σε μια Γενική Συνέλευση.

Συνάδελφοι, πρέπει να θυμόμαστε όλοι ότι το 1983, στη Γενική Συνέλευση του Ιουνίου, η παράταξη μας, είχε τοποθετήσει το πρόβλημα της κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος και το πρόβλημα αυτό, είχε αναλυθεί και είχε περιγραφεί και κατά τις ομιλίες και κατά τις εξελίξεις και είχαμε ακούσει τότε ότι η κρίση αυτή, βρίσκεται στο κρανίο μας. Δυστυχώς συνάδελφοι, μια ατυχής συγκυρία, από τα ίδια σχεδόν πρόσωπα, ήταν να γραφεί ο τραγικός επίλογος αυτής της κρίσης χτες πάλι μέσα σε αυτή την αίθουσα.

Τι είχαμε πει τότε: Είχαμε πει συνάδελφοι ότι το συνδικαλιστικό κίνημα, κινούμενο σε δύο επίπεδα για την ανάπτυξη μιας συλλογιστικής και για την διαμόρφωση κάτω από αυτή μιας πρακτικής, ήταν επικίνδυνη πορεία γι' αυτό και είχαμε εξηγήσει πως προσπαθούσε να αναπτυχθεί αυτή η συλλογιστική και σε ποιά σημεία ακριβώς, ήταν τα επικίνδυνα εκείνα στοιχεία που προσπαθούσαν να το εγκλωβίσουν, ώστε από κει και πέρα, να κινείται ανεξάρτητα από τα πρόσωπα τα οποία το υπηρετούσαν.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Περιορίζομαι για να μην επαναλαμβάνω αυτή την ανάλυση σχεδόν επηρασματικά. Είχαμε ακούσει ότι τώρα έχουμε Κυβέρνηση εργαζομένων και απριόρι, θεωρούμε ότι δεν μπορεί παρά να θέλει το καλό των εργαζομένων. Επομένως εμείς, πρέπει να υπηρετήσουμε την πολιτική της γιατί έτσι βαθύχρονα, θα ικανοποιήσουμε αυτά τα συμφέροντά μας. Ταυτόχρονα για την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος είχαν υπάρξει επίσημες δηλώσεις καθοριστικές τις οποίες έχω αναφέρει σε

δύο Γενικές Συνελεύσεις. Τις επαναλαμβάνω έστω και αν κουραζόμαστε να τις ακούσουμε.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ-ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Δήλωση του κ. Πρωθυπουργού: Ότι αποβάλλουμε σε ένα ταξικό, αυτόνομο κλπ. συνδικαλιστικό κίνημα στο οποίο δεν θα έχουν θέση οι συντεχνιακές επιδιώξεις, αλλά η περιφρούρηση της αλλαγής.

Γεννηματάς: Στο Σεμινάριο συνδικαλιστικών στελεχών το καλοκαίρι του '83: Ο συνδικαλισμός τοποθετώντας τις διεκδικήσεις του, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του το εθνικό πρότα, το κοινωνικό δεύτερο και τρίτο το κλαδικό συμφέρον, το συμφέρον των συντεχνιών ή των εργαζομένων, χωρίς όμως ταυτόχρονα να καθορίζεται ποιά θα είναι το όργανο εκείνο το οποίο θα αξιολογεί αυτές τις διεκδικήσεις.

Υπουργός Εργασίας Γιαννόπουλος: Όποιος συνδικαλισμός με τις διεκδικήσεις του, προσβάλλει την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης, υπονομεύει το έργο της Αλλαγής.

Σουλαδάκης του Εκτελεστι-

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ

Τα είπα αυτά συνάδελφοι, γιατί χτες, ακούσαμε για κάποιους μηχανισμούς αλλά σταμάτησαμε εκεί. Δεχτήκαμε τους μηχανισμούς σαν να ξεφύτρωσαν έτσι ξαφνικά μπροστά μας. Δεν προχωρήσαμε πέρα από τους μηχανισμούς, γιατί πάνω

από τους μηχανισμούς, κρύβονται και οι δυνάμεις και οι προϋποθέσεις για να υπάρξουν αυτοί οι μηχανισμοί και πως εξελίχθηκε αυτή η διαδικασία: Μετά το '81 συνάδελφοι, καταργήθηκε ουσιαστικά η διεκδικηση σαν θέση των εργαζομένων και πάνω σε αυτή, αναπτύχθηκε η άποψη του συμμετοχισμού. Συνδέστε αυτές τις δύο θέσεις με την απριόρι θέση για το συμφέρον των εργαζομένων και θα έχετε αντίληψη πόσο βαθιά είναι αυτή η κρίση που περνάμε τώρα και αντιμετωπίζει αυτή η Γενική Συνέλευση μας.

Ο συνάδελφος Πρόεδρος, έμεινε από τους μηχανισμούς και πέρα. Δεν νομίζω ότι δεν τόλμησε, αλλά περίμενα να προχωρήσει και κει, δότι αν αυτά δεν ξεκαθαριστούν και αν δεν πάρουμε σαφείς θέσεις σαν εργαζόμενοι, δεν μπορούμε να επηγεκλώσουμε το συνδικαλιστικό κίνημα.

ΠΟΙΟΙ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ

Συνάδελφοι, ίσως όλο αυτό το κομμάτι, να φαίνεται σαν μια επιστημονική ανάλυση, σαν μια ακαδημαϊκή συζήτηση, σε κάποια αίθουσα άλλη και όχι συνδικαλιστική και ίσως να ήταν έτσι και κάποτε χρειάζεται και αυτή, αλλά συνάδελφοι, αν σκεφτούμε ποιός πληρώνει πίσω από αυτά, γιατί είναι ο κλάδος των Δασκάλων και Νηπαιγωγών, είναι η παιδεία, είναι ο λαός, είναι οι εργα-

ζόμενοι αυτοί που πληρώνουν με τη δόνη αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος και οι άλλοι που καταψήφισαν, αυτό το στόχο είχαν, τον απηγεκλωβισμό και την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, άρα αν θελήσουμε σοβαρά να δούμε αυτή την καταψήφιση, θα δούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου, καταψήφισε τα πεπραγμένα και υπερψήφισε την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, την οποία εμείς σαν Γενική Συνέλευση έχουμε χρέος να προωθήσουμε παραπέρα με συγκεκριμένη στάση, υπεύθυνα.

Είπα: Χάνουν οι εργαζόμενοι, χάνουμε εμείς. Τι χάνουμε συνάδελφοι; Πρώτα στο οικονομικό επιγραμματικά: Από το '81 μέχρι τώρα, έχουμε βρεθεί στο μισό επίπεδο αγοραστικής δύναμης και πήραμε συνάδελφοι το πρώτο τρένο της αλλαγής. Σκεφτείτε να παίρναμε και το δεύτερο τρένο της αλλαγής της πραγματικής αλλαγής όπως έτσι ονομάζεται.

Συνάδελφοι, δεν αντιδικώ, τοποθετώ υπεύθυνα απόψεις. Έχουν τοποθετηθεί με συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία, από στοιχεία του Προϋπολογισμού, στα οποία δεν δόθηκε ποτέ απάντηση. Αυτό το μισό, είναι ακριβώς με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού. Ελάτε να απαντήσετε εδώ, θα πάρετε το λόγο συνάδελφοι.

Ερχόμαστε στα θεσμικά:

ΟΜΙΛΙΕΣ ΕΚΠΡΟΣ

ΕΚΦΑΣΙΣΜΟΣ

Όλοι και δεν νομίζω σε αυτό ότι αμφιβάλλει κανείς, ότι έχουν υπονομευτεί αυτοί οι θεσμοί ανεπανόρθωτα και προσέξτε: Δεν είναι που ακούστηκε στις επιλογές ή τις αναλογίες γιατί στο ερώτημα: «Πως έχουν υπονομευτεί οι θεσμοί» η απάντηση είναι: Διότι δεν τηρήθηκαν ομοιόμορφες αρχές τέτοιες της κρίσης στις επιλογές και σε τόσα άλλα, που να αδικοκύνισα όλους ή να ευνοούν ισά όλους. Είσει είναι το πρόβλημα συνάδελφοι. Εδώ ακριβώς, υπάρχει το ύποπτο ερώτημα που θέτει κάθε συνδικαλιστής έστω και αν καμία φορά χαρακτηρίζεται ότι κινδυνολογεί: Αυτό το ανομοιομορφο, αυτή γενικά η ανομοιομορμία και ασάφεια της επιλογής γιατί Δεν το ήξεραν εκείνοι που το έφτιαχναν; Η απάντηση έρχεται από τα ίδια τα πράγματα. Δεν θέλω να χαρακτηρίσω. Έχουμε θέση υπεύθυνη διατυπώσει όταν συζητούσαμε το σχέδιο Νόμου του 1986.

πέρα αν δεν ελεγχθεί το συνδικαλιστικό κίνημα και απαντώ στον συνάδελφο Πρόεδρο της ΔΟΕ που ρωτούσε γιατί άραγε θέλουν τον έλεγχο του συνδικαλιστικού κινήματος; Δεν υπάρχει βήμα. Το είχαμε πει στην έκτακτη Γενική Συνέλευση και εδώ απλά για να βεβαιωθούμε, ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα στοιχεία που μερικά ίσως να φαίνονται από τα κυρίως ενδιαφέροντά μας.

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το πρώτο είναι μέσα, είναι η εισοδηματική πολιτική, είναι η κατάργηση της ΑΤΑ. Δεν στέκομαι μόνο σε αυτή καθ' αυτή με την ύπαρξη των αετιμάτων. Στέκομαι πως εξαγγέλθηκαν αυτά τα μέτρα και εκείνο πρέπει ιδιαίτερα να προσέξουμε, το πως εξαγγέλθηκαν και για να εξηγηθεί, θα προχωρήσω και στο δεύτερο: Πως εξαγγέλθηκαν οι αυξήσεις στην ΔΕΗ. Διάβασα στις εφημερίδες, την ανακοίνωση της Γενικής Γραμματείας δημοσίων επιχειρή-

Διάβασα: στον ημερήσιο τύπο ότι απεστάλη έγγραφο τέλεξ στους Νομάρχες για την συγκρότηση Νομαρχιακών Συμβουλίων Παιδείας. Προσέξτε συνάδελφοι τα οποία θα έχουν σκοπό την παρακολούθηση του εκπαιδευτικού έργου στον νομό, για την υλοποίηση της φιλοσοφίας του νόμου που είναι: Η επιστημονική και η διοικητική καθοδήγηση για σύζευξη με την λαϊκή συμμετοχή και ακούστε την σύνθεση του Συμβουλίου αυτού:

Πρόεδρος ο Νομάρχης, ένα πρόσωπο -και κάνει σύσταση το τέλεξ κατά τις εφημερίδες να είναι και κύρους το πρόσωπο διορισμένο από τον Νομάρχη δεύτερο-. Ένας Διευθυντής Προϊστάμενος πρωτοβάθμιας, ένας Διευθυντής Προϊστάμενος δευτεροβάθμιας, ένας Σχολικός Σύμβουλος πρωτοβάθμιας, ένας Σχολικός Σύμβουλος δευτεροβάθμιας. Με αποστολή να συζητήσει την διοικητική επιστημονική καθοδήγηση με την λαϊκή συμμετοχή χωρίς λαϊκή συμμετοχή αυτό και ύποπτο όργανο έξω από το νόμο.

Σε ένα άλλο συνάδελφοι και αυτό ίσως λίγο ασταίς: Απαγορεύτηκε στα μέλη του Δ.Σ. των δευτεροβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων η είσοδος στο Υπουργείο Παιδείας, παρά μόνον με ορισμένη διαδικασία, εκτός από αυτόν που ονομάζεται εκπρόσωπος κάθε φορά. Κάτι που το είχαμε κατακτημένο σε όλη την μεταπολεμική ιστορία του συνδικαλισμού μας. Προσέξτε, δεν στέκομαι σε αυτό. Ενδεχομένως αν το Υπουργείο Παιδείας μας καλούσε και συζητούσαμε, να δεχόμαστε την άποψή του αυτή που έκανε, το πως το έκανε.

Αυτό είναι το πρόβλημα συνάδελφοι το μεγάλο και τα μικρά, που

από τα μικρά αυτά συνθέτουμε την βεβαιότητα ότι είναι ανάγκη να απεγκλωβιστεί το συνδικαλιστικό κίνημα. Η ευθύνη είναι όλων μας, η ΔΗΚΙΔ-ΝΕ, απευθύνεται σε σας, με τη σταθερότητα πάνω στις θέσεις, την κρυστάλλινη διαύγεια και στις διαδικασίες της και στη συγκρότησή της σαν κίνηση και εδώ θα ήθελα συνάδελφοι να πω και κάτι ότι η δύναμη αντίστασης του κλάδου, κρύβεται μέσα στην δομή την οργανωτική των κινήσεων. Γι' αυτό και σε ένα προηγούμενο ψήφισμα που απορρίφθηκε, ζητήσαμε να κατατεθούν οι λειτουργίες των συνδικαλιστικών παρατόξεων στην γραμματεία της ΔΟΕ, στον συνδικαλιστικό μας ανώτατο όργανο τα πρακτικά των αρχαιρεσιών τους, τα πρακτικά των αποφάσεών τους γιατί οι παρατόξεις, δεν είναι κάτι το παράνομο και το συνδικαλιστικό μας όργανο δεν είναι η ασταίς εξουσία, είμαστε εμείς οι ίδιοι. Γιατί λοιπόν να μην καταθέτουμε αυτά και να έχουμε διαφάνεια. Διότι η διαφάνεια αυτή συνάδελφοι, δημιουργεί, αναπτύσσει εκείνες τις δυνάμεις της αντίστασης που δεν μπορούν να υπάρξουν συνάδελφοι Πρόεδρε αυτές οι παρεμβάσεις για τις οποίες μιλήσατε εσείς.

Τελειώνοντας συνάδελφοι, στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση στην τακτική είχα τελειώσει έτος: Αν καταδικάσουμε αυτή την συλλογιστική του στηρίζουμε και την πρακτική του υποβάλλουμε τις θέσεις της εργοδοσίας, θα μπορούσαμε να πούμε αν σήμερα είναι έτος, αύριο θα είναι καλύτερα. Γιατί, αν δεν το κάνουμε αυτό -και πάλι το επαναλαμβάνω- αν σήμερα είναι έτος, αύριο θα είναι χειρότερα. Η ευθύνη όλων μας συνάδελφοι.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Φτάνουμε συνάδελφοι να υπογραμμίσουμε ακόμα κάτι εδώ: ότι μέσα από αυτά τα ανοιχτά πλαίσια, μέσα από την οπασμένη κρούστα των αιτημάτων των εργαζομένων και των δυνατοτήτων να υπερσπάζονται αυτά τα αιτήματά τους, περνάει μια εύκολη η αυθαρισία και ο αυταρχισμός που οδηγεί συνάδελφοι, έστω και αν μας φοβίζει η λέξη, σε εκφασισμό και το καταθέτω υπεύθυνα στην Γενική Συνέλευση.

Ερχόμαστε συνάδελφοι πια, να δούμε αυτή την πραγματικότητα. Ο συνδικαλισμός πια, μπορεί να χαρακτηριστεί ότι βρίσκεται σε κατάσταση ελεγχόμενου παροπλισμού. Προσέξτε συνάδελφοι την έννοια αυτής της φράσης. Δεν είναι παροπλισμός, διότι αν υπάρξει παροπλισμός, θα αναπηδήσει γρήγορα η αντίδραση μέσα από τους εργαζόμενους και θα ενωθεί σε πρόταση όλων των εργαζομένων που είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί. Ένας ελεγχόμενος παροπλισμός, κρατάει το συνδικαλιστικό κίνημα σε επιθανάτιο ρόγχο τέτοιον που ακούσαμε εδώ χθές από το επίσημο βήμα της Γενικής Συνέλευσης.

Γιατί συνάδελφοι, στην έκτακτη Γενική Συνέλευση του Φεβρουαρίου είχα πει ότι δεν μπορεί μια ανεδαφική οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης την οποία εμείς στηρίζουμε και με επίσημες θέσεις στηρίζουμε, δεν μπορεί, θα συγκρουστεί με την ελληνική πραγματικότητα και τότε θα αρχίσουν να ανασηδούν οι κραυγές. Βήμα λοιπόν δεν γίνεται

σων. Λέει:

«Κατέστη αναγκαία η αύξηση κατά 15% γιατί:

1ον. Για να συνεχιστεί η επενδυτική δραστηριότητα της ΔΕΗ

2ον. Να χαραχτούν τα πλαίσια για την σύνταξη του νέου Προ/σμού της ΔΕΗ».

Δεν χρειάζεται να τρέξουμε και να αναζητήσουμε με ποιά τρόπο ανακοινώνονται αυτά και ερήμην φυσικά των εργαζομένων.

Προχωρώ στην τοποθέτηση των Διευθυντών και δεν στέκομαι στον Α Πίνακα δεν στέκομαι μόνο στο πρόβλημα των συνάδελφων. Πάω λίγο πίσω από και, γιατί είχαμε πει εμείς ότι ο Πίνακας αυτός, θα καταστήσει Πίνακας τιμωρίας και είναι Πίνακας τιμωρίας για τους συνάδελφους. Στέκομαι όμως σε κάτι ότι περνάει κάποιο χέρι χωρίς να θέλεις να κριθείς αφού εσύ ο ίδιος ο Νομοθέτης λέει ότι: «Εγώ δεν θέλω να κριθώ, ότι έχω δικαίωμα να πω ότι δεν θέλω να κριθώ» χωρίς να θέλεις να κριθείς, κρίνεται και αξιολογείται -προσέξτε- το αξιολογείται δεν έρχεται μέσα από το νόμο, διότι αν υπήρχε η τόλμη τότε να μπει η διάταξη αυτή, θα απεκόλυπτε πολλά μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Έμεινε πίσω. Έρχεται με ένα Π.Δ. το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ότι είναι παράνομο. Την αυθαρισία, τον αυταρχισμό, θέλω να δούμε σε αυτή την διαδικασία και έρχομαι συνάδελφοι, σε ένα πολύ πρόσφατο. Το κατάγγελα στο Δ.Σ. της ΔΟΕ προχτές:

ΠΑΣΚ

Κορυφίδης Χριστόφορος (ΠΑΣΚ):

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι, βρισκόμαστε και σήμερα μπροστά σας για να καταθέσουμε για ακόμα μια φορά τον ιδεολογικό και συνδικαλιστικό μας λόγο, το λόγο της ΠΑΣΚ. Ένα λόγο που χαρακτηρίζεται από συνέπεια, έχει συνέχεια και που τόσο στα γενικά όσο και στα επιμέρους ζητήματα, διαμορφώνεται με ευθύνη απέναντι στα μέλη και τους φίλους της ΠΑΣΚ, στον κλάδο και σε όλο το λαό μας. Ο λόγος και οι πράξεις της ΠΑΣΚ, αποτελούν την δική μας καθαρή αλήθεια, αντικειμενική αλήθεια, μια και αναγνωρίζεται από την πλειοψηφία των 45.000 δασκάλων και Νηπιαγωγών της χώρας.

ΕΧΘΡΟΣ ΜΑΣ
Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Εμείς, λοιπόν της ΠΑΣΚ σας λέμε ότι ανήκουμε σ' εκείνες τις δυνάμεις του λα-

ού μας, που χαρακτηρίζονται ως μη προνομούχοι Έλληνες γι' αυτό και δεν ξεχνάμε ποτέ ότι ο μεγάλος εχθρός μας είναι ο καπιταλισμός και οι εκπροσώποι του ένας εχθρός με τον οποίο δεν ου-

νεργαστήρια, δεν συνεργαζόμαστε και δεν θα συνεργαστούμε ποτέ.

ΣΤΟΧΟΣ ΜΑΣ, Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Εμείς της ΠΑΣΚ σας λέμε ότι ο αγώνας μας επικεντρώνεται στο στόχο ν' αλλάξουμε την κοινωνία να την κάνουμε όσο γίνεται πιο δίκαιη, σοσιαλιστική.

Εμείς της ΠΑΣΚ σας λέμε ότι ο αγώνας μας αυτός, είναι δύσκολος και θα είναι μακροχρόνιος, γιατί πολεμάται σκληρά τόσο από την ντόπια και διεθνή αντίδραση όσο κι' απ' όσους ανιστόρητα δεν θέλουν ή δεν μπορούν να συνειδητοποιήσουν π γίνεται στις μέρες μας στην Ελλάδα. Και πολεμάται ακόμα από τους ίδιους μας τους εαυτούς οι οποίοι είμαστε από το σύστημα διαπαιδαγωγημένοι να βρισκόμαστε και να λειτουργούμε στη λογική του «εγώ» και όχι του «εμείς», στη λογική του σφερού και αλάθητου ηγέτη και όχι στη λογική της κοινωνικής δημοκρατίας.

ΕΤΣΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ

Φίλοι και φίλες, αντιπρόσωποι.

Εμείς της ΠΑΣΚ, πιστεύουμε σε μια αυτοδομημένη και αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία που θα διέπεται από τα στοιχεία του κοινωνικού ανθρωπισμού. Δεν πιστεύουμε σε άναρχες και ασύνδετες μεταξύ τους κοινωνικές δομές, δεν πιστεύουμε ότι η επίλυση των όποιων επιμέρους προβλημάτων μας, σημαίνει επίλυση και του κοινωνικού μας προβλήματος. Γιαυτό και δίνουμε τον αγώνα μας εντάσσοντας πάντα τα μερικότερα στα γενικότερα προβλήματα του κλάδου μας. Τα προβλήματα μας, στα γενικότερα προβλήματα του λαού μας και τα προβλήματα του λαού μας, στα γενικότερα παγκόσμια προβλήματα.

Να, λοιπόν, γιατί παλεύουμε για ειρήνη και αφοπλισμό, για εθνική ανεξαρτησία για κοινωνική δικαιοσύνη και λαϊκή συμμετοχή, για μια εκπαίδευση της κοινωνικής απελευθέρωσης και ένα δημοκρατικό ανοχτό στην κοινωνία και στη ζωή σχολείο,

για ένα δάσκαλο και νηπιαγωγό, ενεργό πολίτη, καταξιωμένο κοινωνικά.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΙΑ

Αυτό είναι το πλαίσιο με τους τομείς δράσης μας και εδώ εντάσσονται όλα τα αιτήματά μας που η ΠΑΣΚ ως πρωτοπορία του δασκαλικού συνδικαλιστικού κινήματος, πρόβαλε κατά καιρούς και μετέτρεψε με την αυτοδυναμία της στην ΔΟΕ σε θέσεις αιτήματα, αλλά και σε κατακτήσεις του κλάδου. Και είναι συνάδελφοι και συναδέλφισσες άδικο να μην ομολογούμε τις κατακτήσεις μας. Είναι άδικο να προσπαθούμε να εμφανίζουμε το δευτερεύον κυρίαρχο και το λιμμένο άλλο. Είναι άδικο να ιδεολογικοποιούμε τις αντιθέσεις μας τις προσωπικές και είναι συνδικαλιστικά αισχρό να κινδυνολογούμε στην προσπάθειά μας να έχουμε ως παρατάξεις συνδικαλιστικά οφέλη.

Ο ανταγωνισμός όσων λένε ότι αγωνίζονται για την αλλαγή, είναι και θεμιτός και αναγκαίος. Επιτέλους όμως συνάδελφοι έως εδώ. Δεν μπορούμε, δεν έχουμε το δικαίωμα να ισχυριζόμαστε στη λογική εξυπηρέτηση μικροπαραταξιακών συμφερόντων ότι κινδυνεύουν κορυφαίες κατακτήσεις μας, όπως το μισθολόγιο και τα παιδαγωγικά τμήματα και προπάντων δεν έχουμε το δικαίωμα να κινδυνολογούμε για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα και τις μεγάλες υποθέσεις της αλλαγής και της δημοκρατίας. Τα φαινόμενα αυτά, δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ενισχύουν την προσπάθεια εκφρασισμού της ελληνικής κοινωνίας, που εκπορεύεται από ξένα κέντρα και από την αντίδραση. Επιτέλους συνάδελφοι, σεβαστείτε αυτόν τον κλάδο, αυτόν τον λαό, την ιστορία του.

Εμείς της ΠΑΣΚ, πιστεύουμε και λέμε ότι, όχι μόνο δεν κινδυνεύουν οι κατακτήσεις μας, το συνδικαλιστικό κίνημα, η αλλαγή και η δημοκρατία, αλλά μέσα ακριβώς από αυτές τις δυναμικές στάσεις, μέσα από αυτούς τους προβληματισμούς, την ενεργητική δική μας παρουσία, μέσα από τις θέσεις και αντιθέσεις, εδραϊκόνται περισσότερο οι κατακτήσεις μας και ισχυροποιείται περισσότερο το

συνδικαλιστικό κίνημα και η δημοκρατία.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ ΜΑΣ

Αυτές είναι οι αντιλήψεις μας, αυτοί είμαστε εμείς της ΠΑΣΚ και έτσι λειτουργούμε. Ποιοί είναι όμως οι αντίπαλοί μας;

Είναι πρώτα απ' όλα εκείνοι που όταν είχαν την πολιτική εξουσία στα χέρια τους, θεωρούσαν την συνδικαλιστική δράση και τους συνδικαλιστές, φαινόμενα κοινωνικά μη αποδεκτά και καταδικαστέα. Είναι εκείνοι που τότε όχι μόνο δεν φώναζαν, για τα δίκαια τους, αλλά δέχονταν να κυνηγούνται και κείνοι που είχαν το θάρρος και την τόλμη να φωνάζουν και γι' αυτούς.

Είναι επίσης οι άλλοι, αυτοί που δεν βλέπουν άλλο λόγο ύπαρξης στο συνδικαλιστικό κίνημα, από το να το χρησιμο-

ποιούν ως μέσο για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένης κάθε φορά πολιτικής σκοπιμότητας. Και είναι και αυτοί που εμφανίστηκαν τελευταία όχι μόνο στο χώρο μας και που έχουν τέτοια ιδεολογικοπολιτική σύγχυση ώστε να φτάνουν ουσιαστικά στο σημείο να θεωρούν το συνδικαλιστικό κίνημα ως φορέα και μάλιστα ως μοναδικό φορέα κοινωνικής αλλαγής.

Πραγματικά θα ήθελα να ρωτήσω: Ποιά μαρξιστική ανάλυση, ποια επιστημονική ανάλυση τους οδηγεί σε τέτοια συμπεράσματα; Πότε στην ιστορία το συνδικαλιστικό κίνημα μπόρεσε να παίξει τέτοιο ρόλο; Μα είναι δυνατόν συνάδελφοι να πιστεύετε σε αυτά; Είναι δυνατόν να ανάγετε σε κυρίαρχο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας το «προβληματάκι σας» την στιγμή μάλιστα που ο αγώνας και ο πόλεμος έχουν ως στόχο την ίδια την πορεία της χώρας, την ίδια την πορεία της αλλαγής;

ΟΜΙΛΙΕΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗ ΔΟΕ

Φίλοι μου,
Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,
Αντιπρόσωποι του κλάδου,

Το πρόβλημα που προέκυψε στη ΔΟΕ, δεν είναι συνδικαλιστικό, είναι καθαρά πολιτικό πρόβλημα. Στόχος; Η μεθόδευση κρίσης έτσι ώστε να χυθεί η αυτοδυναμία στη ΔΟΕ. Και επετδή κάτι τέτοιο δεν προέρχονταν ποτέ ως αποτέλεσμα από την βάση μεθοδεύτηκε στην κορυφή. Είναι ξεκάθαρο για μας ότι η κρίση μεθοδεύτηκε από εξωπαραταξιακά κέντρα κέντρα που δεν έχουν καμία σχέση με τον οργανωμένο πολιτικό φορέα που μας εκφράζει και ήταν η μεθόδευση αισχρή και ανήθικη, γιατί οι σχεδιαστές της έξω από την Ελλάδα μερικοί από αυτούς εκμεταλλεύτηκαν τα πάντα: προσωπικές αντιθέσεις, συνειδήσεις, τον πόνο μας για αλλαγή.

Έτσι φτάσαμε συνάδελφοι να έχουμε μια Γενική Συνέλευση σήμερα που δεν αφορά άλλους, από μας και από σας (απευθύνεται στους εκπροσώπους της νεοειδρυμένης παράτα-

Φίλοι μου, «πλανάστε πλάνην οκτράν». Γι' αυτό είμαστε αιγουροι ότι μετά από ωριμότερη σκέψη θα υπερβείτε τα σημερινά προβλήματα, θα γυρίσετε κοντά μας. Γιατί δεν υπάρχει

ξης) και που δεν έχει άλλο στόχο, παρά το χτύπημα των αγώνων μας για αλλαγή.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΣΚ

Φίλες και φίλοι, σας παρουσιάσαμε την απομύηση μας, σε σχέση με αυτά που είναι πλέον ιστορία. Το πρόβλημά μας, όμως, δεν είναι αυτό. Το πρόβλημά μας έχει σχέση με το μέλλον και το μέλλον ανήκει στην αλλαγή και στην ΠΑΣΚ. Γιατί μόνο εμείς δείξαμε ότι μπορούμε να παράγουμε θέση, άποψη τεκμηριωμένη για το ξεπέρασμα των προβλημάτων και την κατάκτηση των οραμάτων μας. Για να τοποθετηθούμε όμως φίλοι και φίλες αντιπρόσωποι του κλάδου για το μέλλον, και την πορεία που βλέπουμε να χαράσσεται, είναι νομίζω απαραίτητο να κατέχουμε τη γνώση, να δούμε όσο πιο

που αποτελεί σταθμό, πραγματικά, στην πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος. Πρέπει να πούμε ότι σε αυτή ακριβώς την εποχή γύρω στο '81 πριν και λίγο μετά, άρχισαν να διαμορφώνονται στο χώρο αλλά και πλατύτερα, τρεις αντιλήψεις γύρω από τον τρόπο δράσης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η μια ήταν η μαζικιστική αντίληψη που έλεγε «με το ένα χέρι παίρνω και με το άλλο βάζω στη τσέπη». Αυτή η αντίληψη, εκφράζεται δυστυχώς και σήμερα.

Υπήρχε η άλλη αντίληψη που μιλούσε για απόλυτα εξαρτημένη συνδικαλιστική δράση από τους πολιτικούς φορείς και την Κυβέρνηση. Και αυτή η αντίληψη είναι για μας λαθεμένη.

Και πάμε στην ρεαλιστική αντίληψη. Σε αυτή που υιοθετεί η ΠΑΣΚ δασκάλων και νηπιαγωγών. Λέμε λοιπόν εμείς ότι

νεοδημοκρατίας και απόκτηση ενιαίας αντίληψης για τον τρόπο επίλυσης των προβλημάτων μας.

Θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την αποφυγή δημιουργίας πολιτικού κλίματος καθώς και την πρακτική που οδηγεί σε οξεία αντιπαράθεση με τις άλλες παρατάξεις.

Θα επιδιώκουμε την προγραμματισμένη και οργανωμένη συλλογική δράση έναντι της τακτικής της ευκαιριακής και αποστασιαστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Θα ασχοληθούμε και με τα γενικότερα προβλήματα προβλήματα που αφορούν το λαό μας και γενικότερα το κόσμο, όπως η ειρήνη, ο αφηλοισμός, η πολιτιστική μας κληρονομιά, η Τ.Α. το συνεταιριστικό κίνημα, το γυναικείο κίνημα κλπ.

Θα αγωνιστούμε για τον απεγκλωβισμό των δυνάμεων του κλάδου, που ούτε ιστορικά, ούτε ταξικά, ούτε ιδεολογικά δικαιολογείται να στεγάζονται σε αποστεωμένους χώρους, στο χώρο δηλαδή της συντήρησης.

Θα λειτουργήσουμε αντιπαραγωγικά, κάτι που ξεμπλοκάρει τις διαδικασίες που οδηγούν στην πρόοδο και την κοινωνική αλλαγή.

Θα καλλιεργήσουμε και θα αναπτύξουμε τον υπεύθυνο διάλογο που προάγει τον προβληματισμό και οδηγεί σε συνθετικές και αποτελεσματικές αποφάσεις.

Θα εργαστούμε για την υπεύθυνη συνεχή και λεπτομερή ενημέρωση της βάσης.

Θα αγωνιστούμε για τη νεοδημοκρατία της αλήθειας ότι οι προσωπικές φιλοδοξίες είναι θεμιτές, αλλά ότι δεν μπορεί να γίνουν αυτοσκοπός.

Τέλος, φίλες και φίλοι, θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις, με κάθε τρόπο, για να υλοποιηθεί το διεκδικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ και το κυρίαρχο θέμα της αξιολόγησης στην εκπαίδευση και επίσης θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις και θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια της ΑΔΕΔΥ και κάθε αγώνα της που θα οδηγεί στην υλοποίηση του διεκδικητικού πλαισίου της ΑΔΕΔΥ.

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι, Η ΠΑΣΚ Δ/Ν όπως πάντα έτοιμα και τώρα θα μπει μπροστά στον αγώνα για την κατοχύρωση των κατακτήσεών μας καθώς και τη διεύρυνσή τους σύμφωνα με τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων.

Εμείς δεν ζούμε και δεν πιστεύουμε στην προσφερόμενη από πολλές πλευρές αφηρημένη «ελπίδα», ούτε εφησυχάζουμε σε διακριτές που εξυπηρετούν μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Έχουμε μια ιστορία με κυρίαρχο στοιχείο της, την εμπιστοσύνη του κλάδου απέναντί μας. Την ανανέωση της εμπιστοσύνης αυτής ζητάμε και σήμερα όπως ζητάμε την συμπαράταξή σας μαζί μας για να συνεχίσουμε ακόμα πιο δυνατοί την πορεία προς την κατάκτηση των στόχων και των οραμάτων του Κλάδου μας, των στόχων και των οραμάτων του λαού μας.

Σας ευχαριστώ

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΩΝ

αίντομα γίνεται που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή, πολιτικοσυνδικαλιστικά.

Αυτή η γνώση έχει σχέση με την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος πριν το '67 όπου οι παλιοί από μας, γνωρίζουν ότι στηρίχθηκε και λειτουργήσε στην λογική των καταξωμένων συνδικαλιστών. Στην ιστορία -φυσικά για την περίοδο της χούντας δεν μιλάμε- και στην πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος από το '74 μέχρι το '81 όπου, σε αυτή τη φάση, μορφοποιούνται οι διάφορες τάσεις και έχουμε έναρξη διαδικασίας πολιτικοποίησης της συνδικαλιστικής βάσης με αποτέλεσμα την δημιουργία των παρατάξεων ανάμεσα στις οποίες κύρια δύναμη αναδείχθηκε η ΠΑΣΚ. Στη συνέχεια, σε αυτή ακριβώς τη φάση, έχουμε την εξαγγελία ότι το συνδικαλιστικό κίνημα θα γίνει το τρίτο βήμα της δημοκρατίας και έχουμε εξαγγελία συμμετοχής του συνδικαλιστικού κινήματος στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, όρος απαραίτητος για να περάσουμε στην κοινωνικοποίηση, την αυτοδιαχείριση και το σοσιαλισμό.

Ερχόμαστε τώρα στο '81,

τοποθετούμαστε απέναντι στα προβλήματα πολιτικοποιημένα, δηλαδή προανατολιζούμε και αντιστοιχίζουμε τις κινήσεις μας ανάλογα με την συγκεκριμένη κάθε φορά κοινωνική, οικονομική, πολιτική, εσωτερική και εξωτερική πραγματικότητα.

Αυτή είναι φίλες και φίλοι, σε γενικές γραμμές η πορεία του συνδικαλιστικού μας κινήματος τα τελευταία χρόνια. Και στο σημείο που βρισκόμαστε σήμερα η λογική της ρεαλιστικής δράσης που υιοθετήθηκε από την ΠΑΣΚ δασκάλων και νηπιαγωγών, αποδείχθηκε ως η πιο σωστή.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Στα πλαίσια ακριβώς αυτά, φίλες και φίλοι εμείς: Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τη μαζικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος που συμβάλλει στην πολιτικοποίηση και την αποτελεσματικότητα των συνδικαλιστικών αγώνων.

Θα παλέψουμε για τη σύνθεση των διαφορετικών απόψεων των παρατάξεων γιατί αυτό αποτελεί προϋπόθεση ταξικής συ-

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

Μ. Παναχρίστος (Πανελ. Ανεξ. Σοσ. Κίνηση)

Συνάδελφοι και συνάδελφισσες, με υψηλό αισθήμα ευθύνης και πίστη στις αγωνιστικές παραδόσεις του δημοκρατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος των δασκάλων και νηπιαγωγών της χώρας και γενικότερα του δημοκρατικού κινήματος, ερχόμαστε σήμερα να διαχωρίσουμε τις ευθύνες μας από τις πρακτικές και τις μεθόδους που υιοθετήθηκαν ευτυχώς από μια ελάχιστη μειοψηφία της ΠΑΣΚ δασκάλων και νηπιαγωγών όμως αυτόκλητα ή εξωγενώς, έχουν διοριστεί ηγεσία της συνδικαλιστικής παράταξης που η ιστορία της στο λαϊκό κίνημα μέχρι σήμερα, είχε συνδεθεί μόνο με αγώνες διαφάνεια και εσωτερική Δημοκρατία.

ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ

Στην απόφασή μας αυτή συνάδελφοι και συνάδελφισσες, καταλή-

ξαμε, οδηγηθήκαμε μετά από τα έκτραπα που σημειώθηκαν κατά τη χθεσινή μέρα στην Γενική Συνέλευση

ση της ΔΟΕ και τις απαράδεκτες και αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις που προσπάθησε να περάσει αυτή η ηγετική μειοψηφία στην Γενική Συνέλευση καταπατώντας αρχές και νόμους απάραβιαστους, κατακτημένους με τους αγώνες των εργαζόμενων μέσα από καταστατικά που και οι ίδιοι είναι αλήθεια πάλεψαν πολύ για να κατακτηθούν και όλα αυτά στο βωμό και προς χάρην της προσωπικής εμπόθεσης που καλλιεργήθηκε έντεχνα κατά του προαίτιου του Προέδρου της ΔΟΕ προς χάρη και για λόγους εξωπαραταξιακών αντιθέσεων και διαφορών που δεν υπήρχαν αλλά επιβλήθηκαν από αλλού, έξω από τις διαδικασίες του μαζικού κινήματος και για τις οποίες ο συνδικαλιστικός χώρος των Δασκάλων και Νηπιαγωγών, τίποτα δεν όφειλε για να τρωματίζεται η ενότητά του, η εσωτερική Δημοκρατία των διαδικασιών του και η αγωνιστική πορεία της πλειοψηφίας.

Συνάδελφοι και συνάδελφισσες, αυτό είναι αλήθεια. Το απόσπασμα που σας διάβασα, από την διακήρυξη της νεοπαγούς πράγματι παράταξής μας και αν εμείς όλοι οι παλιότεροι συνάδελφοι που ανησυχούσαν για την πορεία που έπαιρνε η παράταξη, αν εμείς είχαμε επιλογές και κινούμασταν από εξωπαραταξιακά κέντρα, για να χτυπήσουμε την παράταξη, θα είχαμε ενεργήσει διαφορετικά και δεν θα περιμέναμε και την τελευταία στιγμή να δούμε που τέλος πάντων οδηγεί τα πράγματα αυτή η ηγετική μειοψηφία της ΠΑΣΚ.

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Διαχώρισαν οι 5 ανενεργότες και σύντροφοί μου, στην ΔΟΕ την θέση τους με ανοχή επιστολή κατά απαράδεκτο τρόπο. Ούτε καν ενημέρωσαν τον σύντροφο και συνεργάτη τους Πρόεδρο της ΔΟΕ ότι υπήρχει πρόβλημα. Ότι κρίσεις, σύντροφε Πρόεδρε, να διαποιόσεις την παράταξη, ότι έρχες βάλεις στόχους να χτυπήσεις την αυτοδυναμία της.

Αλήθεια, ρε παιδιά αυτούς τους σύντροφους και καθένα καλόγημο σύντροφο και συνάδελφο και συναγωνιστή; Γιατί διαχώρισαν τη θέση τους; Μήπως όλοι μαζί δεν βγάλαμε θέσεις; Δεν παλέψαμε να γίνουν αποφάσεις του κλάδου; Δεν παλέψαμε με ανεπίσημες προσωπικές, ασυμφωνικές και άλλες θυσιές να γίνουν οι θέσεις αυτές γνωστές και στην κοινή γνώμη για να προχωρήσουν και να υιοθετηθούν από την Κυβέρνηση; Τι τέλος πάντων συνέβη και έτσι ξαφνικά διαχώρισαν τη θέση τους;

ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΗΚΑ

Το ερώτημα για να επιλεγεί

αυτό το διαχωρισμό της θέσης τους, όχι από τον Πρόεδρο της ΔΟΕ, αλλά από την αγωνιστική πορεία που έπαιρνε η ΔΟΕ με την πρωτοβουλία της ΠΑΣΚ, ήταν ότι ο Πρόεδρος έγινε εργατοπατέρας και το παίζει ηγέτης. Ξέρουν οι ίδιοι ότι δεν είμαι εργατοπατέρας ούτε το παίζω ηγέτης, όμως έπρεπε κάτι να πουν διότι εκείνο που συνέβαινε, δεν μπορούσαν να το πουν και δεν ήταν δική τους επιλογή η επιστολή αφού υπογράφηκε και τηλεφωνικά και χωρίς καν να ξέρουν το περιεχόμενό του. Και είμαι σε θέση να καταθέσω και έχω μάρτυρες κορυφαία στελέχη του συνδικαλιστικού κινήματος ότι είχαν δεσμευτεί ότι δεν θα βγάλουν καμία ανακοίνωση πριν συζητηθεί το θέμα και όμως παρέβηκαν αυτή την συμφωνία και δικαιολογήθηκαν ότι άλλοι έβγαλαν την επιστολή στην δημοσιότητα.

ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ

Δεν είναι αυτό, συνάδελφοι, εξωδικαστικά και εξωπαραταξιακά κέντρα; Δεν είναι αυτό επιλογές που χτυπάνε τα κοινά οράματά μας εκείνα που χτίσαμε από τη 3η του Σεπτεμβρίου και μετά; Είκοσι τα οράματα, που βασίζονται στο τρίπτυχο της λαϊκής κυριαρχίας της εθνικής ανεξαρτησίας, της κοινωνικής απελευθέρωσης;

Πού είναι οι δημοκρατικές διαδικασίες της παράταξής μας, σύντροφοι και συναγωνιστές και συνάδελφοι; Γιατί διαλύθηκε η κεντρική συντονιστική Επιτροπή της ΠΑΣΚ από το 1984 και παρά τις επανειλημμένες υποσχέσεις ότι θα ξαναγίνει με δημοκρατικές διαδικασίες, όχι μόνο δεν έγινε, αλλά αντικαταστάθηκε από μηχανισμούς οι οποίοι δεν είναι σε θέση να εκφράσουν τη βάση της ΠΑΣΚ; Και αυτό συνάδελφοι ποιών μπορεί να βοηθήσει; Την κοινωνική αλλαγή; Τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό, που είναι ιδανικό και όραμά μας; Μπορεί με την αγνόηση της βάσης να προχωρήσει η λαϊκή συμμετοχή; Μπορεί να σηραχτούν τα μεγαλεπήβολα σχέδια για ένα τέτοιο όραμα όπως είναι ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας; Δεν μπορεί ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της κοινωνίας, συνάδελφοι να γίνει με μηχανισμούς από το παρασκήνιο και εν αγνοία των εργαζόμενων και του λαού;

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΡΕΣΤΟΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Εμείς συνάδελφοι, δεν τα βάζουμε με τα όργανα του κόμματος και δεν τα βάζουμε με τις διακηρύξεις του κόμματος και τις αποφά-

σεις του κόμματος. Εμείς τα βάζουμε με τους μηχανισμούς οι οποίοι στήθηκαν στις παρυφές της εξουσίας που έχουμε τονίσει και οι οποίοι μηχανισμοί στόχο έχουν τον έλεγχο των εργαζόμενων και την μονοπώληση της πολιτικής εξουσίας. Και όταν το κάνουμε αυτό, ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν θα είναι ο δρόμος στρωμένος με χαλιά. Είμαστε όμως αποφασισμένοι αυτό το δύσκολο και με αγκόβια στρωμένο δρόμο να τον περπατήσουμε. Δεν κάναμε επιλογή εμείς να είμαστε στις καρέκλες αρεστοί της εξουσίας, αλλά να είμαστε με το λάβαρο του αγώνα μέσα στο λαό και να προχωράμε μαζί με το λαό και να έχουμε την αγάπη του και την αγάπη του κλάδου.

Εμμεσα απευθύνθηκε η κατηγορία ότι κινδυνολογούμε. Όχι συνάδελφοι, δεν κινδυνολογούμε, υπάρχουν στοιχεία. Είναι κινδυνολογία για παράδειγμα ότι το 1985 πληρώθηκαν για πλασματικές υπε-

επείδη έχουμε κοινά οράματα, ας ξαναβρεθούμε αύριο και θα τα ξαναπούμε.

ΟΧΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΤΟ Σ ΚΙΝΗΜΑ

Ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος, ποιος είναι; Σαφώς και δεν είναι αποκλειστικός φορέας κοινωνικής αλλαγής το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι όμως, βασικός παράγοντας και βάθρο της Δημοκρατίας, γιατί μια κοινωνική αλλαγή με άλλες μεθόδους δεν μπορεί να έρθει παρά μόνο μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Το συνδικαλιστικό κίνημα όμως, συνάδελφοι της ΠΑΣΚ, πρέπει να είναι βάθρο της Δημοκρατίας. Δεν μπορεί να είναι εξάρτημα άλλου βάθρου της Δημοκρατίας. Γι' αυτό λέμε, ένα οργανωτικό αυτόνομο. Διότι αν είναι εξάρτημα, τότε το συνδικαλιστικό κίνημα, δεν εκφράζει τους καθημούς, τα οράματα και τα συμφέροντα των εργαζόμενων, παρά μέσα από φί-

ΟΜΙΛΙΕΣ ΕΚΠΡΟΣ

ωριές 7,5 δις; Αυτό δεν είναι παραχάραξη του εννιαίου μισθολογίου; Και αν δεν είναι το συνδικαλιστικό κίνημα μαζικό, αγωνιστικό και οργανωτικό αυτόνομο, πως θα παρέμβει να σταματήσει μια τέτοια εξέλιξη;

ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Εμείς συνάδελφοι και συνάδελφισσες, σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι είμαστε σε θέση να λέμε την αλήθεια. Κανένας δεν παραγωγίζει τις πράγματι κορυφαίες κατακτήσεις του κλάδου, όπως είναι τα παιδαγωγικά τμήματα και το μισθολόγιο και ο σχολικός Σύμβουλος και μια σειρά άλλα ζητήματα. Όμως για να γίνουν αυτά, αγωνίστηκε ο κλάδος και το δημοσκόπουλαλληλικό κίνημα. Κανένας παράγοντας, καμία Κυβέρνηση, η οποία λειτουργεί μέσα σε σκληρή ανταγωνιστική κοινωνία, δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσει τα συμφέροντα των εργαζόμενων αν εκείνοι έχουν περιβουροποιηθεί και παραμένουν την λήθη από την ίδια την Κυβέρνηση.

Η σοσιαλιστική Κυβέρνηση της χώρας, θα βρει στους αγώνες των εργαζόμενων την συμπαράσταση και τη βάση να υλοποιήσει τις διακηρύξεις της. Δεν μπορεί να την βρει στην κοινή και στην περιβουροποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο

τρο που έρχεται από πάνω.

Συνάδελφοι, ούτε σήμερα είναι εξάρτημα το συνδικαλιστικό κίνημα, όμως όπως και χθες στην δευτερολογία μου ξεκαθάρισα, επιδιώκεται σήμερα ο έλεγχος του συνδικαλιστικού κινήματος και η αποσταθεροποίηση της αγωνιστικής του πορείας και προοπτικής.

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ

Συνάδελφοι της ΔΗΚΙ, αυτό τα πράγματα μεγαλόχημα τα οποία θα του επιτροσόφου σας παρουσιάσατε στην Γενική Συνέλευση, δεν πείθουν όσους γνωρίζουν την ιστορία του πολιτικού σας φορέα. Δεν έχω τίποτα με σας, το έχω διακηρύξει επανειλημμένα. Αυτή η θέση που βγαίνει από τις ιδεολογικές αρχές της 3ης του Σεπτεμβρίου ότι οι εργαζόμενοι έχουν κοινά συμφέροντα και ανεξάρτητα από τις τοποθετήσεις τους, είναι δυναμικός φορέας κοινωνικής πρόοδοι και αλλαγής. Όμως δεν έχετε πραγματικό δικαίωμα να γίνετε τμητές εσείς. Διότι δεν ξεκαθαρίζετε τα πράγματα. Διότι νομίζετε ότι είναι κοινά τα συμφέροντα του Λάτση και του Βαρδολογιάννη, με τα συμφέροντα του εργαζόμενου στην φάσμα, στο σχολείο ή οπουδήποτε αλλού και η ιδεολογία σας για το προχώρημα της κοινωνίας όσον αφορά την

οικονομική βάση είναι η φιλελεύθερη οικονομία. Που σημαίνει, η ελεύθερη εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο, ο ελεύθερος πλουτισμός των ολίγων σε βάρος των πολλών, διότι είναι αδύνατον μαθηματικά να πλουτίζουν οι λίγοι και ταυτόχρονα να καλοπερνάνε οι πολλοί. Αυτό είναι αφύσικο, είναι νομοτελεστικά αδύνατον.

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Συνάδελφοι της Δημοσιοπάλληλης Ενότητας, εμείς σας δεχόμαστε σαν συναγωνιστές όμως η στήρα αντικαταστάσιμη στάση που κρατάτε και η αγνόηση των πραγματικών κατακτήσεων του κλάδου και του λαού, δεν διευκολύνει πολλές φορές την κοινή πορεία στο βαθμό που θα ήθελε ολόκληρο το λαϊκό κίνημα.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Ρωτήθηκε έμμεσα ποιά είναι η ταυτότητά μας ή ιδεολογική ταυτό-

τητα μας. Αναφέρθηκε ήδη έμμεσα. Πιστεύουμε συνάδελφοι και συναδελφισσες στο αυτόνομο οργανωτικό συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτόνομο συνδικαλιστικό κίνημα, ταξικό, πολιτικοποιημένο, που θα έχει όλα τα γνωρίσματα που επανειλημμένα με διακρίσεις έχει κάνει γνωστό και σαφές η ΠΑΣΚ, αλλά ξεχάστηκαν τελευταία. Έτσι εμείς ξεκινάμε μια τεράστια προσπάθεια να επαναφέρουμε τα πράγματα στο σωστό δρόμο με βάση τις ιδεολογικές μας αρχές και θα γίνει αυτό συνάδελφοι, γιατί είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε και είναι χιλιάδες αυτοί που έχουν τους ίδιους καημούς. Είναι αυτοί οι καημοί, που σχετίζονται με τα γενικότερα οράματα, που έχουμε σαν εργαζόμενοι και σαν λαός.

Θα ήθελα ακόμα να απευθύνω μια ερώτηση προς τους συναδέλφους της ΔΗΚΙ: Το γεγονός ότι μια σειρά πασιότες συνάδελφοι παρά την συνειδησιακή κρίση που επιχειρείται να τους επιβληθεί, τόλμησαν και παρουσιάζονται πρωταπορία και μπροστάρηδες εδώ μέσα. Αναγνωρίζετε ή όχι ότι είναι γέννημα και ανέπτυξη της απελευθερωτικής ιδεολογίας που ασπάζεται το ΠΑΣΟΚ και η ΠΑΣΚ; Μόνο μέσα από μια τέτοια ιδεολογία μπορούν να ξεπηδήσουν τέτοιες κινήσεις οι οποίες μπορεί να επαναφέρουν το συνδικαλιστικό κίνημα στο σωστό δρόμο. Που διαφέρουμε ουνεπώς εμείς από την ΠΑΣΚ;

ΠΛΑΙΣΙΑ ΔΟΕ ΚΑΙ ΑΔΕΔΥ

Είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε, οι θέσεις του κλάδου και οι αποφάσεις του κλάδου, να γίνουν πραγματικότητα από κάθε μετερίζι και οι αγωνιστές όταν χάνουν ένα μετερίζι, ιδρύουν ένα άλλο. Δεν παρατούνται, δεν περιθωριοποιούνται και μες είμαστε τέτοιοι.

Είναι αναγκαία συνάδελφοι, μια εξήγηση: Δεν μπορεί άλλο ο κλάδος να περιμένει και να ανέχεται να βρίσκεται σε εκκρεμότητα η υλοποίηση των θέσεων του και του διεκδικητικού του πλαισίου.

Δεν είναι άλλο σε θέση ο κλάδος, δεν μπορεί να ανέχεται την αγνόηση του όταν παίρνονται αποφάσεις που τον αφορούν. Και αναφέρθηκε χτες μια σειρά από τέτοιες επιλογές.

Στο θέμα του διεκδικητικού πλαισίου της ΑΔΕΔΥ, η δική μας θέση είναι ξεκάθαρη. Σε θέματα κοινού πανδημοσιοπάλληλικου ενδιαφέροντος που μας εκφράζουν και συμφωνούμε, θα είναι κοινά και οι αγώνες, γιατί διαφορετικά, θα γυρίζαμε πίσω στους κλαδικούς, στενοκλαδικούς και συντεχνιακούς αγώνες κάτι που δεν βοηθάει την μαζικοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος στην συνολική αντίληψη και αντιμετώπιση των γενικότερων προβλημάτων της χώρας και του λαού, κάτι που τελικά φέρνει πίσω.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΣΑΣ

Επιώθηκε από το συνάδελφο εκπρόσωπο της ΔΗΚΙΑΝΕ, ο Πρόεδρος δεν προχώρησε παραπέρα να εντοπίσει τους μηχανισμούς. Αντιστρέφω το ερώτημα και λέω στον συνάδελφο Σπαγόπουλο: Δεν μας είπατε τίποτα για τους μηχανισμούς που ελέγχουν την παράταξη σας και προσπαθούν να φμώσουν το κίνημα των εργαζομένων που έχει την δική σας ιδεολογική και πολιτική θέση. Ή δεν υπάρχει. Εμείς είχαμε το πολιτικό θάρρος αυτό να το καταγγείλουμε και να το παλέψουμε να σταματήσει. Περιμένουμε και από

σας, όχι για να δούμε αν είστε θαρραλέοι γιατί γνωρίζουμε ότι έχετε θάρρος και ήθος. Πρέπει όμως να βρείτε και την πολιτική και συνδικαλιστική βούληση, να χτυπήσετε προς όφελος όλου του εργατικού κινήματος, αυτούς τους μηχανισμούς. Ή δεν διαβάζουμε καθημερινά στις εφημερίδες τι κάνει ο Α και ο Β παράγοντας και πως μαντρώνει τις συνδικαλιστικές ηγεσίες του χώρου σας για να τις καθοδηγήσει προς τα εκεί, που είναι το συμφέρον αυτών των παραγόντων και όχι των εργαζομένων;

ΔΕΔΟΜΕΝΗ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΑΣ

Συνάδελφοι, μπλίνει το ερώτημα, από πολλούς καλόγνυμα και από άλλους κακοπροαίρετα. Τι θα κάνετε από την Δευτέρα; Με ποιούς θα συνεργαστείτε; Πρώτα πρώτα είναι ένα ερώτημα αυτό που αφορά όλους όσους καταθέτουν ψηφοδέλτιο και όπως ξέρετε η κόλλη και το παραβόν, δεν ξέρουμε εκ των προτέρων τι θα γεννηθούν. Επειδή όμως μπλίνει αυτό το ερώτημα, πρέπει να απαντήσω. Υπάρχουν δεδομένες οι αρχές μας και οι επιλογές μας. Είναι δεδομένες οι θέσεις και οι αποφάσεις του Κλάδου. Αλλά είναι και δεδομένη η αποφασιστικότητα μας να αγωνιστούμε για την υλοποίηση τους. Κάτι που πρέπει όλοι να το δηλώσουν και όχι να παραπέμπουμε συνέχεια στις καλένδες τα προβλήματα και σε διαλόγους και σε χαρτοπολέμους που δεν έχουν πέρας ποτέ.

ΜΕ ΝΗΦΑΛΙΟΤΗΤΑ

Μας απευθύνθηκε η κατηγορία ότι βρισκόμαστε σε σύγχυση και ότι την τελευταία στιγμή θα αναλύουμε. Θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε συνάδελφοι ότι με νηφαλιότητα και χωρίς εμπόδια πήραμε την απόφαση. Και μια διαβεβαίωση, η σύγχυση και η ουκιάση που επιδιώκεται από την ηγετική ομάδα της ΠΑΣΚ να περάσουν στην βάση, αυτά είναι που θα τερματιστούν με την δική μας παρέμβαση. Αναφέρθηκε επίσης, ότι η κρίση μεθοδεύτηκε από την κορυφή και όχι στην βάση, για λόγους προσωπικών αντιθέσεων.

Αν υπήρχε επιλογή να γίνει κρίση, υπήρχε δυνατότητα να μεθοδευτεί εδώ και πολλά χρόνια τώρα στην βάση. Οι σύντροφοι και οι συναγωνιστές της ΠΑΣΚ ξέρουν αν μεθοδεύτηκε και είναι σε θέση να το γνωρίζουν. Προσωπικές αντιθέσεις, απόλυτη διαβεβαίωση, ούτε μια προσωπική αντίθεση σε κανένα θέμα. Για κανένα προσωπικό θέμα, πρόβλημα ή οποιαδήποτε άλλο ζήτημα, δεν έχει υπάρξει μεταξύ και των έξι μελών της ΠΑΣΚ στην ΔΟΕ. Μήπως είναι φιλοδοξία να παραμείνω Πρό-

εδρος στην ΔΟΕ;

Μα αν είχα μια τέτοια φιλοδοξία να παραμείνω Πρόεδρος δεν ήταν δυνατόν να την ικανοποιήσω;

Όμως δεν είχα την ιδιότητα του ασπώνδουλο συνδικαλιστή ο οποίος κίππει συνεχώς τον αυχένα του, για να μπορούν να περνάνε επιλογές ανεπίτρεπτες και για την κοινωνική αλλαγή και για την πορεία της Εκπαίδευσης και για να συμφέρουντα των εργαζομένων στον χώρο μας.

Επειδή επιώθηκε επίσης ότι μεθοδεύτηκε η κρίση από έξω παραταξιακά Κέντρα, ρωτάμε: «Αναγνωρίζετε ότι μεθοδεύτηκε από έξω-παραταξιακά Κέντρα η καταμνηση των Πεπραγμένων του Δ.Σ. της ΔΟΕ;» Αν το ομολογείτε, τότε συμφωνείτε μαζί μας. Και εμείς σας καλούμε να υπερψηφίσετε το ψηφοδέλτιο μας, για να χτυπηθούν αυτά τα Κέντρα. Εμείς συνάδελφοι και επαναλαμβάνω με πλήρη συναισθηση του εγχειρήματος που επιχειρούμε και με πλήρη συναισθηση για το ήθος και την αποφασιστικότητα της ΠΑΣΚ να προωθήσουν οι θέσεις της όπως αυτές είναι αποφασισμένες από τον Κλάδο, θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι ποτέ δεν θα σκύσουμε τον αυχένα και το έχουμε δηλώσει.

Η ΒΑΣΗ ΕΧΕΙ ΗΘΟΣ

Κάπου η ηγετική ομάδα της ΠΑΣΚ επιχειρεί να περιγράψει την βάση σαν ένα σύνολο ανθρώπων που δεν είναι σε θέση να επιλέγουν αυτό που είναι σωστό. Εμείς πιστεύουμε και στην σοφία και στο ήθος και στην αποφασιστικότητα της βάσης. Και γι αυτό, θα καταφύγουμε σε αυτήν. Παρεμβαίνουμε θετικά και όχι αρνητικά. Δεν μας διακατέχει κανένα δικομματικό, αντι-κυβερνητικό ή άλλο μένος. Μας διακατέχει όμως η ανησυχία σε ποιόν βαθμό θα προχωρήσουν τα οράματα και τα όνειρα του Κλάδου στην υλοποίηση τους.

Συνάδελφοι ΠΑΣΚίτες, εμείς δεν έχουμε τίποτα με εσάς, που δεν γνωρίζετε τις σκοπιμότητες που κρύβονται πίσω από τις επιλογές και τα σχέδια αυτών που ευθύνονται για το κατόντημα της παράταξης. Γνωρίζουμε τους εκβιασμούς και την ιδεολογική τρομοκρατία που επιχειρείται εναντίον σας. Γνωρίζουμε την λάσπη που πέφτει και θα πέφτει πίσω μας. Γνωρίζουμε τις ανακρίβειες που θα επωθούν.

Γνωρίζουμε τους χαρακτηρισμούς που θα αποδοθούν. Δεν είμαστε οι αγαπητοί της εξουσίας. Δεν έχουμε το χρίσμα. Έχουμε όμως το ήθος, το θάρρος και το ταξικό καθήκον ανεπτυγμένα. Αυτό μας φτάνει. Κατανοούμε την θέση μερικών συνοδελών μας, πλην της ηγετικής κλίμας που θα

πλαισιώσουν το ψηφοδέλτιο της Λεγόμενης ΠΑΣΚ Δασκάλων-Νηπιαγωγών.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΣ

Είτε από φόβο για διάσπαση, είτε από την ανάγκη να εκφραστεί η ΠΑΣΚ Δ/Ν μέσα από γνήσιες και συνεπείς φωνές και διαδικασίες. Όμως, για την ενότητα, έχουμε να πούμε κάτι. Η ενότητα δεν είναι αυτοσκοπός συνάδελφοι. Η ενότητα είναι μέσο να επιτευχθούν στόχοι. Εάν η ενότητα είναι «κατακρημνόν», είναι αρνητικός παράγοντας. Ο Άρης Βελουχιώτης όταν έβγαλε στο βουνό, είχε συστάσεις από όλους τους καλόγηρους ότι δεν θα πρέπει να το κάνει. Και ότι θα πρέπει να είναι «φρόνιμο παιδί» κάτω από την Κυβέρνηση των Δοσολόγων, για να μην κακοπεράσει

ο Ελληνικός Λαός. Αλλά, έπρεπε να το κάνει. Και τελικά, σεμνυνόμεστε όλοι για την Εθνική Αντίσταση και ο Λαός και η Χώρα μας. Συνάδελφοι Αντιπρόσωποι, όλους εμάς μας ενώνει το γεγονός ότι είμαστε εργαζόμενοι, που ανεξάρτητα από πολιτικές και κομματικές θέσεις και απόψεις, έχουμε καθήκον να αγωνιστούμε για την προώθηση των συμφερόντων μας, για την διασφάλιση μιας πορείας που να δικαιώνει τους στόχους και τις προσδοκίες του Λαού μας και του Κλάδου μας. Εμείς αυτούς τους στόχους συνάδελφοι θα εξημερητήσουμε, γιατί σε αυτούς πιστεύουμε.

Γιατί, αν δεν πιστεύουμε σε αυτούς, θα λυγίζαμε όπως είπαμε, γρηγορότερα την μέση μας. Σας καλούμε να αγωνιστείτε και να συσπειρωθείτε μαζί μας γι αυτούς τους στόχους, για τα ιδανικά που

όλοι πιστεύουμε. Αυτοί που σήμερα καπιλεύονται την ταμπέλα της ορθοδοξίας της παράταξης της ΠΑΣΚ συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι αύριο θα απειρολόγησαν τα πάντα.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΓΩΝΑ

Εμπρός να παλέψουμε για την προώθηση των θέσεων του Κλάδου σε σχέση με το Διεκδοσιακό Πλαίσιο και με όλα τα άλλα θέματα, για ένα σύστημα αξιολόγησης που θα απελευθερώσει τις δημιουργικές δυνατότητες του Δασκάλου και θα αξιωματίσει την προσωπικότητα του. Για ένα Σχολείο Δημοκρατικό, ανοικτό στην Κοινωνία με ίσες ευκαιρίες μόρφωσης, για την προστασία του εισοδήματος των Εργαζόμενων, για γνήσια ΑΤΑ, νομοθετικά καταχωρημένη,

για έλεγχο Τιμών-Κερδών, για την ανάκληση των τελευταίων ανατιμήσεων και την αναθεώρηση του Νόμου για τα Ενοίκια.

Για ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα. Για την άμεση νομοθετική κατοχύρωση των πλήρων πολιτικών δικαιωμάτων. Για ένα οργανωμένο αυτονομία, μαζικό, ταξικό, πολιτικοποιημένο Συνδικαλιστικό Κίνημα, για την ενότητα της Εργατικής Τάξης και όλων των εργαζόμενων. Για να σταματήσουν τα σχέδια που εμφανίζονται ενάντια στις επιλογές του Δημοσίου Παιδαγωγικού και Διδακτικού Κινήματος, ενάντια στην αγωνιστική πορεία της ΔΟΕ και της ΑΔΕΔΥ.

Για την συνέχιση της αγωνιστικής πορείας τους, σας καλούμε να πλαισιώσετε τις γραμμές μας. Σας καλούμε να υπερ-μηνιάσετε το ψηφοδέλτιο μας. Ευχαριστώ πολύ.

Στην Έκτακτη Γ. Συνέλευση της ΔΟΕ-27 και 28 Σεπτ. 1986

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟ-ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Με ιδιαίτερη χαρά αποδεχθήκαμε την ομόφωνη πρόσκληση της απερχόμενης διοικήσής σας, να παρεβρεθούμε και να χαιρετίσουμε την Έκτακτη Γ. Συνέλευση της ΔΟΕ, μιας Ομοσπονδίας πρωτοπόρας στους αγώνες του Δημοσιοϋπαλληλικού και γενικότερα του κινήματος των εργαζόμενων.

Θέλω πριν απ' οτιδήποτε άλλο, να εκφράσω την αισιοδοξία μου για την έκβαση των εργασιών του Συνεδρίου, από την επιτυχία του οποίου σηματοδοτείται η γενικότερη πορεία του Δημοσιοϋπαλληλικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Βρισκόμαστε εδώ σήμερα εγώ και πολλοί συνάδελφοί μου της Ε.Ε., αποδεικνύοντας έτσι συμβολικά, το ενδιαφέρον του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου για τον κλάδο των Δασκάλων και θα προσπαθήσω να σας ενημερώσω για τα προβλήματα που απασχολούν όλους μας και για την πορεία η οποία ακολου-

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ε.Ε. ΑΔΕΔΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΣΙΟΣ

Παραθέτουμε παρακάτω, σχεδόν αυτούσια την ομιλία του Προέδρου της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ κ. Κίτσιου. Ο συνάδελφος Δ. Κίτσιος, με ομόφωνη απόφαση του απερχόμενου Δ.Σ., προσκλήθηκε να ενημερώσει τους αντιπροσώπους και μέλη αυτήν όλο τον κλάδο των 45.000 δ/νων και νηπιαγωγών στα σημαντικά ζητήματα που απασχολούν το δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα. Η ομιλία του αποτελεί ντοκουμέντο χωρίς προηγούμενο για τα συνδικαλιστικά μας πράγματα και με μεγάλη συνεισφορά στο εργατικό κίνημα. Το «Δ. Βήμα» χωρίς επιφυλάξεις συνστά σ' όλους τους συνάδελφους, να μελετήσουν όλη την ομιλία.

Οπως θα γνωρίζετε αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε αποφασίσει απεργιακή κινητοποίηση για τις 15 του μήνα που διανύουμε. Απτήματα ήταν τα εξής:

1ον. Το οικονομικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εργα-

ζόμενοι στο δημόσιο.

2ον. Οι εικασίες που υπάρχουν σε μια σωρεία άλλων θεμάτων και τα οποία δυστυχώς δεν προχώρησαν.

3ον. Ήταν καθαρά θεσμικές διεκδικήσεις.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΑ

Πιο συγκεκριμένα: Είχαμε εκφράσει την αντί-

στην οικονομική πολιτική του 1986. Θα προσπαθήσω να εξηγήσω γιατί. Δεν ήταν αντίθεση

από άγνοια στα προβλήματα που διέρχεται ο τόπος και η οικονομία. Τα ελλείμματα του δημοσίου που ανέρχονται σε 700 δισ. - και μιλώ για τον τακτικό Π/σμό - τα ελλείμματα του Ισοζυγίου που φτάνει τα 3,2 δισ. δολάρια, - Η χαμηλή παραγωγικότητα.

Και μια σειρά άλλων προβλημάτων μας ήταν γνωστά. Άρα φυσικό θα ήταν να συμμεριζώμαστε το πρόβλημα και να αποδεχτούμε τη συμβολή στη λύση αυτού του προβλήματος. Εδώ δεν υπάρχει αντίρρηση. Πού ενοχλείται και πού εντοπίζεται ακριβώς η δική μας αντίρρηση; Στην ίση συμβολή όλων των ελλήνων πολιτών στο πρόβλημα, ανάλογα με την οικονομική τους δυνατότητα. Αν πράγματι είχαμε πεισθεί ότι ισόγραμμα συμμετέχουμε οι πάντες στο πρόβλημα και στην κρίση που διέρχεται η ελληνική οικονομία, δεν θα προβάλαμε - και να είστε βέβαιοι γι' αυτό - την παραοικονομική αντίρρηση. Πονάμε και μας,

ίως περισσότερο από πολλούς άλλους, τον τόπο και αγωνιούμε για την πορεία του. Αλλά διαπιστώσαμε δυστυχώς ότι εμείς σαν εργαζόμενοι, καλούμαστε να συμβάλλουμε περισσότερο από άλλες κοινωνικές ομάδες και μάλιστα περισσότερο από ομάδες που είναι υπαίτιες για τη δημιουργία των προβλημάτων και για την οικονομική κρίση και αναφέρομαι στην ολιγαρχία του πλούτου, στους βιομήχανους, στους εμπόρους, στους εισαγωγείς.

Θα προτιμούσα, και το λέω με κάθε ειλικρίνεια αυτό, να παρακολουθήσουμε ψυχρά τα όσα θα πω και να μην παρασυρθούμε από ενθουσιασμό. Είπα

ορισμένα πράγματα που ερεθίζουν και ευαισθητοποιούν. Παρακολουθείστε, παρακαλώ, τα στοιχεία τα οποία δεν είναι στοιχεία που επεξεργάστηκε η ΑΔΕΔΥ, η ΔΟΕ, ή κάθε άλλη Οργάνωση. Στοιχεία του 1985 από το Υπουργείο Οικονομικών. Θα τα διαβάσετε στις εφημερίδες, τα είπαμε και μεις, θα τα είπα και η ΔΟΕ, θα τα είπαν χίλιοι δύο. Οι μισθωτοί του δημοσίου, δηλώνουν μέσω φορολογητέο εισόδημα - αυτό προκύπτει σε μέσα επίπεδα από τις στατιστικές του Υπουργείου - 712.000 δρχ. Του ιδιωτικού τομέα 657.000, οι εργαζόμενοι με εξαρτημένη εργασία, οι ημερομίσθιοι μισθωτοί.

ΑΔΥΝΑΤΟΥΜΕ

- Οι εισαγωγείς, Γουνέμποροι είναι οι πρώτοι που μας ακολουθούν - 528.000 δρχ.

- Βιομήχανοι, Γιατροί, - ελεύθεροι επαγγελματίες - 305.000 δρχ.

- Κλινικάρχες, ηθοποιοί ελεύθεροι επαγγελματίες, Μηχανικοί, Δικηγόροι κλπ. κάπου στις 164.000 δρχ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τελικά, προσωπικά εγώ αλλά και σύσσωμη η Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ και πιστεύω όλοι μας, αδυνατούμε να δεχτούμε ότι είμαστε οι πλουσιότεροι από τους άλλους.

Αρα λοιπόν, όταν πράγματι υπάρχει το πρόβλημα και το αναγνωρίζουμε και χρειάζονται θυσίες για το ξεπέραςμα, είναι

δυνατόν πάλι να καλούμαστε εμείς να συμβάλλουμε στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό. Τι έγινε λοιπόν με τους άλλους;

Κάναμε προτάσεις για το φορολογικό Νομοσχέδιο και σφειλούμε να αναγνωρίσουμε γιατί δεν έχουμε κανένα σύνδρομο ούτε κυβερνητικό, ούτε αντικυβερνητικό, σφειλούμε να ομολογήσουμε και να δεχτούμε ότι σε σχέση με προηγούμενα, ήταν πάρα πολύ καλύτερο. Ωστόσο, τα παράθυρα που άφησε, δίνουν τη δυνατότητα σ' αυτούς δυστυχώς τους αεριτζήδες, τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους ελεύθερους και τους εμπόρους που επιδεικνύουν φοβερή προσαρμοστικότητα, να βρίσκουν αμέσως τις διεξόδους και να επανερχόμαστε στα ίδια.

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΠ

Είχαμε πει: Υλοποίηση του (ΦΑΠ). Τον στηρίξαμε και τον στηρίζουμε και θα τον στηρίζουμε, αλλά δεν εφαρμόζεται. Φόρος ακίνητης περιουσίας: Είχαμε πει να εφαρμοστεί - και το κάναμε πρόταση - αυτό που εφαρμόζεται στις Η.Π.Α. ό,τι δηλώνεις υποχρεωτικώς από τα περιουσιακά σου στοιχεία και ό,τι αποκρύψεις, παύει αυτόμα-

τα να είναι περιουσιακό σου στοιχείο.

Για να δούμε: Θα ξέχναγαν οι μεγαλοβιομήχανοι και οι έμποροι να δηλώσουν τη Μερσεντές; Θα ξέχναγαν να δηλώσουν τη βίλλα στην Εκάλη ή στην Κηφισιά ή οπουδήποτε αλλού; Ασφαλώς όχι. Αλλά τώρα ξέχνουν και ξεχνώντας δεν φορολογούνται.

...ΚΑΙ ΚΕΙΝΟΙ ΘΑ ΜΕΝΟΥΝ ΑΠΕΞΩ

Είχαμε ζητήσει την ποινικοποίηση του φορολογικού αδικήματος, ως το μέγιστο κοινωνικό

αδικήμα, διότι αποφυγή φορολόγησης, δε σημαίνει τίποτα άλλο, σημαίνει ευθέως κλοπή από την

Ενημέρωση αντιπροσώπων

τοῦτη τη δική μας, που δεν έχουμε καμία μα καμία δυνατότητα να παρακάμψουμε το εκάστοτε φορολογικό σύστημα. Τους νόμους τους χρησιμοποιούμε όλοι, τα νοσοκομεία τα χρησιμοποιούμε όλοι, τη ΔΕΗ όλοι, τον ΟΤΕ. Πώς εμείς θα πληρώνουμε και κείνοι θα μένουν απ' έξω;

Αυτά είναι τα προβλήματα συνάδελφοι και επτέλους τώρα με το καινούργιο φορολογικό, γιατί πάλι μιλάμε για φορολογικό, να επανέλθουμε και θα επανέλθουμε πιο σκληρά, γιατί αν δεν υιοθετηθούν αυτά, μη περιμένουμε να λυθούν προβλήματα. Με την περικοπή της ΑΤΑ, κατά ορισμένες μονάδες, θα συγκεντρωθούν από τους δημόσιους υπάλληλους περί τα 20 ως 25 δισ. Τι θα προσφέρουν συνάδελφοι σας ρωτώ ειλικρινά; Στα 700 δισ. έλλειμμα, πόσο θα καλύψουν δηλαδή το έλλειμμα; Στον ιδιωτικό τομέα ίσως να είναι περισσότερο, αλλά θα τολμήσω ειλικρινά να κάνω τον εξής συλλογισμό: Θα ήταν προτιμότερο, να μην κοβόταν η ΑΤΑ, να

παρέμενε το ίδιο περσινό φορολογικό σύστημα, να έπαιρναν οι εργαζόμενοι την ΑΤΑ και να έπαιρνε η φορολογία μέσα πάλι από τους εργαζόμενους, διότι έτσι ήταν μια διέξοδος να βάλει χέρι στην αιμοδοσία. Με την περικοπή της ΑΤΑ, είναι αμφίβολο πού πηγαίνει το προϊόν του κέρδους. Και ρωτώ: Θα το δηλώσουν στην εφορία το 4%, 5% που κέρδισαν όλοι αυτοί οι ελεύθεροι επαγγελματίες και αν μιλάμε ότι θα πάει στις επενδύσεις στην παραγωγικότητα, έχει καλώς. Μα που θα επενδύσει ο κλινικάρχης συνάδελφοι; Σε ποιά παραγωγικότητα, σε ποιά αναπτυξιακή δραστηριότητα; Ο δικηγόρος εργοδότης που έχει 5-10 υπαλλήλους, πού θα επενδύσει το 4%-5% που χάνουμε μεις από την ΑΤΑ φέτος, πού θα πάει; Πού θα πάει από το γιατρό που έχει τις νοσοκόμες; Πού θα πάει από τον αρχιτέκτονα, τον πολιτικό μηχανικό, το φροντιστή καθηγητή; Πού θα πάει; Δηλαδή θα επεκτείνει τα φροντιστήρια; Θα επεκτείνει τα γραφεία του για να βοηθήσει την ανάπτυξη;

ΠΟΥ ΠΑΕΙ Η ΑΤΑ;

Αρα λοιπόν είναι κάτι περισσότερο από βέβαιο, ότι σε σωρεία κοινωνικών ομάδων, το προϊόν της στέρησης της ΑΤΑ από τους εργαζόμενους, πηγαίνει στην τσέπη τους και πουθενά αλλού. Αν βρεθεί κανείς έντιμος βιοτέχνης, κάποιος από τους βιομήχανους που μεταξύ των άλλων σκέφτεται και πονάει λίγο τον τόπο, μπορεί πράγματι αυτό το προϊόν που αποκομίζει

να το επενδύσει, να μειωθεί το κόστος παραγωγής κ.λ.π. Μόνο αυτή η εξαιρεση μπορεί να υπάρξει.

Αρα λοιπόν, η περικοπή της ΑΤΑ δεν μπορεί να μας πείσει ότι πράγματι θα συμβάλλει γενικότερα σε οποιαδήποτε αναπτυξιακή δραστηριότητα.

Ένα στοιχείο ακόμα που πρέπει να το τονίσουμε: Εισαγόμενος πληθωρισμός.

ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ = ΕΞΑΡΤΗΣΗ

Το Ισοζύγιο πληρωμών φέτος, θα πάει καλύτερα από πέρσι κι αυτό είναι ευχάριστο, πάρα πολύ ευχάριστο, διότι ξεπερνιέται ένα πρόβλημα και μειώνεται ο βαθμός εξάρτησης, γιατί όσο δεν είσαι απέξω, τόσο σου επιβάλλουν όρους. Θέλοντας και μη δηλαδή, δεν είναι υπόθεση. Όποιες οικονομίες, όποιο σύστημα, έχουν κα-

ταφύγει σε δανεισμό, κατ' ανάγκη αποδέχτηκαν μερικώς ή αρκετούς όρους από τους δανειστικούς φορείς, είτε λέγεται Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, είτε Διεθνής Τράπεζα, είτε, είτε, είτε. Δεν βγάζει κανένας τα χρήματα από την τσέπη του και να σου λέει: «Πάρτα, αναπτύξου, κάνε την πολιτική σου, για να μαζέψεις ψηφοφόρους».

Δεν το κάνουν αυτό, είναι κοινή συνείδηση αλωνίων. Πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση. Κάπου και κείνοι έχουν συμφέροντα. Ξέρετε σεις κανέναν να βγάζει χρήματα από την τσέπη του και να τα μοιράζει για να κάνει ό,τι θέλεις; Όχι ασφαλώς, κάπου ποντάρουν.

Αρα λοιπόν φέτος λέω το Ισοζύγιο, θα πάει καλά και θα

πάει καλά για δύο λόγους:

- Η στασιμότητα στην αύξηση του δολαρίου ενώ υπολογίζονταν στον Πρ/σμό 20%, αύξηση της τιμής του δολαρίου σε σχέση με τα 149 που έκλεισε τον περασμένο χρόνο.

- Και τα καύσιμα. Ήδη 1.000.000 δολάρια έχει ανακοινώσει επίσημα η Κυβέρνηση.

ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ

Αλλά, όσον αφορά το εμπορικό Ισοζύγιο και όω είναι το ζήτημα το δικό μας που έχει σχέση με τον εισαγόμενο πληθωρισμό, τα πράγματα δεν πάνε καλά. Το εμπορικό Ισοζύγιο, έχει ανατραπεί και έχει επιδεινωθεί, σε σχέση με πέρυσι και με πρόπερα. Έχουμε περισσότερες εισαγωγές από τις εξαγωγές. Αφού λοιπόν εμείς υποστήκαμε το μέτρο του εισαγόμενου πληθωρισμού, πώς πυροδοτείται και εξακολουθεί να πυροδοτείται ο εισαγόμενος πληθωρισμός; Δηλαδή να αυξάνουν τα εισαγόμενα; Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι δεν ήταν οι εργαζόμενοι στο σύνολό τους η αιτία πυροδότησης του εισαγόμενου πληθωρισμού των εισαγωγών. Ότι συμμετέχουμε, συμμετέχουμε σε ένα βαθμό, αλλά δεν είναι τόσο

ισχυρή η δική μας παρέμβαση, έτσι ώστε να μπορεί να αποκαταστήσει την ισορροπία ή την ευνοϊκή τροπή του εμπορικού Ισοζυγίου. Άλλες κοινωνικές ομάδες λοιπόν συμμετέχουν στον εισαγόμενο πληθωρισμό και τροφοδοτούν, δυστυχώς, υψηλά επίπεδα, που τελικά καλούμαστε εμείς να τα πληρώσουμε. Και υπάρχει και μια αντίφαση. Όταν πέρυσι συζητούσαμε για τον εισαγόμενο πληθωρισμό με την Κυβέρνηση, μας είπε ότι επηρεάζει περίπου 20% το γενικό δείκτη τιμών καταναλωτή, το γενικό ύψος του πληθωρισμού. Δηλαδή αν έχουμε 20% πληθωρισμό, οι 4 μονάδες οφείλονται σε εισαγόμενο, δηλαδή 16 είναι ο εγχώριος και 4 εισαγόμενος.

1986: 16% ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ - 11% ΑΤΑ

Φέτος προβλέπει η Κυβέρνηση 16% και να ελπίζουμε να επαληθευτεί, δεν έχουμε να αισιοδοξούμε και να ευχαριστούμαστε να πάει στο 17%, στο 18%. Είναι σε βάρος όλων μας. Μακάρι να πάει και κάτω από το 16%, αλλά αφού υπολογίζει 16%, πως λοιπόν η ΑΤΑ βγαίνει 11% περίπου μέσα στη χρονιά; Που σημαίνει ότι έχουμε 5,5% κράτηση για εισαγόμενο πληθωρισμό. Το 20% σημαίνει 3,2%. Έπρεπε λοιπόν από το 16 μείον 3,2 να πάρουμε τα υπόλοιπα και ενώ έδειξε ιδιαίτερη ευαισθησία στο να παρακρατήσει κάπου 0,5-0,7, γιατί λέει ότι κάποιο λάθος

έγινε, γιατί ανάλογη ευαισθησία συνάδελφοι να μην δεχτεί και σε αυτό το περίφημο 20% περίπου και να μας κρατήσει 3,2%; Είναι κάποια ερωτήματα αναπάντητα, ή τουλάχιστον δεν ξέρω πώς τα κατανοεί ο καθένας, αλλά σαν συνδικαλιστής και γω και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, αδυνατούμε να απαντήσουμε και στους καλοπροαίρετους, πολύ δε περισσότερο στους κακοπροαίρετους, όταν μας θέτουν τέτοια ερωτήματα.

Δεν ξέρω σεις όταν βρεθείτε στη θέση αυτή, τι θα απαντούσατε στο συγκεκριμένο.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΠΙΔΕΙΝΩΘΟΥΝ

Ο κ. Πρωθυπουργός στην Θεσσαλονίκη, είπε ότι θα συνεχιστεί - τουλάχιστον αυτό αντιληφθήκαμε - η ίδια οικονομική πολιτική και το 1987. Οφείλουμε εδώ να πούμε ότι τα προβλήματα θα επιδεινωθούν ιδιαίτερα,

θα υπάρξουν αντιδράσεις. Ανεξάρτητα από το τι θα κάνουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, ανεξάρτητα από το τι θα επιλέξουν ως δρόμο τους οι παρατάξεις και τα κόμματα, είναι το υπαρκτό πρόβλημα, είναι το υπαρκτό

Ενημέρω

πρόβλημα του ημερομίσθιου και του μισθωτού και αν ξεπεράσουμε λίγο το θέμα, λίγο σε επίπεδο διπλόμισθων, δηλαδή δύο μισθών μέσα στην οικογένεια, που κάπου τα πράγματα βολεύονται, για το μονόμισθο και για τους μονόμισθους που είναι αρκετές δεκάδες χιλιάδες, τα πράγματα είναι ιδιαίτερα μα ιδιαίτερα σοβαρά. Είδατε και ξέρετε και έχετε εμπειρία τι σημαίνει.

Ξέρετε τις αναδραστικές δαπάνες σε λογαριαμούς κοινής οφείλειας, κοινόχρηστα κ.λ.π. Τι να απαντήσουμε σ' αυτό τον άνθρωπο; Τι να του πούμε δηλαδή; Ότι πρέπει να του κρατείται το 4%, το 5% για εισαγόμενο πληθωρισμό που δεν μπορεί να βγάλει πέρα ούτε το παιδικό του, τα βιβλία τυ σχολείου τους;

Είναι σοβαρά προβλήματα και παρακαλώ να τα δούμε και μες με ιδιαίτερη προσοχή. Πρέπει επιτέλους να πείσουμε την Κυβέρνηση για ορισμένα πράγματα. Είχαμε μείνει σύμφωνοι ότι θα κουβεντιάσουμε το θέμα στο ΕΣΑΠ της οικονομικής πολιτικής και ενώ αναμενονταν η ανακοίνωση της οικονομικής πολιτικής και ενώ περιμέναμε αυτό το περίφημο ΕΣΑΠ να προβάλουμε τους λόγους και τους ισχυρισμούς μας, δυστυχώς, δεν πραγματοποιήθηκε και μάθαμε και ακούσαμε την οικονομική πολιτική από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Τέτοια δεν πρέπει να επαναληφθούν, διότι

και το συνδικαλιστικό κίνημα τελικά, θα αρχίσει να επιβάλλει τους όρους του σε μια προσπάθεια αντισταθμίσεως των σκληρών πέσεων που ακούν άλλες κοινωνικές ομάδες.

Αλλά οικονομικά προβλήματα είναι σε σχέση με το μισθολόγιο. Έχουμε προβλήματα σε σχέση με το μισθολόγιο. Το μισθολόγιο ξέρετε και πράγματι πρέπει να αναγνωρίζουμε τη συμμετοχή μας και τη συνεισφορά μας με το Υπουργείο Οικονομικών και βοηθήσαμε και δέχτηκε τη βοήθειά μας σε μεγάλο βαθμό, για να φτάσουμε αυτό το μισθολόγιο, το οποίο μισθολόγιο έχει μια δυναμική και επιδέχεται διορθωτικές κινήσεις για να γίνει τελικά αυτό που όλοι μας επιθυμούμε. Αλλά από το '74 μέχρι σήμερα και ενώ είχαμε μείνει σύμφωνοι ότι κάποιες διορθωτικές κινήσεις θα πρέπει να γίνουν σε ότι αφορά την ενσωμάτωση της ΑΤΑ μέσα στους μισθούς, σήμερα η ΑΤΑ φτάνει να είναι, θα φτάσει αύριο, μεθαύριο, να είναι μεγαλύτερη από τους μισθούς. Άρα κάπου είναι και λίγο αστείο να μιλάει κανένας για βασικό μισθό 40.000 τη στιγμή που η ΑΤΑ μπορεί να έχει 45.000 κλπ. Είναι ένα πρόβλημα και υπάρχουν και άλλες παρενέργειες σε σχέση με κοινωνικά επιδόματα, σε σχέση με τα οικογενειακά επιδόματα κ.ο.κ.-

ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Δεν μπορέσαμε να κάνουμε τίποτα εκεί. Δεν μπορέσαμε επίσης να κάνουμε τίποτα στα κοινωνικά επιδόματα που παραμένουν 2.000 και κάτι για τη σύζυγο και κάπου στις 1.600 ίσως και λίγο περισσότερο για τα παιδιά. Πραγματικά - και δεν έχω μαζί μου στοιχεία για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα - όταν ο σύζυγος για 4μελή οικογένεια παίρνει 28.000 και όταν η σύζυγός του επίσης παίρνει 19.000 διότι της κρατείται, δεν της αποδίδεται του συζύγου, καταλαβαίνετε ότι μιλάμε για 40.000 δρχ. περίπου για κοινωνικό επίδομα, τη στιγμή που στο δημόσιο, μιλάμε

για 5.000 - 6.000 δρχ. Είναι κάποιες ανισότητες και είχαμε βάλει την προοπτική επιτέλους της σύστασης ενιαίου φορέα χορήγησης κοινωνικών επιδομάτων. Δεν νοείται η κοινή οφείλη να έχει 40.000, οι δημόσιοι 6.000 και ο αγρότης ή ο οικοδόμος 0. Επιτέλους πρέπει να μπει το σπέρμα της προοπτικής ενιαίας ρύθμισης πάνω στα κοινωνικά επιδόματα. Αυτό σημαίνει κοινωνική πολιτική. Ο φορέας ακόμα δεν μίληκε ούτε καν στα σκαριά. Αναγνωρίζουμε το οικονομικό πρόβλημα, αλλά δεν μπορεί να εξαντλείται εκεί ο Πρ/σμός να μην μπορεί να κάνει

ΥΠΕΡΠΡΟΣΩΠΩΝ

δηλαδή μια διορθωτική κίνηση των 500 ή των 1.000 δρχ., ώστε προοπτικά η φωνίδα αυτή να

κλείνει για τους ίδιους κοινωνικούς λόγους. Διότι παιδί και το ένα, παιδί και το άλλο.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΥ

Τέλος πάντων, είναι και θέματα βέβαια οικονομικά σε σχέση με το μισθολόγιο, που αφορούν άλλες κοινωνικές ομάδες και δεν θα ήθελα να κουράσω. Είναι σε σχέση με τους αγροφύλακες, είναι σε σχέση με τους κοινοτικούς υπαλλήλους, τους

αδιαβάθμτους και χίλια δυό άλλα ζητήματα, που εν πάση περιπτώσει παρά την επιταγή του Ν. 1505 ότι μέσα σε δημηνο από την δημοσίευσή του θα είχαν ρυθμιστεί με Π.Δ., σήμερα 1,5-2 χρόνια μετά εν πάση περιπτώσει, δεν προχώρησε και κει το θέμα.

ΘΕΣΜΙΚΑ

Πάμε στο θέμα των θεσμικών. Ο νόμος περί προσλήψεων. Βέβαια είναι πάρα πολύ θετικό και το αναγνωρίζουμε σαν γεγονός, ότι έχει επιτέλους δοθεί έστω με καθυστέρηση και αναμένονται οι προτάσεις. Δεν μπαίνω στο περιεχόμενο, αν συμφωνούμε ή όχι. Είναι κάτι που θα συζητηθεί σε επίπεδο συνδικαλιστικών οργανώσεων με τους αρμοδίους και εν πάση περιπτώσει, θα προσπαθήσουμε για το καλύτερο δυνατό, έτσι ώστε ένα αντικειμενικό σύστημα να ισχύει στο δημόσιο, αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα για προσλήψεις. Να κλείσει το παράθυρο του ρουαφειού άπαξ

και δια παντός. Αλλά εξακολουθούν να παραμένουν τα θέματα των Οργανισμών, δεν μπορεί ακόμα να εφαρμοσθεί το Βαθμολόγιο στις δημόσιες υπηρεσίες. Ωστόσο, το κόστος όλοι μας, περί κακής λειτουργίας, περί στασιμότητας στη δημόσια Διοίκηση, το εισπράτουμε, ενώ επιμένουμε και ενώ είχαμε μείνει σύμφωνοι ότι οι Οργανισμοί θα περάσουν μέσα σ' ένα εξάμηνο, από τότε. Μέχρι σήμερα, σε κανένα, μα κανένα χώρο, εκτός από τους εκπαιδευτικούς που προηγήθηκαν με τον νόμο και πήραν υπόψη τους το βαθμολόγιο, δεν έχει προχωρήσει κανένας Οργανισμός.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Θα πάω στο τελευταίο θέμα, που είναι τα πολιτικά δικαιώματα. Τα έχω πει, αν θυμάστε στην πανηγυρική. Έχω κουραστεί κι εγώ και όλοι μας να αναμασούμε και να επαναλαμβάνουμε τα ίδια. Τι επιτέλους φταιί; Δεν μπορούμε να καταλάβουμε. 1975, η κοινωνία ώριμη για πολιτικά δικαιώματα. Όλα τα κόμματα, πλην του κυβερνητικού τότε, είχαν πει να στα πολιτικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων. 10 χρόνια μετά, 11 για την ακρίβεια, ενώ θα περίμενε κανένας οι συνθήκες να ωριμάζουν διαρκώς μέχρι υπερωριμότητας, διαπιστώνεται μερική ή συνολική ανωριμότητα της κοινωνίας να

δεχθεί τι; Πολιτικά δικαιώματα στους δημοσίους υπαλλήλους, που πολιτικά δικαιώματα δεν σημαίνει υποψηφιότητα κατ' ανάγκη. Σημαίνει δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης και τίποτα περισσότερο.

Σημαίνει επιπλέον, κτύπημα αντιδραστικών μηχανισμών που τολμούν σήμερα να σέρνουν δημοσίους υπαλλήλους στα Δικαστήρια και να καταδικάζουν. Και αν μερικοί λένε δεν ξέρουμε και κανένα παράδειγμα, είμαι έτοιμος να τους πω ότι 120 στα Χανιά τραβολογούνται με τον Ανακριτή, ν' απολογηθούν γιατί; Γιατί ετάχθηκαν υπέρ κάποιου κόμματος και πολύ καλά έκαναν.

ΔΙΩΞΕΙΣ Δ.Υ.

Πρόσφατα στο Ηράκλειο, έγινε δικαστήριο, στην Καρδίτσα καταδικάστηκε σε 5 μήνες φυ-

λάκιση συνάδελφος Γεωπόνος, άσκησε έφεση, έγιναν 40 ημέρες, αλλά αρκούσαν και οι 40, αν

τελικά κλείσει η υπόθεση στον Άρειο Πάγο να πάει σπίτι του. Έχουμε πρόσφατο συνάδελφο στην Εύβοια, που επίσης είναι για το δικαστήριο, είχαμε στην Αμφισσα - και που δεν είχαμε - χίλιες δύο διώξεις. Μα βέβαια, δεν καταγγέλει και δεν κατηγορεί κανένας ότι γίνεται από την κυβέρνηση. Όχι, τέτοιο κρούσμα δεν έχουμε. Και οφείλουμε να το ομολογήσουμε. Πουθενά, δεν παρενέβη, είτε η Διοίκηση, για να δώσει υπάλληλο για την συμμετοχή του έστω και ανήκοντας σε άλλο κόμμα. Αλλά ελάτε ντε, που οι κάποιοι Εισαγγελείς, αυτεπάγγελα αξιοποιούν το καθεστώς που ισχύει σήμερα και

σέρνουν υπαλλήλους στα Δικαστήρια.

Ε, νομίζουμε ότι είναι καιρός επιτέλους να σταματήσει αυτή η κωμωδία.

Είπα κι άλλη φορά στο δικό σας Συνέδριο, τερματίσαμε ευδοκίμως όλα τα στάδια. Συλλέκτες ψηφοφόρων, αμφισκολλητές, ό,τι θέλετε να κάνετε. Ε, δεν μπορεί επιτέλους να συνεχίσουμε έτσι. Πρέπει όλοι μας, σε οποιονδήποτε χώρο και αν ανήκουμε ν' ασκήσουμε την επιρροή μας, για να προωθηθεί το ταχύτερο δυνατό το θέμα. Δεν μπορεί να μείνει άλλο σ' εκκρεμότητα επιτέλους.

ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Αλλά, εύλογα είναι και ορισμένα προβλήματα που ανακύπτουν εξαιτίας αυτής της κατάφυρης αδικίας που γίνεται σε βάρος των δημοσίων υπαλλήλων. Έχει σχέση μ' αυτό που λέμε κέντρα λήψης των αποφάσεων. Και η Τ.Α. είναι κέντρο λήψης απόφασης και το Συνοδικό Συμβούλιο είναι κέντρο λήψης απόφασης και το Νομαρχιακό και ο πρώτος βαθμός και ο δεύτερος και ο τρίτος Τ.Α. και το Κοινοβούλιο και όλα εν πάση περιπτώσει αυτά, είναι κέντρα λήψης αποφάσεων. Πού είναι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο; Δεν είναι θέμα προσώπων; Γιατί μερικοί, δυστυχώς, που θέλουν να υπομονεύσουν το αίτημα, το αναγορεύουν σε προσωπικό, ότι ενδιαφέρεται ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ ή ο Χ συνδικαλιστής, να πει στη Βουλή. Όχι, αγαπητοί μου, δεν ενδιαφέρεται κανένας και για τίποτα απ' όλα αυτά.

Αλλά πείτε μου. Είναι δυνατόν να δικαιούται ο Χ στη Βουλή να μιλάει για παιδεία, να μιλάει για δημόσια διοίκηση και να είναι σπών ένας κλάδος 300.000 ανθρώπων; Είναι δυνατόν να παίρνονται χιλιάδες αποφάσεις, χωρίς να υπάρχει κανένας και πουθενά, που ν' ακούει τη φωνή του εργαζόμενου στο δημόσιο;

Πρόσφατα πέρασε ο νόμος για την Τ.Α. Σπεύσαμε με έγγραφο να υπάρχει και εκπροσώπηση των υπαλλήλων. Ο ίδιος προσωπικά επικαινώνησα με τον αρμόδιο Υπουργό τον κ. Κουτοδωργα και του είπα: Μην κάνετε επιτέλους αυτό το λάθος. Ας είσθε ο προπομπός ρύθμισης του θέματος των πολιτικών δικαιωμάτων. Έβαλε μέσα Τεχνικά Επιμελητήρια, Οικονομικά Επιμελητήρια, Καλλιτεχνικά Επιμελητήρια. Έξω οι δημόσιοι υπάλληλοι.

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ

Αυτά και μια σειρά άλλων είναι τα αίτια με τα οποία η ΑΔΕΔΥ καλεί τους εργαζόμενους σε απεργιακή κινητοποίηση. Την ανέστειλε την απεργιακή κινητοποίηση, εκφράζοντας πιστεύω, δεν είμαι σε θέση να το ξέρω, αλλά τουλάχιστον αυτή την αίσθηση έχω κι εγώ και όλοι οι συνάδελφοι στην ΑΔΕΔΥ, ότι εκφράσαμε την επιθυμία και την βούληση μπροστά στο σοβαρό και κρίσιμο συμβάν των σεισμών της Καλαμάτας, να αναστείλουμε την απεργιακή κινητοποίηση.

Ωστόσο, μέχρι που μπορεί να

ισχύει το πρόβλημα Καλαμάτας; Το πρόβλημα Καλαμάτας, απ' ό,τι είμαι σε θέση να ξέρω, γιατί είναι 3 φορές που επισκεφθήκαμε την Καλαμάτα, είναι τεράστιο πρόβλημα και θα περάσουν και 3 και 4 και 5 ίσως και ένας χρόνος και περισσότερο για να ξεπεραστεί. Όταν λέμε να ξεπεραστεί, ν' αποκατασταθούν στοιχειώδεις όροι λειτουργίας της πόλης και των πολιτών. Δεν μιλάμε για συνολικό ξεπέραςμα των προβλημάτων. Υπήρξαν καταστροφές ανεπανόρθωτες, που θα χρειαστούν πράγματι περισσότερα από 1 και 2 και 3

χρόνια, για να ξεπεραστούν. Αλλά με την ευκαιρία αυτή συνάδελφοι, θα ήθελα ν' αναφερθώ στο πρόβλημα Καλαμάτας και να

δούμε και την δική μας θέση απέναντι στο πρόβλημα, για να μην μετατοπίζονται τα προβλήματα σε τρίτους.

ΝΑ ΣΥΝΔΡΑΜΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Η κυβέρνηση και ο κρατικός προϋπολογισμός, δεν χωράει καμία αμφιβολία, θα πρέπει να συνδράμουν. Εάν δεν συνδράμουν, δεν λύνεται το πρόβλημα, με οποιαδήποτε συνδρομή επί μέρους φορέων. Αυτό είναι σίγουρο. Αλλά, οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι εργαζόμενοι γενικότερα, υπάρχει ανάγκη να παρέμβουν και να συνδράμουν αποφασιστικά, όχι για να ξεπεραστεί, όπως είπα και προηγουμένα, συνολικά το πρόβλημα της Καλαμάτας, είναι τεράστιο, αλλά οι εργαζόμενοι της Καλαμάτας έχουν την ανάγκη να μας νοιώσουν εμάς δίπλα τους. Δεν μπορεί να νοιώθουν το Σπινό, το Λάτση ή το Βαρδινογιάννη.

Δεν μπορεί να προανατολίζεται ο αναξιοπαθών εργαζόμενος της Καλαμάτας στο Λάτση, στο Βαρδινογιάννη και σε οποιονδήποτε Σπινό. Πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα, οι εργαζόμενοι, να αναγορευθούν σε καθοριστικό παράγοντα και πραγματικά να πείσουν - όχι με λόγια - αλλά με έργα, για τη συμβολή τους και τη συνδρομή τους. Τα προβλήματα της Καλαμάτας - ο Θεός να φυλάει βέβαια - μπορεί να είναι αύριο προβλήματα της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, των Ιωννίων και οπουδήποτε αλλού. Πρέπει να είμαστε πεπεισμένοι ότι δίπλα μας έχουμε κάποιους που δεν θα μας εγκαταλείψουν. Και εμείς είμαστε σε θέση να νοιώ-

θουμε τα προβλήματα των εργαζομένων και των συναδέλφων μας και γι' αυτό όλοι μας καλούμαστε να συνδράμουμε αποφασιστικά.

Η ΑΔΕΔΥ κάλεσε τους εργαζόμενους και πάντα προαιρετικά να συμβάλουν, τουλάχιστον μ' ένα ημερομίσθιο. Οικονομικό πρόβλημα το ξέρω - και το είπα νωρίτερα - έχουμε οξεία. Αλλά μπροστά στο πρόβλημα της Καλαμάτας, είμαστε σε πολύ, μα πολύ πλεονεκτικότερη θέση.

Γι' αυτό το λόγο, θα πρέπει πραγματικά να βοηθήσουμε και να βοηθήσουμε με τρόπο προγραμματισμένο, να μην αφήσουμε παράθυρα του τύπου Θεσσαλονίκης. «Πού πήγαν, τι έγιναν τα λεφτά;...».

«Εμείς καλούμε όλους τους εργαζόμενους, πραγματικά να συμβάλουν σ' αυτή την κατεύθυνση για ν' αποφύγουμε ασχημίες του τύπου που επιχειρούνται. Κάποιοι ανοίξαν τους κρουσούς, δημόσιοι Οργανισμοί - μιλάω για τέτοιους - και μοιράσανε 500.000 στους υπαλλήλους τους. Ο κάποιος Χ της Κοινής Ωφέλειας, των Τραπεζών, πήρε 500.000. Ο δημόσιος υπάλληλος τι πήρε; Και αν πάρει ο δημόσιος υπάλληλος τι θα πάρει η γριά που είναι αγρότισσα, τι θα πάρει ο οικοδόμος, τι θα πάρει ο εργάτης και από πού;»

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Πάνω σ' αυτό το πρόβλημα, πρέπει να προβληματιστούμε ιδιαίτερα κι εμείς και να ασκήσουμε αυτό που λέμε κοινωνική πολιτική. Όχι επιλογές, όχι προνομιοφύχοι και μη προνομιοφύχοι. Και κάποιος που τολμούν τώρα να φτιάξουν ειδικούς καταυλισμούς κατά κατηγορία, με τροχόσπιτα, δηλαδή κάποιος θα μένουν σε τροχόσπιτα και κάποιος θα μένουν στη σκηνή, με παιδάκια, με υπερήλικες. Αυτά τα πράγματα, συνάδελφοι, δεν πρέπει να συμβούν. Και για να

μην συμβούν, πρέπει να παρέμβουμε αποφασιστικά. Και στην Καλαμάτα καταφέραμε επιτέλους και δημιουργήσαμε ένα συντονιστικό που βρέθηκαν - ευτυχώς, έστω και δύσκολα - αυτή τη στιγμή που μιλάμε, 32 εκπρόσωποι Οργανώσεων, για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα σε μια τέτοια λογική, σε μια τέτοια κατεύθυνση χωρίς προκλήσεις.

Απομένει λοιπόν από μας να παρέμβουμε.

Ενημέρωση αντιπροσώπων

ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΤΟΥ Δ.Υ. ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Και το τελευταίο συνάδελφοι, για να κλείσω, είναι το θέμα το οργανωτικό. Τα προβλήματα της Καλαμάτας - και επανέρχομαι σ' αυτό - μας έβαλαν μπροστά στο πρόβλημα: Πού είναι το υπαλληλικό κέντρο; Πήγαμε την πρώτη μέρα στην Καλαμάτα και δεν είχαμε με ποιόν να έλθουμε σ' επαφή. Και όταν μετά από 5 μέρες αποκαταστήσαμε επικοινωνία, μπήκε αμέσως το πρόβλημα: «αυτοί είναι της ΠΑΣΚ; Αυτοί είναι της Ενότητας; Αυτοί είναι της ΔΑΚΔΥ; Γιατί μ' αυτούς και όχι μ' εκείνους; Γιατί; Γιατί, δεν υπάρχει Όργανο. Όργανο πραγματικά αποδεκτό,

μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες σε τοπικό επίπεδο.

Ποιός θ' αναλάβει να εκπροσωπήσει τους εργαζόμενους; Ποιός θα διοχετεύσει και πώς τη βοήθεια στους αναξιοπαθόντες της Καλαμάτας; Ένα άτυπο Όργανο. Γιατί όμως να μην είναι επίσημο το Όργανο; Γι' αυτό χρειάζεται όλοι μας και ενόψει του Συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ που είναι το Νοέμβρη, θα πρέπει να προβληματιστούμε γιατί μεταξύ των άλλων και πάλι θα κληθούμε να ψηφίσουμε ένα Καταστατικό ή εν πάση περιπτώσει ν' αντιμετωπίσουμε οργανωτικά ζητήματα.

ΕΥΧΟΜΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Κλείνοντας, συνάδελφοι, θα ήθελα ειδικρινά να ευχηθώ επιτυχία στην έκτακτη Γ. Συνέλευσή σας, που υπαγορεύθηκε όχι από φυσιολογικές συνθήκες και λόγους, αλλά εν πάση περιπτώσει από προβλήματα και από αντιλήψεις που επικράτησαν, ότι μάλλον έτσι είναι πιο ωφέλιμο ή πιο χρήσιμο.

Ας πούμε - και να το πούμε ίσως για τελευταία φορά - ό,τι έγινε, έγινε. Αλλά αυτό που έγινε, να μην ξαναγίνει. Γιατί όσο αναπαράγονται οι τριβές και οι αντιθέσεις, δεν κάνουμε τίποτε άλλο, παρά ρίχνουμε νερό

στο μύλο εκείνων που θα επιχειρούν εκάστοτε να μας εκμεταλλεύονται. Αυτό βάλτε το καλά στο μυαλό σας.

Ο κλάδος των δασκάλων με την αποφασιστική του παρέμβαση στο δημοσιοϋπαλληλικό, αλλά και γενικότερα στο εργατικό κίνημα, οφείλει και πρέπει να βγει ενισχυμένος απ' αυτό το Συνέδριο. Νομίζω ότι η ωριμότητα, η εμπειρία που κουβαλάει χρόνια, γιατί πρόκειται για έναν κλάδο που αν δεν κάνω λάθος έχει ιδρυθεί το - όχι έχει ιδρυθεί ο κλάδος, έχει οργανωθεί ο κλάδος - από το 1922.

Η ΔΟΕ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Ακόμα καλύτερα και πιο επιβαρυντικό για τα λάθη τα οποία κάνουμε όλοι και κάνετε. Όσο μεγαλύτερη είναι η ιστορία, τόσο αδικαιολόγητοι είμαστε. Νομίζω ότι πρέπει να πετύχει και πρέπει να αναζητήσουμε το καλύτερο δυνατό, γιατί η ΔΟΕ πράγματι, δεν είναι σχήμα λόγου για να κολακεύσουμε κανέναν. Από τα πράγματα τα ίδια, αποτέλεσε πρωτοπορία στο δημοσιοϋπαλληλικό κίνημα και καλείται κι αυτή τη στιγμή, να συνεχίσει την ιστορία της και την παράδοσή της, αγωνιστικά και αποφασιστικά, πέρα από προσωπικές επιλογές, πέρα από σκοπιμότητες. Καλές οι παρατάξεις, τις σέβομαι, τις τιμώ, αλλά ως ξεπεράσουμε εκεί που μπορούμε και το παραταξιακό και ως αναγορεύ-

σουμε κυρίαρχο τον κλάδο και γενικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα. Μόνον αν αυτό πρωτανεύσει, κάπου όλοι θα βρούμε στα χείρα ενότητας, κάπου όλοι μας θα βρούμε διέξοδο στα προβλήματα.

Ελπίζω και το εύχομαι με κάθε ειλικρίνεια, πραγματικά να πετύχουν οι εργασίες και ν' αναδείξετε την νέα σας διοίκηση, που μ' αυτή θα συνεργασθεί όχι εμείς, γιατί κι εμείς αύριο μεθαύριο θα έχουμε Συνέδριο, θα συνεργασθεί το Τριτοβάθμιο Συνδικαλιστικό Όργανο, να συνεργασθούν οι άλλες Ομοσπονδίες για το καλό των εργαζομένων, για το καλό της κοινωνίας για το καλό του λαού και του τόπου».

ΠΩΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΝΕΑ Δ.Σ. ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ

ΤΑ ΝΕΑ Διοικητικά Συμβούλια των Τοπικών Συλλόγων Δασκάλων-Νηπιαγωγών που προέκυψαν από τις αρχαιρεσίες του Οκτώβρη, συγκροτήθηκαν σε σώμα ως εξής:

ΕΣΣΗΦ - Ο ΠΛΑΤΩΝ

Τσιτσάπουλος Γάσος Πρόεδρος
Κοτρινιώτης Εμμανουήλ Αντιπρόεδρος
Παλάσκος Φώτης Γραμματέας
Δημάς Θάμης Ταμίας
Κώστης Ηλίας Μέλος

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καρακούτσας Παναγιώτης Πρόεδρος
Μήτσης Αναστάσιος Αντιπρόεδρος
Μητούτσικος Στέφανος Γενικός Γραμματέας
Μπαλαμάνος Ανδρέας Ταμίας
Παπαδημητρίου Βασίλειος Βοηθός Ταμίας
Καλέντζη Ειρήνη Οργανωτικός Γραμματέας
Καρίνης Δημήτριος Μέλος
Τσιούρης Θεόδωρος Μέλος
Ζήης Δημήτριος Μέλος
Έξαρχος Κων/νος Μέλος
Μαρκατοπούλου Ευάγγελος Μέλος

ΜΕΣΣΗΝΗΣ - ΜΕΛΙΓΑΛΑ

Παναγιώπουλος Δημήτριος Πρόεδρος
Κωνσταντακόπουλος Παναγ. Αντιδρος
Κατσάρας Ιωάννης Γεν. Γραμματέας
Σαμαζιώτης Σταύρος Ειδ. Γραμματέας
Τσιγαρίδης Κώστας Ταμίας
Καναβός Σωτήριος Μέλος
Σαμέλης Αθανάσιος Μέλος
Τσεμπές Ιωάννης Μέλος
Χριστοδουλάς Στράτος Μέλος

ΒΟΝΙΤΣΑΣ

Λογοθέτης Βασίλειος Πρόεδρος
Μπακογιώργος Δημ. Αντιπρόεδρος
Καρσαββίδης Φώτης Γραμματέας
Γούλας Σταύρος Ταμίας
Καλοκύβας Γεώργιος Μέλος
Σταματέλος Γεράσιμος Μέλος
Ζιγιάς Νικόλαος Μέλος

ΒΥΡΩΝΑ - ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Γεράσιμος Παύλος Πρόεδρος
Αεληγιάννης Δημήτριος Αντιπρόεδρος
Σακελλαρίου Βασίλειος Γεν. Γραμματέας
Γουμένος Δημήτριος Ταμίας
Κικίλια Ελένη Ειδ. Γραμματέας
Παπής Σωτήριος Μέλος

ΘΗΡΑΣ

Καφιέρης Δημήτριος Πρόεδρος
Δημήτριος Αλεξανδρόπουλος Αντιπρόεδρος
Παναγ. Θεολόγου Ταμίας
Αίνα Καραπολέγκου Γραμματέας
Ευάγγελος Παυλός Μέλος
ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Βαζίου Ανάλη
Μαυλάκης Δημήτριος

Η ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΗΙ ΑΕΡΩΝ

Κόλλης Νικόλαος Πρόεδρος
Θωμάς Μανώλης Αντιπρόεδρος
Καλός Στάθης Γεν. Γραμματέας

Δημήτριος Τζαννέτος Ταμίας
Πέτρος Μπερελής Ειδ. Γραμματέας
Κώστας Κουλούρης Μέλος
Παύλος Καρακώστας Μέλος

ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΥ

Κελεσιός Γεώργιος Πρόεδρος
Γραμματίδου Θεοδ. Αντιδρος
Τσαλαραγκας Μιχ. Γεν. Γραμματέας
Χαρτάκης Βαγγέλης Ταμίας
Τούρκας Παύλος Ειδ. Γραμματέας
Δούλας Κων/νος Μέλος
Αεβιτζής Άγγελος Μέλος

ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Αλεξίου Δημήτριος Πρόεδρος
Ρηγόπουλος Β. Αντιπρόεδρος
Γκόγκου Χ. Γραμματέας
Μηνατσίου δ. Ταμίας
Χρυσανθόπουλος Α. Μέλος
Καλαμαρά Δ. Μέλος
Σιόλος Ν. Μέλος

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ-ΕΡΜΙΟΝΙΔΑΣ

Τσακάλης Παναγιώτης Πρόεδρος
Δρογίγκας Κων/νος Αντιπρόεδρος
Μπακούλη Άννα Γραμματέας
Αργυράπουλος Νίκος Ταμίας
Καζός Δημήτριος Μέλος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ

Βεργιόλης Γιάννης Πρόεδρος
Φιλανδριάνος Χαράλαμπος Αντιπρόεδρος
Τσαμβός Θεόδωρος Γραμματέας
Μερίμηγκης Παναγιώτης Ταμίας
Φλώρος Θανάσης Μέλος
Χριστόπουλος Νικόλαος Μέλος
Κακαλής Απόστολος Μέλος

ΠΡΑΥΓΥΡΟΥ

Βαυδός Βαγγέλης Πρόεδρος
Βαμβακάς Αστέριος Αντιπρόεδρος
Μαγδάλινης Θανάσης Γραμματέας
Καμαργιώτης Άγγελος Μέλος
Δημητριάδης Δημήτριος Μέλος
Καρακουμάζης Κώστας Μέλος
Κίρκας Άγγελος Μέλος

ΝΑΟΥΣΑΣ

Κιάδης Στέφανος Πρόεδρος
Αηγιολίδου Αικατερίνη Αντιπρόεδρος
Μητρίνης Γεώργιος Γραμματέας
Πέτρος Ευάγγελος Ταμίας
Αδαμίδης Νικόλαος Μέλος
Φατούρης Ευαγόρας Μέλος
Γαλαντάς Κώστας Μέλος

ΟΡΕΣΤΙΔΑΣ

Σαλής Γεώργιος Πρόεδρος
Κουκούλης Σπυρίδης Αντιπρόεδρος
Αλεξάνδρος Αλεξάνδρος Γεν. Γραμματέας
Καλαμαράς Νικόλαος Ταμίας

Ζαχαράς Αλεξάνδρος Μέλος
Γρουνιάς Άγγελος Μέλος
Χιονίδης Κων/νος Μέλος
ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Καραβέλας Δημήτριος Πρόεδρος
Κηγγιάς Νικόλαος Αντιπρόεδρος
Τσιώλης Αντώνιος Μέλος

ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Τζωρτζόπουλος Θεοφάνης Πρόεδρος
Κουρζής Αντώνης Αντιπρόεδρος
Τσίμης Γεώργιος Γραμματέας
Μπαϊλής Βασίλειος Ταμίας
Δημητριάδου Αρχόντη Μέλος

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Γιάννης Σταθοπούλος Πρόεδρος
Νταβαρίνος Παναγ. Αντιπρόεδρος
Τσιτσάνης Δημ. Γραμματέας
Βούλγαρης Σωτήρης Ταμίας
Γιαννούλακος Παύλος Μέλος

ΠΑΤΡΩΝ

Ψαρρός Φώτης Πρόεδρος
Αϊγιοιωρης Αευτέρης Αντιπρόεδρος
Δρακόπουλος Βλάσης Γεν. Γραμματέας
Αποστολόπουλος Απόστολος Ταμίας
Σκαλιδάκης Ιωάννης Ειδ. Γραμματέας
Γεωργιάδης Μιλτιάδης Μέλος
Τυροπάνης Κων/νος Μέλος
Φιλιππόπουλος Λεωνίδας Μέλος
Αδελφόπουλος Νικόλαος Μέλος

ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Χρήστος Σπηλιού Πρόεδρος
Κουρέτας Ηλίας Αντιπρόεδρος
Τσακούρας Αθανάσιος Γεν. Γραμματέας
Γαπαθοφάνους Αλεξάνδρα Ταμίας
Κατσούλης Νικόλαος Μέλος
Φωτόπουλος Ελευθέριος Μέλος
Πλάτανος Σταμάτιος Μέλος

ΛΕΣΒΟΥ

Τουλουμτζής Πρόεδρος
Μαϊστορέλλης Προκόπης Γεν. Γραμματέας
Ζούρος Γιάννης Αντιπρόεδρος
Αδαρέλλης Αευτέρης Ταμίας
Τσακίρης Γιάννης Μέλος
Τσερβάνης Περσελής Μέλος
Φαρόπουλος Σταύρος Μέλος

ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Μιλιάνος Νίκος Πρόεδρος
Σούλης Νίκος Αντιπρόεδρος
Ξένος Παναγιώτης Γεν. Γραμματέας
Βασιλόπουλος Ειδ. Γραμματέας
Καλαμάς Αποστόλος Μέλος
ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Προεδρεύων: Αθανάσιος
Μαυλάκης Ταμίας
Καλαμάς Αποστόλος

Η έκτακτη Γ. Συνέλευση της ΔΟΕ ενέκρινε ομόφωνα τα παρακάτω ψηφίσματα και προτάσεις:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Θέμα: «Συμπάρσταση στους συναδέλφους του Συλλόγου Αλεξανδρούπολης».

Οι Αντιπρόσωποι της Έκτακτης Γεν. Συνέλευσης που πραγματοποιείται στην αίθουσα της Πολυτεχνειούπολης του Ζωγράφου στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου 1986, εκφράζουν την συμπάρσταση τους στους συναδέλφους του Συλλόγου Αλεξανδρούπολης, οι οποίοι απεργούν αύριο 29.9.86 για τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν στους συναδέλφους από την τοποθέτηση σαν Διευθυντών από τον Πίνακα Α.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Έκτακτη Γενική Συνέλευση του κλάδου εκφράζει την αποφασιστικότητα και την «ανυποχώρητη θέση όλων των Δασκάλων και Νηπιαγωγών να μην επιτρέψουν μελλοντικά παρεμβάσεις από εξωδιδασκαλικά κέντρα που στο παρελθόν δημιούργησαν προβλήματα στην πορεία του κλάδου, έχοντας σαν στόχο την ενσωμάτωση του συνδικαλιστικού κινήματος στον κρατικό μηχανισμό, την κατάλυση της αυτονομίας του Συνδικάτου, την αδρανοποίηση της ΔΟΕ και την ολοκληρωτική διάλυση του Δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος. Η ενότητα, η συσπείρωση και η αγωνιστική αντιμετώπιση των προβλημάτων, η ανασυγκρότηση του κινήματος σε βάθρο της Δημοκρατίας, σε αυτόνομο, κοινωνικό, πολιτικό υποκείμενο, που θα συμβάλλει αποφασιστικά στις κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές και πολιτιστικές εξελίξεις της χώρας μας, είναι οι όροι, ταυτόχρονα και η απαίτηση των εργαζομένων σε κάθε λογής εκμετάλλευση καταπίεση και κηδεμόνες που ζουν εν ονόματι του ίδιου του λαού».

ΨΗΦΙΣΜΑ

Θέμα: «Έκκληση προς το Υπουργείο Παιδείας για σταμάτημα της δίωξης του κ. Γράβου».

Μετά την κλιμάκωση της πειθαρχικής δίωξης σε βάρος του συναδέλφου Αντιπροσώπου του Περιστερίου κ. Αλκη Γράβου, από τον Υφυπουργό Παιδείας κ. Μύραλη, επειδή ο συναδελφός αυτός εξέφρασε δημόσια τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, και παίρνοντας υπόψη την ομόφωνη απόφαση της 55ης Γεν. Συνέλευσης του Κλάδου, για το σταμάτημα της συγκεκριμένης δίωξης, και παρόμοιων δίωξεων άλλων υπαλλήλων στον Δημοσιοϋπαλληλικό χώρο, οι Αντιπρόσωποι της Έκτακτης Γεν. Συνέλευσης της 27.9.86, καλούν την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να σταματήσει άμεσα την δίωξη του συναδέλφου κ. Γράβου.

Να παγώσει τις αντι-υπαλληλικές διατάξεις του Κώδικα και να προωθήσει χωρίς άλλη καθυστέρηση στην κατάρτιση ενός σύγχρονου και δημοκρατικού Δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα. Και στην θεσμοθέτηση πλήρων πολιτικών δικαιωμάτων στους Δημοσίους Υπάλληλους.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Θέμα: «Ειρήνη και Αποφλιτισμός»

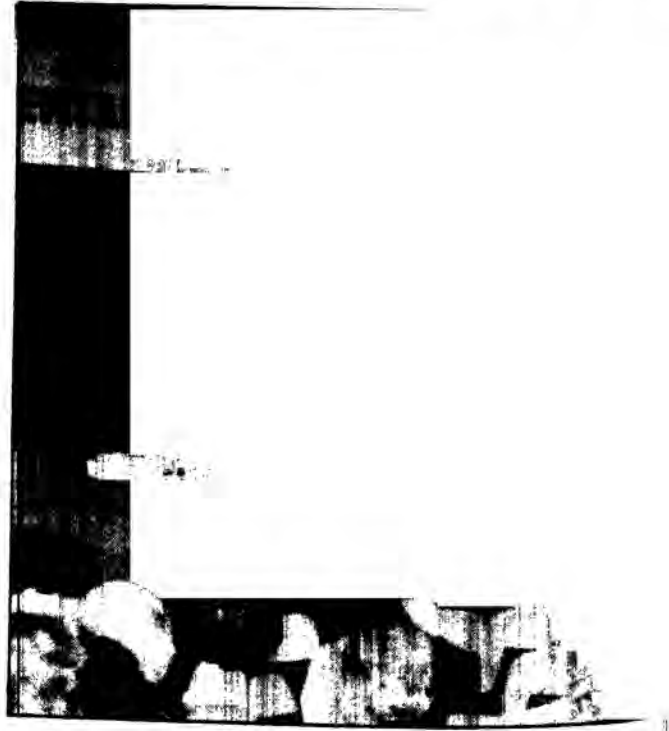
Η Γεν. Συνέλευση των Δασκάλων Νηπιαγωγών της Χώρας με πλήρη συναίσθηση της κρισιμότητας που διέρχεται η Ανθρωπότητα

από τον έντονο και ξέφρενο εξοπλισμό, και ευαισθητοποιημένη ιδιαίτερα από τα πρόσφατα γεγονότα που και εμείς τα ζήσαμε, χαιρετίζει την παγκόσμια δραστηριότητα και πρωτοβουλία των Εξ. Ηγετών, για την Ειρήνη και τον Αποφλιτισμό, που τόσο σημαντική αναγνώριση βρήκε σε κάθε ειρηνόφιλη χώρα Ανατολής και Δύσης. Στέκεται αλληλέγγυα και συμπαραστάτης στην ειρηνιστική αυτή προσπάθεια και καλεί όλους τους συναδέλφους να γίνουν διαμορφωτές κοινής γνώμης για τους κινδύνους ενός ολοκαυτώματος και αγωνιστές για την ευόδωση αυτής της προσπάθειας.

Καλεί επίσης κάθε προοδευτικό και ειρηνόφιλο συνάνθρωπο να ενώσει την φωνή του και να συμπορευτεί ενεργά στην Πανανθρώπινη ειρηνιστική προσπάθεια των Έξι Ηγετών.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η Γεν. Συνέλευση των Δασκάλων και Νηπιαγωγών της Ελλάδας, ζητά από το Υπουργείο να επιτρέψει ελεύθερα τις μεταγραφές των Μαθητών της Πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Δεύτερον, τις μεταγραφές ομοίωτων Φοιτητών εσωτερικού και εξωτερικού. Ακόμα η Κυβέρνηση να πάρει έγκαιρα μέτρα για την ομαλή λειτουργία των Σχολείων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ο κλάδος των Δασκάλων και Νηπιαγωγών συμπαρίσταται στην χτυπημένη από τους ομοίους Καλαμάτα, και έχει εκδηλώσει υλική και ηθική την συμπάρτασή του αυτή. Καλεί τους συναδέλφους όλης της χώρας, τους μαθητές και τους γονείς τους να δραστηριοποιηθούν για τον ίδιο σκοπό.

Ακόμα, καλεί την Κυβέρνηση να διαθέσει συγκεκριμένο κονδύλι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για την κάλυψη όλων των αναγκών της Γύλης και των κατοίκων.

Το φέλλο αυτό του Διδασκαλικού Είματος εκδόθηκε το Γενάρη του 1987, εξ' αιτίας των προβλημάτων που προέκυψαν κατά τη διαδικασία συγκρότησης του Δ.Σ. της ΔΟΕ, μετά την έκτακτη εκλογική Γ. Συνέλευση το Σεπτέμβρη του 1986.